

Uradni vestnik Gorenjske

LETO: XI.

V Kranju, 10. aprila 1974

Številka 9

Občine: Jesenice, Kamnik, Kranj, Radovljica, Škofja Loka in Tržič

VSEBINA PREDPISI OBČINSKIH SKUPŠČIN

OBČINA ŠKOFJA LOKA:

- 83. Statut občine Škofja Loka
- 84. Odlok o proračunu občine Škofja Loka za leto 1974
- 85. ^{Loka} Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o davkih občanov občine Škofja

Odlok o uvedbi samoprispevka za sofinanciranje izgradnje novega mostu čez Selško Soro v Ševljah

89. Odlok o dopolnitvi odloka o stanarinah

Odlok o spremembi urbanističnega programa in potrditvi dopolnilnega zazidalnega načrta Tabor I v Gorenji vasi

OBČINA TRŽIČ:

Odlok o davkih občanov občine Tržič

OBČINA KRANJ:

- 90. Soglasje Komunalnemu podjetju Komunalni servis Kranj k tarifi za uporabo javne kanalizacije
- 91. Soglasje k naslednjim tarifam za pogrebne storitve
- 92. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o posebnem občinskem prometnem davku od prometa proizvodov in od plačil za storitve

Predpisi občinskih skupščin

Občina Škofja Loka

I. OPREDELITEV OBČINE

83.

V težnji, da se še bolj učvrstijo pridobitve narodno osvobodilne vojne in socialistične revolucije, da se zagotovi nadaljnji razvoj socialističnih samoupravnih odnosov, občinska skupščina s sprejemom občinskega statuta uveljavlja temeljni akt, ki v bistvu pomeni družbeni dogovor, v okviru katerega bodo delovni ljudje in občani suvereno uresničevali vse svoje pravice in dolžnosti.

Skladno s težnjami in cilji nove ustave Socialistične federativne republike Jugoslavije in Socialistične republike Slovenije je s tem statutom določena družbenopolitična ureditev občine, ki temelji na samoupravnih odnosih in oblasti delavskega razreda.

Delovni ljudje in občani uresničujejo oblast s tem, da zagotavljajo pogoje za svoje življenje in delo, da vsklajujejo svoje interese, da zadovoljujejo svoje potrebe in usmerjajo družbeni razvoj.

S tem statutom, ki je rezultat dela širokega kroga najbolj zavestnih družbenopolitičnih sil in javnih razprav, na katerih so občani s prizadevnim sodelovanjem in socialistično zavestjo oblikovali njegovo vsebino, delovni ljudje uresničujejo neposredne in osnovne samoupravne pravice in dolžnosti v temeljnih samoupravnih in družbenopolitičnih skupnostih.

Delegati temeljnih organizacij združenega dela in organizacij združenega dela, krajevnih skupnosti, družbenopolitičnih organizacij in interesnih skupnosti v zborih občinske skupščine, ki kot celota predstavljajo občinsko skupščino, so organ družbenega samoupravljanja, ki predstavlja najvišjo oblast v okviru pravic in dolžnosti delovnih ljudi in občanov.

Sledeč tem ciljem in na podlagi 185. člena ustave Socialistične republike Slovenije je Skupščina občine Škofja Loka na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 29/3-1974

sprejela

STATUT OBČINE ŠKOFJA LOKA

1. člen

Občina je samoupravna in temeljna družbenopolitična skupnost, ki temelji na samoupravljanju in oblasti delavskega razreda in vseh delovnih ljudi.

V občini delovni ljudje in občani uresničujejo in zagotavljajo pogoje za svoje življenje in delo, usmerjajo družbeni razvoj, uresničujejo in vsklajujejo svoje interese, zadovoljujejo skupne potrebe, izvršujejo funkcije oblasti in opravljajo druge družbene zadeve.

O uresničevanju svojih skupnih interesov, pravic in dolžnosti v občini odločajo delovni ljudje in občani, organizirani v temeljne in druge organizacije združenega dela, v krajevne, interesne in druge temeljne samoupravne organizacije in skupnosti in v druge oblike samoupravnega združevanja, v družbenopolitične organizacije, s samoupravnim sporazumevanjem in družbenim dogovarjanjem ter v delegacijah in po delegatih v občinski skupščini ter v drugih organih samoupravljanja.

2. člen

Delovni ljudje in občani v občini opravljajo funkcijo oblasti in uresničujejo vse druge skupne interese, razen tistih, ki jih v skladu z ustavo uresničujejo v širših družbenopolitičnih skupnostih.

Skupna vprašanja, ki jih urejajo delovni ljudje in občani v občini, se določijo s statutom občine v skladu z ustavo.

Delovni ljudje in občani v občini zlasti:

- ustvarjajo in razvijajo materialne in druge pogoje za življenje in delo;
- spremljajo, usmerjajo in vsklajujejo gospodarski in družbeni razvoj;
- določajo, vsklajujejo in uresničujejo svoje skupne interese in solidarno zadovoljujejo svoje materialne, socialne, kulturne, telesno kulturne in druge skupne potrebe;
- urejajo medsebojne odnose;
- zagotavljajo in organizirajo opravljanje zadev skupnega pomena za delovne ljudi in občane ter splošnega družbenega

pomena in v ta namen ustanavljajo skupne organe družbenega samoupravljanja ter organe oblasti;

— zagotavljajo neposredno izvrševanje zakonov, če to po zakonu ni v pristojnosti širših družbenopolitičnih skupnosti;

— zagotavljajo uresničevanje in varstvo ustavnih svoboščin, pravic in dolžnosti delovnih ljudi in občanov;

— zagotavljajo uresničevanje enakopravnosti narodov in narodnosti;

— varujejo zakonitost ter organizirajo in opravljajo družbeno nadzorstvo;

— zagotavljajo javni red in mir, varstvo ljudi in premoženja, medsebojno poravnavanje sporov ter organizirajo in uresničujejo družbeno samozaščito;

— zagotavljajo varstvo pred požari in drugimi naravnimi nesrečami;

— urejajo, organizirajo ljudsko obrambo, izvajajo in vsklajujejo priprave za ljudsko obrambo ter urejajo druga vprašanja s teh področij;

— skrbijo za urejanje naselij in drugega prostora;

— skrbijo za varstvo človekovega okolja;

— skrbijo za urejanje in smotrno izkoriščanje zemljišč in stvari v splošni rabi;

— zagotavljajo in skrbijo za varstvo matere, otroka in družine, za varstvo občanov, ki niso zmožni skrbeti zase, skrbijo za varstvo vojaških, delovnih in drugih invalidov, borcev in žrtev fašističnega nasilja; skrbijo za zdravstveno varstvo ter socialno varnost delovnih ljudi in občanov;

— načrtujejo in po načelih vzajemnosti in solidarnosti zagotavljajo razvoj stanovanjske graditve, sprejemajo odločitve o urbanistični dokumentaciji, zagotavljajo smotrno izkoriščanje stavbnega zemljišča in povezujejo vse dejavnike, ki sodelujejo pri graditvi stanovanj; posvečajo posebno skrb stanovanjskim problemom občanov in družin, ki so po ustavi in zakonu deležne posebne družbene pomoči;

— razvijajo varstvo in izobraževanje mladine in izobraževanje odraslih, skrbijo za ustanavljanje, delovanje in razvoj kulturno prosvetnih organizacij in društev, skrbijo za varstvo in vzdrževanje kulturnih in zgodovinskih spomenikov ter spominskih obeležij;

— oblikujejo kadrovsko politiko in zagotavljajo njeno uresničevanje; vsklajujejo politiko zaposlovanja in poklicnega usmerjanja mladine;

— uresničujejo sodelovanje z drugimi občinami in družbenopolitičnimi skupnostmi;

— sodelujejo z ustreznimi tujimi in mednarodnimi organizacijami ter lokalnimi skupnostmi tujih držav v okviru sprejete zunanje politike Socialistične federativne republike Jugoslavije in mednarodnih pogodb;

3. člen

V občini delovni ljudje in občani v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela v povezavi z občani v krajevnih skupnostih in drugih oblikah samoupravnega združevanja skupno ustvarjajo in razpolagajo z ustvarjenim dohodkom ter na tej podlagi razvijajo materialne in druge pogoje za svoje delo in življenje, osebni in družbeni razvoj, zagotavljajo in združujejo sredstva

za zadovoljevanje svojih skupnih potreb in določenih splošnih družbenih potreb.

4. člen

Delovni ljudje in občani uresničujejo v občini svoje in skupne interese ter pravice in dolžnosti organizirane v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela, v krajevnih skupnostih, samoupravnih interesnih skupnostih in drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih ter v družbenopolitičnih združenjih in organizacijah ter društvih, na svojih zborih, z referendumom in drugimi oblikami osebnega izjavljanja, samoupravnim sporazumevanjem in družbenim dogovarjanjem ter v delegacijah in po delegatih v občinski skupščini in drugih organih.

5. člen

Občina Škofja Loka je pravna oseba. Sedež občine je v Škofji Loki. Občina Škofja Loka ima svoj pečat, ki je okrogle oblike, v katerem sta grb in ime Socialistične republike Slovenije ter ime občine.

6. člen

Občina Škofja Loka ima grb in zastavo, ki ju določa odlok.

7. člen

Praznik občine Škofja Loka je 9. januar kot obletnica dražgoške bitke in spomin na prve partizanske akcije proti okupatorju konec leta 1941 in v začetku leta 1942.

Krajevne skupnosti lahko določijo krajevne praznike v svojih statutih.

8. člen

Območje občine Škofja Loka določa zakon.

Občan občine Škofja Loka je vsak državljani Socialistične federativne republike Jugoslavije, ki ima stalno prebivališče v občini Škofja Loka.

Občan občine Škofja Loka ima vse pravice in dolžnosti, ki jih določajo ustava, zakoni in ta statut in tiste, ki so dogovorjene v družbenih dogovorih in samoupravnih sporazumih.

9. člen

Občinska skupščina lahko podeljuje naslove častnega občana in priznanja Škofje Loke ter nagrade posameznikom, delovnim in drugim organizacijam za uspehe pri prizadevanju za napredek občine.

Sklep o podelitvi naslova častnega občana in priznanja Škofje Loke sprejme občinska skupščina na skupni seji vseh zborov. Na podlagi tega sklepa se izda posebna listina.

II. SAMOUPRAVLJANJE IN NJEGOVE OBLIKE V OBČINI

10. člen

Delovni ljudje in občani se organizirajo na samoupravni podlagi v organizacije združenega dela, krajevne skupnosti, samoupravne interesne skupnosti in druge samoupravne organizacije in skupnosti ter določajo katere skupne interese, pravice in dolžnosti uresničujejo v njih.

Samoupravljanje delovnih ljudi in občanov ter organizacij in skupnosti je temelj enotnega sistema samoupravljanja in oblasti delavskega razreda ter vseh delovnih ljudi in občanov.

11. člen

Delovni ljudje in občani uresničujejo v občini samoupravne pravice in dolžnosti na svojih zborih, z referendumom in drugimi oblikami osebnega izjavljanja, v temeljnih organizacijah združenega dela in krajevnih skupnostih, samoupravnih interesnih skupnostih in drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih, po delegatih organov upravljanja ter organizacij in skupnosti, s samoupravnim sporazumevanjem in družbenim dogovarjanjem, po delegacijah in delegatih v skupščini občine,

kot tudi z usmerjanjem in nadzorstvom dela organov, odgovornih občinski skupščini.

Da bi delovni ljudje in občani mogli uresničevati svoje samoupravne pravice, imajo pravico biti redno, vsestransko in objektivno obveščeni o delu državnih organov in organov upravljanja organizacij združenega dela in drugih samoupravnih organizacij in društev. Način zagotavljanja javnosti dela ter organov in organizacij je urejen z zakonom in njihovimi samoupravnimi akti.

1. Temeljne organizacije združenega dela

12. člen

Osnovna oblika združenega dela in sredstev družbene reprodukcije ter samoupravne integracije združenega dela v občini je temeljna organizacija združenega dela, v kateri delavci uresničujejo neodtujljivo pravico, da pri delu z družbenimi sredstvi odločajo o svojem delu ter o rezultatih svojega dela.

V temeljni organizaciji združenega dela delavci neposredno in enakopravno uresničujejo svoje družbeno ekonomske in druge samoupravne pravice ter odločajo o drugih vprašanih svojega družbeno ekonomskega položaja.

13. člen

Delovni ljudje neposredno in odgovorno upravljajo družbena sredstva v organizacijah združenega dela in v njihovih združenjih ter s svojim delom krepijo lastni materialni položaj, materialni položaj organizacij združenega dela oziroma njihovih združenj in materialno osnovo občine in drugih družbenopolitičnih skupnosti.

14. člen

Razmerje med občino in organizacijo združenega dela temelji na načelu samostojnosti in medsebojnih obveznosti, ki jih uresničujeta z medsebojnimi dogovori in sporazumi v skladu z ustavo, zakoni in tem statutom.

15. člen

Skupščina občine in njeni organi pospešujejo razvoj organizacij združenega dela. Skupščina občine in njeni organi smejo od organizacij združenega dela zahtevati redna in posebna poročila in podatke, ki omogočajo vpogled v njihovo delo in splošno stanje.

Delovne skupnosti in organi samoupravljanja organizacij združenega dela so dolžni razpravljati in se odločati o priporočilih in sklepih skupščine občine in njenih organov. Če se ne ravna po sklepih in ne sprejemajo priporočil, so dolžni o tem obvestiti skupščino in navesti razloge za svoje ravnanje.

16. člen

Delavci v temeljnih organizacijah združenega dela in v drugih organizacijah združenega dela ustanavljajo posebne organe delavskega nadzorstva; ti organi nadzorujejo izvrševanje splošnih aktov samoupravljanja, uveljavljanje pravic in dolžnosti delavcev v združenem delu, izvajanje odločitev organov samoupravljanja in oblasti, uporabo sredstev, poslovanje ter finančno in materialno stanje organizacije združenega dela.

17. člen

Občinska skupščina preko svojih organov nadzoruje zakonitost poslovanja organizacij združenega dela. Če nastanejo v organizaciji združenega dela ali drugi samoupravni organizaciji oziroma skupnosti bistvene motnje v samoupravnih odnosih, ali so hujše prizadeti družbeni interesi ali organizacija oziroma skupnost ne izpolnjuje z zakonom določenih obveznosti, ukrepa občinska skupščina v okviru svojih pravic in dolžnosti v skladu z zakonom.

2. Krajevne skupnosti

18. člen

Delovni ljudje in občani imajo pravico in dolžnost da se samoupravno organizirajo v krajevni skupnosti in v njej ter v sodelovanju z drugimi samoupravnimi organizacijami in skupnostmi neposredno zadovoljujejo svoje osebne in skupne potrebe, odločajo o uresničevanju svojih skupnih interesov, sodelujejo pri odločanju o vprašanih skupnega pomena v občini in v drugih družbenopolitičnih skupnostih.

Za uresničevanje svojih skupnih interesov in potreb ter opravljanje nalog se delovni ljudje in občani, organizirani v krajevni skupnosti, s samoupravnim sporazumevanjem in na drug način povezujejo z organizacijami združenega dela, samoupravnimi interesnimi skupnostmi, krajevnimi skupnostmi ter z drugimi samoupravnimi organizacijami in skupnostmi, ki so zainteresirane za sodelovanje in dolžne sodelovati pri zadovoljevanju teh interesov in potreb ter opravljanju nalog.

V krajevni skupnosti se povezujejo tudi delovni ljudje in občani, združeni v družbenopolitičnih in drugih družbenih organizacijah ter društvih, v katerih uresničujejo posamezne in skupne interese.

Krajevno skupnost ustanovijo delovni ljudje in občani po razpravi v Socialistični zvezi delovnega ljudstva, za naselje, del naselja ali več naselij tako, da predstavlja urbanistično, gospodarsko in politično zaokroženo celoto v kateri je možno uresničevati naloge krajevne skupnosti in upoštevati skupne interese občanov.

19. člen

V krajevni skupnosti delovni ljudje in občani odločajo o uresničevanju svojih skupnih interesov in nalog ter o solidarnem zadovoljevanju skupnih potreb na področju medsebojnih odnosov v naselju, urejanju otroškega in socialnega varstva, zdravstvenega varstva, vzgoje in izobraževanja, kulture, javnega obveščanja, telesne kulture, komunalnih ali drugih dejavnosti za neposredno zadovoljevanje njihovih potreb ter potreb družin in gospodinjstev, varstva interesov potrošnikov in uporabnikov, splošnega ljudskega odpora in družbene samozaščite, varstva naravnega okolja, kulturnih spomenikov, upravljanja s stvarmi v družbeni lastnini in drugih področij skupnega življenja in dela ter sprejemajo programe in plane razvoja ter skupnosti, s katerimi določijo tudi način združevanja in uporabo sredstev in dela za uresničevanje posameznih skupnih nalog.

20. člen

Materialna podlaga krajevne skupnosti temelji na samoupravnem sporazumevanju ter družbenem dogovarjanju temeljnih in drugih organizacij združenega dela, samoupravnih interesnih skupnosti in delovnih ljudi in občanov v krajevni skupnosti in v občini.

21. člen

Svoje skupne potrebe, interese in naloge v krajevni skupnosti delovni ljudje zadovoljujejo in uresničujejo:

— s sredstvi, ki jih sami neposredno prispevajo s samoprispevkom ali pridobijo na drug način;

— z delom dohodka, ki ga za zadovoljevanje skupnih potreb v krajevni skupnosti namenijo delavci temeljnih organizacij združenega dela z območja krajevne skupnosti in temeljne organizacije združenega dela katerih delavci živijo na območju te krajevne skupnosti;

— s sredstvi, ki se na podlagi družbenega plana občine, programov in planov samoupravnih interesnih skupnosti in organizacij združenega dela določijo za

uresničevanje programa krajevne skupnosti in za zadovoljevanje komunalnih, socialnih in drugih skupnih potreb delovnih ljudi v krajevni skupnosti;

— s sredstvi, ki jih krajevna skupnost samostojno ustvari z določenimi dejavnostmi;

— z delom davkov, taks in drugih davščin, zbranih na območju krajevne skupnosti, ki jih občina odstopi krajevni skupnosti za uresničevanje njenih nalog v skladu s plani in programi razvoja krajevne skupnosti in občine; s prostovoljnimi združevanjem sredstev v družbenopolitičnih in družbenih organizacijah, združenj in društev v krajevnih skupnostih;

— z dopolnilnimi sredstvi iz proračuna občine;

— z darili, zapuščinami in drugimi sredstvi.

22. člen

Svoje skupne potrebe in interese delovni ljudje in občani v krajevni skupnosti zadovoljujejo in uresničujejo na svojih zborih, krajevnih organizacijah Socialistične zveze delovnega ljudstva in drugih družbenopolitičnih in družbenih organizacij, v društvih, skupnostih potrošnikov in uporabnikov določenih dobrin in storitev, na zborih stanovalcev, hišnih svetih, z referendumom, samoupravnimi sporazumi in družbenimi dogovori, v delegaciji in po delegatih v organizacijah združenega dela, ki opravljajo dejavnost ali zadeve posebnega družbenega pomena, samoupravnih interesnih skupnosti in v občini, izvrševanje določenih skupnih potreb interesov pa poverjajo organom in delovnim telesom krajevne skupnosti.

23. člen

Zaradi ustvarjanja in zagotavljanja materialnih in drugih pogojev za svoje življenje in delo se lahko ljudje in občani v krajevni skupnosti povezujejo v skupnost krajevnih skupnosti, v kateri, na samoupravni podlagi ugotavljajo, vsklajujejo in uresničijo svoje skupne interese.

24. člen

Pobudo za ustanovitev, združitve krajevnih skupnosti ali priključitev dela krajevne skupnosti k drugi krajevni skupnosti lahko dajejo:

— odbor krajevne organizacije Socialistične zveze delovnega ljudstva,

— delegacija, svet ali skupščina krajevne skupnosti,

— najmanj petdeset delovnih ljudi in občanov, ki živijo ali delajo na območju, za katero se predlaga ustanovitev, združitve ali priključitev dela krajevne skupnosti k drugi krajevni skupnosti.

Pobudo za združitve dveh ali več krajevnih skupnosti ali priključitev dela krajevne skupnosti k drugi krajevni skupnosti morajo podati delovni ljudje in občani z območja vsake krajevne skupnosti, ki se želi združiti; pobudo za priključitev k drugi krajevni skupnosti pa morajo podpreti tudi delovni ljudje in občani iz tiste krajevne skupnosti, h kateri se namerava priključiti del območja druge krajevne skupnosti.

Krajevna organizacija Socialistične zveze delovnega ljudstva mora ob pobudi za ustanovitev, združitve krajevne skupnosti ali priključitev dela krajevne skupnosti k drugi krajevni skupnosti izvesti na teh območjih javno razpravo.

25. člen

O ustanovitvi ali združitvi krajevne skupnosti odločajo zbori delovnih ljudi in občanov v krajevni skupnosti. Zbori delovnih ljudi in občanov veljavno sklepajo o ustanovitvi ali združitvi z drugo krajevno skupnostjo, če je na njih navzočih vsaj deset odstotkov delovnih ljudi in občanov v krajevni skupnosti

oziroma na območju, za katero je zbor sklican. Sklep o ustanovitvi ali združitvi z drugo krajevno skupnostjo sprejme zbor z večino glasov navzočih delovnih ljudi in občanov. Če o statusnih spremembah krajevne skupnosti sklepa več zborov delovnih ljudi in občanov, morajo vsi zbori sprejeti sklep v enakem besedilu.

26. člen

Zbor delovnih ljudi in občanov, ki sklepajo o ustanovitvi krajevne skupnosti skliče predsednik krajevne organizacije Socialistične zveze delovnega ljudstva.

Krajevna skupnost ima svoj statut.

Osnutek statuta pripravi izvršni organ krajevne skupnosti in ga predloži krajevni organizaciji Socialistične zveze delovnega ljudstva, da organizira in izvede javno razpravo o osnutku statuta krajevne skupnosti.

Po zaključku javne razprave izvršni organ krajevne skupnosti na podlagi pripomb, stališč in mnenj, danih v javni razpravi, sestavi predlog statuta. Statut sprejme samoupravni organ krajevne skupnosti. Statut krajevne skupnosti je sprejet, če je zanj glasovalo najmanj 2/3 delegatov v samoupravnem organu krajevne skupnosti.

27. člen

Statut krajevne skupnosti podrobneje določa:

— pravice in dolžnosti krajevne skupnosti ter način njihovega uresničevanja; območje, organizacijo in organe krajevne skupnosti;

— naloge in način dela organov krajevne skupnosti;

— način urejanja odnosov z organizacijami združenega dela in drugimi samoupravnimi organizacijami in skupnostmi;

— način oblikovanja in sprejemanja programov in planov razvoja krajevne skupnosti in njihovega financiranja;

— oblike in nosilce samoupravnega sporazumevanja;

— vprašanja o katerih odločajo na referendumu;

— način zagotavljanja javnosti dela in obveščanja;

— druga temeljna vprašanja, ki so pomembna za delovanje krajevne skupnosti in življenje delovnih ljudi in občanov v njej.

28. člen

Krajevna skupnost razpolaga s svojimi sredstvi samostojno in jih razporeja s finančnim načrtom v skladu s svojim delovnim programom.

Namenska sredstva se razporejajo za namene, za katere so bila dana.

Predlog delovnega programa in finančnega načrta krajevne skupnosti obravnavajo delovni ljudje in občani na svojih zborih, sprejme pa ga organ samoupravljanja v krajevni skupnosti.

29. člen

Na dopolnilnih sredstvih občinskega proračuna so lahko udeležene krajevne skupnosti, v katerih samoprispevek, del dohodka temeljnih organizacij združenega dela in drugi dohodki ne zadostujejo za financiranje njihovih nalog, določenih v delovnih programih, ki so usklajeni s programi občine.

3. Samoupravne interesne skupnosti

30. člen

Za organizirano zadovoljevanje osebnih in skupnih potreb na področju vzgoje in izobraževanja, znanosti, kulture, telesne kulture, zdravstva, socialnega varstva ter na drugih področjih družbene dejavnosti, ustanovljajo delovni ljudje neposredno in po svojih samoupravnih organizacijah in skupnostih ter po drugih organizacijah in skupnostih z delavci v organizacijah zdu-

ženega dela, ki opravljajo te dejavnosti, samoupravne interesne skupnosti; v teh uresničujejo svobodno menjavo dela, enakopravno in sporazumno odločajo o upravljanju teh dejavnosti v skladu s skupnimi interesi, določajo politiko njihovega razvoja, združujejo sredstva za izvrševanje teh dejavnosti in opravljajo druge zadeve, ki izhajajo iz narav odnosov na področjih, za katere se ustanovljajo samoupravne interesne skupnosti.

Na teh načelih se ustanovljajo tudi samoupravne interesne skupnosti za organizirano zadovoljevanje potreb na področju prometa in zvez, cestnega, vodnega, komunalnega in stanovanjskega gospodarstva, energetike in na drugih področjih drugih dejavnosti v materialni proizvodnji, ki so namenjene trajnemu zadovoljevanju potreb določenih uporabnikov, pri katerih pa delovanje tržnih zakonitosti ne more biti edina podlaga za usklajevanje dela in potreb ter za vrednotenje delovnih uspehov.

31. člen

Za zadovoljevanje svojih potreb in interesov samoupravnih interesnih skupnosti prispevajo delovni ljudje tem skupnostim prispevke iz svojih osebnih dohodkov in iz dohodka temeljnih organizacij združenega dela v skladu z namenom oziroma v skladu s cilji, za katere so ta sredstva namenjena.

32. člen

Razmerja med samoupravnimi interesnimi skupnostmi in drugimi samoupravnimi organizacijami in skupnostmi v občini ter širšimi družbenopolitičnimi skupnostmi in njihovimi organi, urejajo delovni ljudje in njihove skupnosti s samoupravnimi sporazumi, družbenimi dogovori, pogodbami, statuti in drugimi samoupravnimi akti.

33. člen

Delovni ljudje organizirani v samoupravne interesne skupnosti se po svojih delegacijah neposredno in v skupščini občine kot tudi v organih samoupravnih interesnih skupnosti ustanovljenih za širše območje oziroma za območje cele republike, sporazumevajo in odločajo o vprašanjih s področja dejavnosti, za katero je skupnost zainteresirana.

34. člen

Za kar najbolj neposredno uresničevanje samoupravnih pravic in interesov imajo delavci in drugi delovni ljudje ter njihove organizacije združenega dela in druge samoupravne organizacije in skupnosti pravico, da se v interesni skupnosti pod pogoji, ki jih določa samoupravni sporazum o ustanovitvi samoupravne interesne skupnosti ali njen statut, organizirajo temeljno skupnost ali enoto za določeno območje ali za uresničevanje določenih skupnih interesov ter da v tej temeljni skupnosti oziroma enoti uresničijo določene svoje samoupravne pravice in interese.

Samoupravne interesne skupnosti se lahko združujejo v širše interesne skupnosti, ustanovljajo zveze in druga združenja interesnih skupnosti in vzpostavljajo druge oblike medsebojnega sodelovanja.

Kadar se samoupravna interesna skupnost ustanavlja za območje, ki je širše od občine, se lahko za območje občine ustanovijo skupnosti, kot deli te samoupravne interesne skupnosti.

35. člen

Samoupravne interesne skupnosti upravlja skupščina. Skupščino sestavljajo delegati, ki jih delovni ljudje in organizacije združenega dela ter druge samoupravne organizacije in skupnosti, kot člani interesne skupnosti, volijo in odpokličejo.

Samoupravna interesna skupnost ima svoj statut, ki mora biti v skladu s samoupravnim sporazumom o njeni ustanovitvi.

36. člen

Kadar so določene dejavnosti oziroma zadeve samoupravne interesne skupnosti posebnega družbenega pomena, se lahko z zakonom oziroma odlokom skupščine občine, ki temelji na zakonu, določi obvezna ustanovitev take skupnosti oziroma ustanovi ta skupnost, določijo načela za njeno organizacijo in medsebojna razmerja v njej ter predpiše obveznost plačevanja prispevkov tej skupnosti in določi obveznost sodelovanja oziroma združevanja samoupravnih interesnih skupnosti za skupno izvajanje nekaterih skupnih nalog.

Dejavnosti oziroma zadeve, za katere zakon oziroma odlok skupščine občine, ki temelji na zakonu, določa, da so posebnega družbenega pomena, mora samoupravna interesna skupnost opravljati tako, kakor določa zakon oziroma odlok skupščine občine. Zakon oziroma odlok skupščine občine lahko določi, da se posamezne odločitve o zadevah, ki so posebnega družbenega pomena, sprejemajo v soglasju s skupščino občine.

37. člen

Če samoupravna interesna skupnost, ki opravlja določene dejavnosti oziroma zadeve posebnega družbenega pomena ne odloči o vprašanju, od katerega je bistveno odvisno njeno delo, lahko skupščina občine, pod pogoji in v postopku, kot to določa zakon, s svojo odločitvijo začasno uredi tako vprašanje.

Proti samoupravni interesni skupnosti so dovoljeni z zakonom določeni začasni ukrepi, v primerih in pod pogoji, ko so taki ukrepi dovoljeni proti organizacijam združenega dela.

4. Zbori, referendum in druge oblike osebnega izjavljanja delovnih ljudi in občanov

38. člen

Delovni ljudje in občani uresničujejo obklast in opravljajo druge družbene zadeve z odločanjem na zborih, z referendumom in z drugimi oblikami osebnega izjavljanja.

a) Zbori

39. člen

Zbori se sestajajo po naseljih in njihovih delih, temeljnih organizacijah združenega dela in njihovih delih, po krajevnih skupnostih in na druge načine, glede na to, ali gre za vprašanja, ki zadevajo ožje ali širše interese.

40. člen

Statuti organizacij združenega dela ter drugih samoupravnih organizacij in skupnosti oziroma statuti krajevnih skupnosti določajo način sklica in postopek za delo zborov delovnih ljudi in občanov.

S sklepom občinske skupščine ali nje-nega zbora lahko sklicuje zbor delovnih ljudi in občanov, zbere delavcev v organizacijah združenega dela tudi predsednik občinske skupščine.

41. člen

Na zboru delovnih ljudi in občanov v krajevnih skupnostih se sestanejo delovni ljudje in občani določenega območja, ki imajo skupne potrebe in skupne interese.

42. člen

Zbor delavcev v organizacijah združenega dela se sestaja v temeljnih organizacijah združenega dela in njihovih delih, v delovnih organizacijah ali v več delovnih organizacijah skupaj.

Pri tem se upošteva ali gre za vprašanja, ki zadevajo širše ali ožje področje.

43. člen

Delavci, drugi delovni ljudje in občani na svojih zborih v organizacijah združenega dela, krajevnih skupnostih, samo-

upravnih interesnih skupnostih in drugih samoupravnih skupnostih in organizacijah:

— obravnavajo vprašanja, ki so pomembna za te organizacije in skupnosti, kakor tudi vprašanja, ki so širšega družbenega pomena in dajejo pobude, predloge in mnenja za reševanje teh vprašanj,

— obravnavajo poročila in predloge svojih organov samoupravljanja,

— obravnavajo poročila in predloge delegacij in delegatov občinski skupščini in skupščinam širših družbenopolitičnih skupnosti ter o njih odločajo oziroma dajejo mnenja in predloge,

— predlagajo občinski skupščini in njenim organom ukrepe za izvrševanje zadev iz njihove pristojnosti,

— predlagajo ukrepe in dajejo druge predloge organizacijam združenega dela, krajevnim in samoupravnim interesnim skupnostim,

— opravljajo nadzor nad delom občinske skupščine in njenih organov ter nosilcev javnih funkcij, organizacij združenega dela oziroma drugih skupnosti in organizacij, zlasti če gre za opravljanje dejavnosti posebnega družbenega pomena,

— samostojno odločajo o zadevah, ki jih določa statut organizacije združenega dela, druge samoupravne organizacije ali skupnosti oziroma krajevne skupnosti.

Zbori delovnih ljudi in občanov v krajevnih skupnostih samostojno odločajo poleg zadev navedenih v prejšnjem odstavku še o:

— ustanovitvi krajevne skupnosti ali združitvi z drugo krajevno skupnostjo,

— volitvah in razrešitvah organov krajevne skupnosti, če je tako določeno v statutu krajevne skupnosti.

44. člen

Zbori delovnih ljudi in občanov obvezno razpravljajo o vseh vprašanjih, za katera je v tem statutu določeno, da jih občinska skupščina daje v javno razpravo.

45. člen

O sklepu zborov, ki zadevajo njihovo delovanje, morajo obvezno razpravljati prizadeti organi in organizacije.

O svojih odločitvah in stališčih v zvezi s sklepi zborov, morajo zbor obvezno obvestiti.

b) Referendum

46. člen

Z referendumom se delovni ljudje in občani v naprej izjavijo o posameznih vprašanjih iz pristojnosti občinske skupščine ali potrjujejo odloke in druge predpise ter splošne akte.

Glede posameznih vprašanj, ki jih urejajo delovni ljudje in občani v občini, krajevni skupnosti, samoupravni interesni skupnosti, v organizacijah združenega dela, se razpiše referendum v teh organizacijah in skupnostih.

47. člen

Referendum obvezno razpiše občinska skupščina, če je tako predpisano z zakonom ali statutom, če ga zahteva več kot polovico krajevnih skupnosti z območja, za katera naj se razpiše. Občinska skupščina lahko razpiše referendum tudi na lastno pobudo.

48. člen

Referendum v občini se lahko razpiše za celotno območje občine; če pa gre za vprašanje, ki zadeva samo del občine, se razpiše samo za ta del.

Razpis referenduma se objavi v glasilu, v katerem se objavljajo predpisi, odloki in drugi splošni akti občinske skupščine.

49. člen

Pravico glasovanja na referendumu v občini in v krajevni skupnosti imajo

delovni ljudje in občani, ki so vpisani v splošnem volilnem imeniku območja, na katerem se izvaja referendum.

Če je referendum v občini ali krajevni skupnosti razpisan zaradi uvedbe prispevka občanov za financiranje skupnih družbenih potreb, imajo pravico glasovati tudi zaposleni delavci, ki še niso dopolnili osemnajst let starosti in prebivajo na območju, za katerega je razpisan referendum.

50. člen

Referendum je veljaven, če se ga udeleži večina delovnih ljudi in občanov, ki imajo glasovalno pravico z območja, za katero se razpiše referendum.

Odločitev na referendumu je sprejeta, če je zanjo glasovala večina delovnih ljudi in občanov s pravico glasovanja.

Izid glasovanja na referendumu je obvezen za občinsko skupščino in njene organe, kadar je referendum razpisala občinska skupščina.

Občinska skupščina ne sme eno leto po izvedbi referenduma sprejeti akta, ki bi bil v nasprotju z izidom referenduma, niti ne sme referenduma o istem vprašanju ponoviti, razen v primeru, če so z zakonom določeni drugačni roki.

c) Anketa

51. člen

Krajevna skupnost, občina, organizacija združenega dela in samoupravna interesna skupnost, lahko razpiše anketo, kadar hočejo izvedeti oziroma ugotoviti mnenje delovnih ljudi ter zbrati potrebne podatke o važnejših vprašanjih v okviru svoje pristojnosti.

Za postopek pri anketiranju veljajo smiselno določbe tega statuta o referendumu.

d) Javna razprava

52. člen

Vprašanja, za katera tako določa ta statut, kakor tudi druga vprašanja, ki imajo poseben pomen za politični, gospodarski, družbeni, kulturni ali socialni razvoj občine, da občinska skupščina v javno razpravo.

53. člen

V javni razpravi sodelujejo organizacije združenega dela in njihova združenja, krajevne skupnosti, samoupravne interesne skupnosti, družbenopolitične organizacije in društva, občinska skupščina in njegovi organi, kakor tudi druge zainteresirane samoupravne organizacije in skupnosti ter delovni ljudje in občani kot posamezniki.

54. člen

Vprašanja, ki so predmet javne razprave, se obravnavajo na zborih delovnih ljudi in občanov, v samoupravnih organih, delegacijah in konferencah delegacij, na javnih tribunah, zborih potrošnikov in uporabnikov komunalnih in drugih storitev, družbenopolitičnih organizacijah in društvih, v zborih in organih občinske skupščine, v združenjih organizacij združenega dela ter na druge načine, predvidene s statuti organizacij združenega dela, krajevnih skupnosti, samoupravnih interesnih skupnosti in drugih samoupravnih organizacij in skupnosti.

55. člen

Občinska skupščina mora dati pred sprejetjem v javno razpravo osnutke:

— sprememb statuta občine,

— družbenih načrtov in proračuna občine,

— prostorskega in urbanističnega programa ter urbanističnih načrtov,

— predpisov, ki nalagajo delovnim ljudem in občanom nove oziroma izredne materialne obveznosti.

— drugih predpisov oziroma aktov, za katere to določa zakon ali sklene občinska skupščina.

56. člen

Predlagatelj oziroma organ, ki odloča o vprašanju, ki je dano v javno razpravo je dolžan:

— osnutek akta ali gradivo javno objaviti oziroma zagotoviti, da se delovni ljudje in občani z njim pravočasno seznanijo,

— predlog obrazložiti in navesti družbene, ekonomske in druge razloge za njegov sprejem,

— določiti primeren rok za javno razpravo,

— zagotoviti zbiranje vseh mnenj iz javne razprave,

— zagotoviti strokovno obdelavo mnenj, stališč in predlogov,

— skrbeti, da se akt pred zaključkom javne razprave ne začne sprejemati,

— ob sprejemu akta obravnavati mnenja, stališča in predloge iz javne razprave in se po njih opredeliti,

— na primeren način obvestiti udeležence javne razprave o stališčih, ki jih je zavzel o predlogih iz javne razprave.

5. Družbeno dogovarjanje in samoupravno sporazumevanje

57. člen

Delovni ljudje in občani v občini s samoupravnimi sporazumi in družbenimi dogovori samoupravno urejajo medsebojna razmerja, usklajujejo interese in urejajo odnose, ki so skupnega pomena za občino.

58. člen

S samoupravnim sporazumom delavci v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela in delovni ljudje v krajevnih skupnostih, samoupravnih interesnih skupnostih in drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih v mejah svojih pravic, usklajujejo svoje interese o družbeni delitvi dela in družbeni produkciji, združujejo delo in sredstva in urejajo medsebojna razmerja v zvezi z združevanjem dela in sredstev; ustanovljajo delovne in druge organizacije združenega dela, banke, poslovne in druge skupnosti; določajo osnove in merila za razporejanje dohodka in delitev sredstev za osebne dohodke; določajo medsebojne pravice, obveznosti in odgovornosti ter ukrepe za njihovo uresničevanje in urejajo druga razmerja skupnega pomena.

Občinska organizacija sindikata ima pravico dajati pobudo in predloge za sklepanje samoupravnih sporazumov in lahko začne postopek za ponovno obravnavanje že sklenjenega samoupravnega sporazuma, če meni, da se z njim kršijo samoupravne pravice delavcev in družbeno ekonomski odnosi, ki jih določa ustava.

Občinska skupščina v okviru svojih pravic in dolžnosti spodbuja samoupravno sporazumevanje in lahko določi, da so zainteresirane organizacije in skupnosti dolžne začeti postopek za samoupravno urejanje vprašanj skupnega pomena.

59. člen

Organizacije združenega dela in druge samoupravne organizacije in skupnosti, ki menijo, da so s samoupravnim sporazumom drugih samoupravnih organizacij in skupnosti prizadeti njihovi interesi, lahko začnejo na način, ki ga določa zakon, postopek za preizkus samoupravnega sporazuma.

60. člen

Z družbenim dogovorom organizacije združenega dela in njihova združenja, samoupravne interesne skupnosti, druge organizacije in skupnosti, organi občine, sindikati in druge družbenopolitične in družbene organizacije občine, zagotavljajo

in usklajujejo samoupravno urejanje družbeno ekonomskih in drugih odnosov, ki so skupnega pomena za udeležence dogovora ali splošnega družbenega pomena za občino.

61. člen

S samoupravnim sporazumom in družbenim dogovorom se določajo ukrepi za njuno izvajanje, materialna in družbena odgovornost udeležencev v samoupravnem sporazumu in družbenem dogovoru ter način in pogoji za njuno spremembo. S samoupravnim sporazumom in družbenim dogovorom se lahko predvidita arbitražna ali kakšen drugi način za reševanje sporov, ki nastajajo pri izvajanju sporazuma oziroma dogovora.

62. člen

Samoupravni sporazum oziroma družbeni dogovor zavezuje udeležence, ki ga sklenejo ali k njemu pristopijo.

6. Delegati in delegacije

63. člen

Delovni ljudje v temeljnih samoupravnih organizacijah in skupnostih, družbenopolitičnih organizacijah oblikujejo svoje delegacije zaradi neposrednega uresničevanja svojih pravic, dolžnosti in odgovornosti in organizirane udeležbe pri opravljanju funkcij skupščin družbenopolitičnih skupnosti.

64. člen

V temeljnih samoupravnih organizacijah in skupnostih oblikujejo delegacije:

1. delovni ljudje v temeljnih organizacijah združenega dela in delovnih skupnostih, ki opravljajo zadeve skupnega pomena za več temeljnih organizacij združenega dela;

2. delovni ljudje, ki delajo v kmetijski, obrtni in v podobnih dejavnostih z delovnimi sredstvi, na katerih ima kdo lastninsko pravico, skupaj z delavci, s katerimi združujejo svoje delo in delovna sredstva, organizirani v skupnosti ter v druge z zakonom določene oblike združevanja;

3. delovni ljudje v delovnih skupnostih državnih organov, družbenopolitičnih organizacij in društev ter v drugih delovnih skupnostih, ki niso organizirani kot organizacije združenega dela, kot tudi aktivne vojaške osebe in civilne osebe v službi v oboroženih silah SFRJ, na način, ki je določen z ustavo in zakonom;

4. delovni ljudje v krajevnih skupnostih.

Pri oblikovanju delegacij v organizacijah združenega dela na področju izobraževanja sodelujejo učenci in študentje pod pogoji in na način, ki jih določa zakon.

Delegacije oblikujejo tudi delovni ljudje, ki trajno delajo v delu temeljne organizacije združenega dela, ki ni na območju občine, v katerem je sedež te organizacije.

V temeljni organizaciji združenega dela oziroma delovni skupnosti z majhnim številom delovnih ljudi opravljajo funkcijo delegacije vsi delovni ljudje.

V družbenopolitičnih organizacijah opravljajo funkcijo delegacij njihova izvoljena telesa, določena z njihovimi statuti oziroma z drugimi sklepi.

Dve ali več delovnih skupnosti državnih organov, družbenopolitičnih organizacij in društev ter drugih delovnih skupnosti, ki niso organizirane kot organizacije združenega dela, kakor tudi aktivne vojaške osebe in civilne osebe v službi v oboroženih silah SFRJ, lahko v skladu z zakonom oziroma odlokom občinske skupščine oblikujejo skupno delegacijo.

65. člen

Delovni ljudje, organizirani neposredno in preko svojih samoupravnih organizacij

in skupnosti v samoupravne interesne skupnosti na področju družbenih dejavnosti, sodelujejo preko teh skupnosti pri obravnavanju in odločanju o posameznih vprašanjih iz pristojnosti občinske skupščine na način, ki ga določa ta statut.

66. člen

Člane delegacije volijo delovni ljudje v temeljnih samoupravnih organizacijah in skupnostih izmed sebe neposredno, s tajnim glasovanjem.

Temeljne samoupravne organizacije in skupnosti določajo v svojih statutih v skladu z zakonom število članov in sestavo svoje delegacije in način izvolitve in odpoklica delegacije.

Sestava delegacije mora zagotoviti zastopnost delavcev vseh delovnih delovnega procesa in ustrezati socialni strukturi temeljne samoupravne organizacije oziroma skupnosti.

Člani delegacije se volijo za štiri leta.

V delegacijo temeljne organizacije združenega dela ne morejo biti voljeni delavci v tej organizaciji, ki po ustavi ne morejo biti člani delavskega sveta oziroma drugega ustreznega organa upravljanja. Nihče ne more biti več kot dvakrat zaporedoma voljen za člana delegacije iste samoupravne organizacije oziroma skupnosti.

67. člen

Kandidate za člane delegacij temeljnih samoupravnih organizacij in skupnosti predlagajo in določajo delovni ljudje teh organizacij in skupnosti Socialistične zveze delovnega ljudstva in sicer v njenih organizacijah oziroma organizacijah sindikata.

Kandidacijski postopek izvajajo organizacije Socialistične zveze delovnega ljudstva oziroma organizacije sindikata.

Pravica in dolžnost organizacije Socialistične zveze delovnega ljudstva in sindikata je, da v sodelovanju z drugimi družbenopolitičnimi organizacijami zagotovijo tak demokratičen kandidacijski postopek, ki bo omogočal delovnim ljudem, da pri predlaganju in določanju kandidatov svobodno izrazijo svojo voljo.

Kandidacijski postopek za delegacijo aktivnih vojaških oseb in civilnih oseb v službi v oboroženih silah Socialistične federativne republike Jugoslavije izvajajo organi, določeni z zveznim zakonom.

68. člen

Če se med mandatnim obdobjem skupščine občine ustanovi nova temeljna samoupravna organizacija ali skupnost, se vključi njena delegacija v opravljanje funkcij skupščine občine v skladu z zakonom.

69. člen

Izhajajoč iz interesov in smernic temeljnih samoupravnih organizacij in skupnosti ter upoštevajoč interese drugih samoupravnih organizacij in skupnosti in splošne družbene interese in potrebe, določa delegacija temeljna stališča za delo delegatov skupščini in za njihovo sodelovanje pri odločanju.

Pri opravljanju svoje funkcije ima delegacija zlasti naslednje pravice in dolžnosti:

1. samostojno ali skupaj z delegacijami drugih samoupravnih organizacij in skupnosti, v skladu z zakonom in tem statutom delegira iz svojega sestava delegate v zbore občinske skupščine;

2. z delegatom obravnava vprašanja, za katera je zainteresirana samoupravna organizacija oziroma skupnost, ki se obravnavajo v občinski skupščini in o katerih se odloča v tej skupščini zaradi sporazumevanja z drugimi delegati in zaradi zavezanja stališč v skupini;

3. sodeluje prek delegatov v celotnem delu in odločanju v skupščini;

4. spremlja delo skupščine in delegatov v skupščini ter obvešča samoupravno orga-

nizacijo oziroma skupnost o vprašanih, ki se obravnavajo in o katerih se odloča v skupščini, kakor tudi o pobudah in predlogih delegacij in delegatov v drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih;

5. v skladu s statutom samoupravne organizacije oziroma skupnosti predlaga v obravnavo tej organizaciji oziroma skupnosti vprašanja, za katera je tako samoupravna skupnost kot delovni ljudje še posebno zainteresirana, pred odločanjem o teh vprašanih v skupščini;

6. daje prek delegatov pobude za obravnavanje posameznih vprašanj in predloge za sprejem aktov in odločitev v skupščini v skladu z zakonom oziroma statutom občine ter uresničuje druge pravice, določene s poslovnikom skupščine.

Delegacija lahko opravlja tudi druge zadeve v odnosih z drugimi samoupravnimi organizacijami in skupnostmi, za katere jo samoupravna organizacija oziroma skupnost pooblasti s svojim aktom.

70. člen

Organizacija Socialistične zveze delovnega ljudstva oziroma organizacija sindikata je dolžna, da s svojo dejavnostjo prispeva, da delegati in delegacije lahko kar najbolj uspešno in odgovorno opravljajo svoje delo.

71. člen

Samoupravna organizacija oziroma skupnost lahko odpokliče svojo delegacijo ali posameznega njenega člana. Družbenopolitična organizacija lahko z dogovorom v okviru Socialistične zveze delovnega ljudstva predlaga odpoklic delegatov v družbenopolitičnem zboru občinske skupščine.

Delegacije in vsak njen član, kakor tudi delegat občinske skupščine imajo pravico dati ostavko.

Delegacija samoupravne organizacije ali skupnosti oziroma konferenca delegacij lahko izreče delegatu skupščine nezaupnico in ga odpokliče.

Odpoklic članov delegacije in delegatov skupščine družbenopolitične skupnosti se načeloma opravlja na način in po postopku za izvolitev delegacij in pošiljanje delegatov v skupščino.

72. člen

Samoupravne organizacije in skupnosti s svojimi statuti in samoupravnimi sporazumi podrobneje določajo pravice, dolžnosti in odgovornosti za delo delegacij in delegatov ter pogoje za njihovo delo, v skladu z zakonom oziroma tem statutom.

III. DRUŽBENOPOLITIČNE ORGANIZACIJE V OBČINI

73. člen

Delovni ljudje v občini se za uresničevanje svojih dolgoročnih in kratkoročnih socialističnih ciljev in interesov svobodno politično združujejo in organizirajo v družbenopolitične organizacije občine tako, da izrazijo in zastopajo svoje poglede in stališča ob politiki in razvoju občine ter širših družbenopolitičnih skupnosti.

74. člen

Delovni ljudje in občani v občini se združujejo v občinskih organizacijah Zveze komunistov, Socialistične zveze delovnega ljudstva, Zvezi sindikatov, Zvezi združenj borcev, Zvezi mladine ter drugih družbenih organizacijah in društvih.

75. člen

Družbenopolitične organizacije kot sestavni del družbenopolitičnega sistema v občini, imajo posebno vlogo pri podružabljanju funkcij in oblasti in razvoju samoupravnih odnosov v občini.

76. člen

Zveza komunistov kot avantgarda de-

lavskega razreda je pobudnik in idejni nosilec težnje in interesov delavskega razreda v skladu z ustavo in programom Zveze komunistov. Zveza komunistov z usmerjevalnim in idejno političnim delom v pogojih socialistične demokracije in družbenega samoupravljanja zagotavlja nadaljnji razvoj socialistične revolucije samoupravnih odnosov in socialistične zavesti. Organizacija Zveze komunistov v občini izvaja politiko Zveze komunistov v skladu s programom in organiziranostjo v občinski konferenci in njenih organih v osnovnih organizacijah in aktivnih Zveze komunistov.

77. člen

Socialistična zveza delovnega ljudstva je kot prostovoljna, demokratična in enotna fronta delovnih ljudi in občanov ter njihovih organiziranih socialističnih sil, z Zvezo komunistov na čelu, najširša osnova njihove družbenopolitične aktivnosti v socialističnem samoupravnem sistemu občine.

V Socialistični zvezi delovnega ljudstva delovni ljudje, združeni v družbenopolitične organizacije in vse organizirane socialistične sile na čelu z Zvezo komunistov, s svojo aktivnostjo uresničujejo politično in akcijsko enotnost socialističnih sil pri usmerjanju družbenega razvoja občine in temeljnih oblasti in samoupravljanje delavskega razreda in vseh delovnih ljudi; v ta namen:

— obravnavajo družbena vprašanja in dajejo politične pobude na vseh področjih družbenega življenja v občini, usklajujejo mnenja, zavzemajo politična stališča glede reševanja vseh vprašanj, usmerjanja družbenega razvoja, uveljavljanja svojih pravic in interesov, uresničevanja enakopravnosti pripadnikov narodov in narodnosti, ki žive na območju občine, in razvoja socialističnih samoupravnih demokratičnih odnosov;

— določajo program politične aktivnosti in družbena merila za volitve delegacij in delegatov temeljnih organizacij združenega dela ter krajevnih in drugih samoupravnih organizacij in skupnosti; zagotavljajo demokratično predlaganje in določanje kandidatov za člane delegacij samoupravnih organizacij in skupnosti in delegatov v skupščinah družbenopolitičnih skupnosti, kot tudi kandidatov za opravljanje samoupravnih, javnih in drugih družbenih funkcij v družbenopolitičnih skupnostih; spremljajo in dajejo predloge za uspešno delovanje delegatskega sistema;

— obravnavajo splošna vprašanja kadrovske politike in vzgoje kadrov ter določajo merila za zbiranje kadrov;

— spremljajo delo organov oblasti in samoupravljanja, samoupravnih organizacij in skupnosti ter nosilcev samoupravnih, javnih in drugih družbenih funkcij, izražajo svoje mnenje in ocene, nadzorujejo njihovo delo in izražajo kritiko, posebno glede zagotavljanja javnosti dela in odgovornosti pri delu;

— ustvarjajo pogoje za vsestransko udeležbo mladine in njenih organizacij v družbenem in političnem življenju občine;

— zagotavljajo obveščanje delovnih ljudi in vplivajo na uresničevanje vloge sredstev obveščanja;

— se borijo za medsebojne humane odnose med ljudmi, za razvijanje socialistične, demokratične in patriotske zavesti ter pravih socialističnega načina življenja, kot tudi za odpravo pojavov, ki ovirajo razvoj samoupravnih socialističnih demokratičnih družbenih odnosov ali jim na drug način škodujejo.

78. člen

Delavci v organizacijah združenega dela na območju občine prostovoljno organizirani v sindikat kot najširšo organizacijo delavskega razreda se borijo:

— za tak položaj delavskega razreda kot ga določa ustava; za uresničevanje sociali-

stičnih samoupravnih odnosov in odločilno vlogo delavcev pri upravljanju družbene reprodukcije; za uresničevanje interesov in samoupravnih in drugih pravic delavcev na vseh področjih dela in življenja; za zagotavljanje enakopravnosti delavcev pri združevanju dela in sredstev, pridobivanju in delitvi dohodka in pri določanju skupnih meril za delitev po rezultatih dela; za samoupravno povezovanje in združevanje različnih področij družbenega dela; za razvijanje proizvodnih sil družbe in za večjo produktivnost dela; za samoupravno vsklajevanje posameznih, skupnih in splošnih družbenih interesov; za višjo izobrazbo in usposabljanje delavcev za opravljanje samoupravnih in drugih družbenih funkcij; za demokratično predlaganje kandidatov za delegate v organe upravljanja organizacij združenega dela ter drugih samoupravnih organizacij in skupnosti in kandidatov za delegacije teh organizacij in skupnosti ter delegate v skupščine družbenopolitičnih skupnosti; za najširšo udeležbo delavcev pri izvrševanju funkcij oblasti in pri opravljanju drugih družbenih zadev; za uresničevanje interesov delavskega razreda v kadrovske politiki; za varstvo pravic delavcev; za zagotavljanje socialne varnosti in razvoj življenjskega standarda delavcev kot tudi za razvijanje in krepitev solidarnosti in za večjo razredno zavest in odgovornost samoupravljalcev.

V vseh navedenih zadevah se delavci združeni v občinsko organizacijo sindikata še posebej zavzemajo za tiste zadeve, ki so skupnega pomena za vse delavce v občini, predvsem pa urejanje socialnih, stanovanjskih, kadrovske in drugih vprašanj s področja delitve dohodkov, združevanja področij združenega dela in drugih za odločujoč položaj delavca pomembnih vprašanj. Občinski sindikati dajejo pobude in predloge skupščini občine in ustreznim samoupravnim interesnim skupnostim ter drugim organizacijam občinskega pomena, za reševanje vprašanj s teh področij.

79. člen

V organizaciji Zveze združenj borcev NOV, kot prostovoljni organizaciji udeležencev NOB, delovni ljudje in občani, v skladu s programom Zveze komunistov in Socialistične zveze delovnega ljudstva, razvijajo tradicije NOB in jih prenašajo na mlade generacije, prizadevajo se za napredek socialističnih in samoupravnih odnosov, krepitev enakopravnosti, bratstva in enotnosti med narodi in narodnostmi, človeških humanih odnosov in solidarnosti. Zavzemajo se za urejanje socialnih, stanovanjskih, zdravstvenih in drugih vprašanj udeležencev NOB in njihovih družinskih članov, dajejo pobude in predloge občinski skupščini in samoupravnim interesnim skupnostim za reševanje vprašanj s tega področja.

80. člen

Mladi delovni ljudje in občani, organizirani v Zvezi mladine, se vključujejo v družbenopolitično življenje v občini, v organizacijah združenega dela in drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih, samoupravnih interesnih skupnostih in krajevnih skupnostih, obravnavajo vprašanja, ki zadevajo položaj mladine, vsklajujejo mnenja in dajejo pobude in predloge o vprašanih, za katera so mladi še posebej zainteresirani.

81. člen

Občani in delovni ljudje, se združujejo tudi v drugih družbenih organizacijah, združenjih in društvih, glede na svoje interese in potrebe, delujejo po svojih statutih in programih socialistične zveze in se prek nje vključujejo v družbenopolitično življenje v občini.

82. člen

Občani in delovni ljudje v občini sporazumno zagotavljajo materialno osnovo

za delo družbenopolitičnih organizacij v občini.

IV. OBČINSKA SKUPŠČINA

1. Položaj in sestava

83. člen

Občinska skupščina je organ družbenega samoupravljanja in najvišji organ oblasti v okviru pravic in dolžnosti občine.

84. člen

Občinska skupščina:

- odloča o spremembi statuta;
- določa politiko in odloča o temeljnih vprašanjih, ki so pomembna za politično, gospodarsko, socialno in kulturno življenje in družbeni razvoj občine;

- sprejema družbeni načrt, proračun in predpise in druge splošne akte;

- obravnava vprašanja skupnega pomena za organizacije združenega dela in druge samoupravne organizacije in skupnosti ter vsklajuje njihova razmerja in interese;

- daje pobudo za sklepanje družbenih dogovorov in pri tem sodeluje;

- obravnava vprašanja s področja ljudske obrambe, varnosti in družbene samozaščite;

- obravnava stanje in splošne probleme ustavnosti, zakonitosti in pravosodja ter organizira in upravlja družbeno nadzorstvo;

- določa temeljno organizacijo upravnih organov, njihove pravice in dolžnosti in pooblastila ter načine imenovanja in razreševanja predstojnikov občinskih upravnih organov;

- ustanavlja druge organe občinske skupščine;

- skrbi za izvajanje začrtane politike, predpisov in drugih splošnih aktov;

- določa politiko izvrševanja predpisov in drugih splošnih aktov ter obveznosti organov in organizacij v zvezi z njihovim izvrševanjem;

- izvršuje politično kontrolo nad delom izvršnega sveta in upravnih organov ter skupščini odgovornih nosilcev samoupravnih, javnih in drugih družbenih funkcij in jim daje smernice za delo;

- opravlja druge zadeve, ki so ji dane s tem statutom in drugimi predpisi.

85. člen

Občinsko skupščino sestavljajo:

- zbor združenega dela kot zbor delegatov delovnih ljudi v organizacijah združenega dela in drugih samoupravnih organizacijah in delovnih skupnostih;

- zbor krajevnih skupnosti kot zbor delegatov delovnih ljudi in občanov v krajevnih skupnostih;

- družbenopolitični zbor kot zbor delegatov delovnih ljudi in občanov organiziranih v družbenopolitične organizacije.

86. člen

Pri obravnavanju in odločanju o vprašanjih iz pristojnosti občinske skupščine, ki se nanaša na področje vzgoje in izobraževanja, raziskovalne dejavnosti, kulture, zdravstva ter socialnega varstva, odloča skupščina samoupravne interesne skupnosti ustreznega področja enakopravno s pristojnim zborom, razen ob primerih, za katere je z ustavo določeno.

Skupščine samoupravnih interesnih skupnosti na drugih področjih, za katera tako določi ustavni zakon, odločajo enakopravno s pristojnim zborom o temeljnih vprašanjih s področij, za katera so ustanovljena.

87. člen

Zbor združenega dela šteje 45 delegatov, in sicer:

- 40 delegatov s področja gospodarstva,

- 2 delegata s prosvetno kulturnega področja,

- 1 delegat s socialno zdravstvenega področja,

- 1 delegat s področja delovnih skupnosti državnih organov, družbenopolitičnih organizacij in društev,

- 1 delegat aktivnih vojaških oseb in civilnih oseb v službi oboroženih sil SFRJ.

Zbor krajevnih skupnosti ima toliko delegatov, kolikor je v občini krajevnih skupnosti. Krajevni skupnosti z več kot 3000 občani pripada še eno delegatsko mesto na vsakih začelih 3000 občanov.

Družbenopolitični zbor ima 21 delegatov delovnih ljudi in občanov, ki so organizirani v družbenopolitične organizacije.

88. člen

Določene zadeve iz pristojnosti občinske skupščine izvršujejo:

- posamezni zbori samostojno,
- dva ali vsi zbori enakopravno ali

- pristojni zbori enakopravno s skupščino samoupravne interesne skupnosti.

89. člen

Zbor združenega dela samostojno:

- določa politiko in sprejema odloke in druge splošne akte in ukrepe iz pristojnosti občinske skupščine, s katerimi se ureja stanje in razvoj posameznih gospodarskih področij;

- zadrži do odločitve ustavnega sodišča izvrševanje splošnih aktov organizacij združenega dela in drugih organizacij in skupnosti, če meni, da so v nasprotju z ustavo in zakoni;

- razpravlja o vprašanjih, ki jih predloži v razpravo družbeni pravobranilec samoupravljanja in sprejema z ustavo in zakoni predvidene ukrepe za zaščito samoupravljanja in sredstev v družbeni lastnini, če se ti predlogi nanašajo na področje, za katero je zbor pristojen;

- proučuje vprašanja, ki so skupnega pomena za organizacije združenega dela in druge samoupravne organizacije in skupnosti na območju občine ter vsklajuje njihove odnose in interese;

- obravnava osnove politike razvoja in temeljna vprašanja s področja komunalnega sistema, družbenih dejavnosti, skupnosti, komunalnega in stanovanjskega gospodarstva, prostorskega planiranja in urbanizma, javne varnosti, medsebojnega sodelovanja, regionalnega povezovanja in druga vprašanja skupnega pomena za delovne ljudi in občane na območju občine;

- spodbuja samoupravno sporazumevanje in sodeluje pri družbenem dogovarjanju;
- daje temeljnim organizacijam združenega dela in samoupravnim interesnim skupnostim in drugim skupnostim priporočila o posameznih vprašanjih iz svoje pristojnosti, ki so splošnega pomena za občino;

- voli, imenuje in razrešuje predstavnike družbene skupnosti v organe upravljanja temeljnih samoupravnih organizacij in skupnosti iz pristojnosti občinske skupščine;

- obravnava predloge zborov delavcev v organizacijah združenega dela in jih obvešča o svojih ukrepih in sklepih;

- sodeluje pri oblikovanju skupin delegatov za pošiljanje delegatov v zbor združenega dela Socialistične republike Slovenije, kot to določa zakon;

- opravlja druge zadeve, za katere je pooblaščen s tem statutom ali z drugimi splošnimi akti.

90. člen

Zbor krajevnih skupnosti samostojno:

- sprejema odloke in splošne akte, ki se nanašajo na življenje in delo občanov;

- obravnava vprašanja skupnega pomena za krajevne skupnosti v občini in vsklajuje njihova razmerja in interese;

- daje priporočila o posameznih vprašanjih s svojega področja, ki so splošnega pomena za občino;

- zadrži do odločitve ustavnega sodišča izvršitev splošnih aktov krajevnih skupnosti, če meni da so v nasprotju z ustavo in zakonom;

- razpravlja o vprašanjih, ki jih predloži družbeni pravobranilec za zaščito samoupravljanja in družbene lastnine, če spada v pristojnost zborov;

- obravnava predloge zborov delovnih ljudi in občanov v krajevnih skupnostih in jih obvešča o svojih stališčih in sklepih;

- opravlja druge zadeve za katere je pooblaščen s tem statutom ali z drugimi predpisi;

- vsklajuje delo krajevnih skupnosti glede vprašanj skupnega pomena za občino;

- sodeluje pri uredničenju sistema finansiranja krajevnih skupnosti.

91. člen

Zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti enakopravno:

- sprejemata prostorski program občine;

- sprejemata dolgoročni in srednjeročni program gospodarskega in družbenega razvoja občine;

- sprejemata dolgoročni in srednjeročni program razvoja posameznih dejavnosti;

- sprejemata urbanistični program za območje občine;

- sprejemata urbanistični načrt za ureditveno območje občine;

- sprejemata družbeni plan občine;

- sprejemata občinski proračun in zaključni račun;

- sprejemata odloke o vseh vprašanjih, razen tistih, o katerih po tem statutu odločajo drugi zbori;

- spremljata izvrševanje odlokov in drugih splošnih aktov občinske skupščine na teh področjih;

- dajeta priporočila krajevnim skupnostim in samoupravnim interesnim skupnostim in drugim organizacijam;

- ustanovljata organizacije združenega dela ter izvršujeta do njih ustanoviteljske pravice;

- urejata in razpisujeta občinska posojila;

- sklepata o razpisu samopriskevka;

- razpisujeta občinski referendum;

- opravljata politični nadzor nad delom izvršnega sveta in upravnih organov občine, nadzirata izvrševanje občinskega proračuna in družbenega načrta ter izvrševanje finančnih načrtov občinskih skladov;

- opravljata družbeno nadzorstvo;

- odločata o združevanju sredstev z drugimi občinami ter o organizaciji skupnih organov in organizaciji služb za opravljanje skupnih zadev, ki so skupnega pomena za zadovoljevanje potreb;

- sprejemata predpise o urejanju in oddajanju stavbnega zemljišča ter o prispevku za uporabo mestnega zemljišča;

- voli, imenuje in razrešuje predstavnike družbene skupnosti v organe upravljanja temeljnih samoupravnih organizacij in skupnosti iz pristojnosti občinske skupščine;

92. člen

Zbor združenega dela, zbor krajevnih skupnosti in družbenopolitični zbor enakopravno:

- sprejemajo statut in odločajo o spremembi statuta;

- odločajo o vključitvi občine v medobčinske skupnosti;

- volijo in razrešujejo predsednika in člane izvršnega sveta in druge funkcionarje, za katere je tako določeno z zakonom oziroma tem statutom;

— določi enega ali več delegatov, ki sodelujejo pri sklepanju zakonskih zvez na območju občine;

— imenujejo in razrešujejo svet za ljudsko obrambo;

— sprejemajo poslovnik za delo skupščine;

— glasujejo o listi kandidatov za člane predsedstva Skupščine republike Slovenije v skladu z ustavo in zakonom;

— opravljajo še druge zadeve, določene z zakonom ali tem statutom.

93. člen

Družbenopolitični zbor enakopravno s pristojnim zborom oziroma pristojnima zboroma sprejema odloke in druge akte, ki se nanašajo na uresničevanje, razvoj in varstvo z ustavo določenega socialističnega samoupravnega sistema, na temelju političnega sistema, na temeljno ureditev ter na bistvena vprašanja ljudske obrambe in varstvo z ustavo določenega reda.

Družbenopolitični zbor sodeluje v postopku sprejemanja odlokov in drugih splošnih aktov z zborom združenega dela in zborom krajevnih skupnosti tako, da sprejema stališča o zadevah, ki se nanašajo na:

— temeljne cilje in osnovna razmerja družbenega razvoja občine;

— uresničevanje ustavnosti in zakonitosti ter varstvo svoboščin in pravic človeka in občana.

Pristojni zbori in skupščine samoupravnih skupnosti ne morejo sprejeti odloka ali drugega akta v nasprotju s stališčem družbenopolitičnega zbora.

Če pristojni zbori skupščine in skupščine samoupravne interesne skupnosti sprejemajo besedila aktov v nasprotju s stališčem družbenopolitičnega zbora, pride do vsklajevalnega postopka, ki ga določa ta statut za spor med zbori.

94. člen

Zbori skupščine in skupščine samoupravnih interesnih skupnosti lahko razpravljajo o vprašanjih, ki ne spadajo v njihovo pristojnost in zavzemajo o njih stališča, ali predlagajo izdajo odlokov, drugih splošnih aktov in drugih ukrepov.

Pristojni zbor mora o stališčih in predlogih razpravljati in predlagatelje obvestiti o svojih stališčih.

Če pristojni zbor s stališčem oziroma predlogom ne soglaša, je lahko odlok ali drug splošni akt sprejet šele potem, ko se opravi poseben vsklajevalni postopek, ki ga določa poslovnik občinske skupščine.

95. člen

Odločitev o izločitvi dela dohodka za skupne in splošne družbene potrebe ter o obsegu in namenu sredstev za te potrebe, ne more biti sprejeta, če je ne sprejme zbor združenega dela.

96. člen

Zbor skupščine in skupščine samoupravnih interesnih skupnosti lahko veljavno sklepajo, če je na seji navzoča večina njihovih članov.

Sklepe sprejemajo soglasno po opravljenem postopku vsklajevanja stališč, ki ga določa poslovnik občinske skupščine. Če glede določenega sklepa ni mogoče doseči soglasja, je sklep sprejet, če zanj glasuje večina članov zbora oziroma skupščine samoupravne interesne skupnosti, kolikor ta statut za posamezne primere ne določa drugače.

97. člen

Odlok ali drug splošen akt, ki ga enakopravno sprejemajo zbori skupščine oziroma pristojni zbori skupščine samoupravne interesne skupnosti, je sprejet, če je v zborih oziroma v pristojnem zboru in skupščini samoupravne interesne skupnosti sprejet v enakem besedilu.

Če se zbori oziroma pristojen zbor in skupščina samoupravne interesne skupnosti po dveh zaporednih obravnavah ne zedinijo glede besedila odloka ali drugega splošnega akta, sestavijo skupno komisijo, sestavljeno iz enakega števila članov zbora oziroma pristojnega zbora in skupščine samoupravne interesne skupnosti.

Če se skupna komisija ne sporazume ali če njen sporazum in predlog ni sprejet, se obravnava skupni predlog na skupni seji zbora oziroma pristojnega zbora skupščine samoupravne interesne skupnosti.

Če tudi na skupni seji ne pride do sporazuma, se predlog odloži, vzame iz dnevnega reda in se lahko ponovno da na dnevni red šele po preteku šestih mesecev, po sklepu zbora oziroma pristojnega zbora in skupščine samoupravne interesne skupnosti pa lahko še prej.

98. člen

Če ostane vsklajevalni postopek, ki ga določa prejšnji člen, brez uspeha, lahko izvršni svet predlaga izdajo začasnega ukrepa in izdela predlog takšnega ukrepa, če meni da bi lahko zaradi tega, ker akt ni bil sprejet nastala za družbeno skupnost občutna škoda. Začasni ukrep se sprejme na skupni seji vseh zborov skupščine. Začasni ukrep je sprejet, če je na skupni seji prisotna večina delegatov vsakega zbora in za sprejem akta glasuje večina navzočih delegatov.

Akt o začasnih ukrepih velja, dokler ni sprejet dokončni akt, najdlje pa eno leto.

2. Pravice in dolžnosti delegatov v skupščini

99. člen

Pri zavzemanju stališč o vprašanjih, o katerih se odloča v skupščini, ravnajo delegati v skladu s smernicami svojih samoupravnih organizacij oziroma skupnosti in temeljnimi stališči delegacij oziroma družbenopolitičnih organizacij, ki so jih delegirale, upoštevajoč interese drugih samoupravnih organizacij in skupnosti, kakor tudi skupne in splošne družbene interese in potrebe, vendar pa so samostojne pri opredeljevanju in glasovanju.

Delegat je dolžan o delu skupščine in o svojem delu obveščati delegacije in temeljne samoupravne organizacije in skupnosti oziroma družbenopolitične organizacije, ki so ga delegirale ter jim je odgovoren za svoje delo.

100. člen

Vsak delegat ima pravico dajati zboru, katerega član je, predloge odlokov in drugih aktov ter sprožiti vprašanje z delovnega področja zbora in predlagati zboru, naj obravnava vprašanja, ki se nanašajo na delo izvršnega sveta, na izvrševanja odlokov ali na delo upravnih organov.

101. člen

Delegat v zboru ima pravico obrniti se na izvršni svet ali na posameznega predstojnika občinskega upravnega organa z vprašanji, ki se tičejo družbenopolitičnega dela ali v zadevah iz njihove pristojnosti, kot tudi zahtevati pojasnilo predstojnika upravnega organa, ki mora dati delegatu zahtevano pojasnilo.

102. člen

Da bi lahko izvrševal svoje dolžnosti, ima delegat pravico zahtevati od državnih organov ter od organizacij združenega dela ter drugih samoupravnih organizacij in skupnosti z območja občine podatke, ki so mu potrebni za njegovo delo v skupščini.

103. člen

Delegat v občinski skupščini uživa imuniteto kot določa ustava.

3. Predsednik skupščine in predsedniki zborov

104. člen

Občinska skupščina ima predsednika in enega ali več podpredsednikov, ki jih za štiri leta izvolijo zbor združenega dela, zbor krajevnih skupnosti in družbenopolitični zbor izmed delegatov. Kandidate za predsednika in podpredsednika občinske skupščine predlaga po opravljenem kandidacijskem postopku občinska konferenca Socialistične zveze delovnega ljudstva.

Zbori občinske skupščine volijo izmed delegatov predsednika zbora na predlog najmanj deset delegatov zbora za dobo štirih let.

Funkcije, ki jih ta statut in poslovnik občinske skupščine določata za predsednika zbora, opravlja v skupščini samoupravne interesne skupnosti, ki sodeluje v delu občinske skupščine, njen predsednik.

105. člen

Kandidati za predsednika, podpredsednike občinske skupščine in predsednike zborov so izvoljeni, če so na tajnih volitvah dobili večino glasov vseh tistih zborov, ki jih volijo. Kadar je za posamezno funkcijo dvoje ali več kandidatov, je izvoljen tisti, ki je dobil največ glasov.

106. člen

Z izvolitvijo njenega delegata za predsednika, podpredsednika skupščine ali predsednika zbora dobi delegacija pravico, da lahko pošlje na zasedanje zbora občinske skupščine drugega delegata; delegat, ki je izvoljen za eno od naštetih funkcij v tem primeru nima pravice glasovanja.

107. člen

Predsednik občinske skupščine predstavlja občino kot pravno osebo. Predsednik organizira delo v skupščini, sklicuje, vodi skupne seje zborov in predlaga dnevni red zanje ter podpisuje odloke in druge akte skupščine. Predsednik občinske skupščine lahko sklicuje seje posameznih njenih organov, če tega ne store njihovi predsedniki.

Če je predsednik občinske skupščine zadržan, ga nadomešča podpredsednik, ki ga določa predsednik.

108. člen

Predsednik občinske skupščine, podpredsedniki občinske skupščine in predsedniki zborov, kot predsedstvo občinske skupščine, razlagajo določbe poslovnika občinske skupščine, skrbijo za njegovo izvajanje, vsklajujejo delo zborov in sprejemajo stališča o drugih s poslovníkom določenih vprašanjih.

Med vojno odloča o vprašanjih iz pristojnosti občinske skupščine, če se ta ne more sestati, predsedstvo občinske skupščine, katerega sestava in pristojnost za ta primer določa zakon.

Predsedstvo občinske skupščine predloži sprejete splošne akte v potrditev občinski skupščini, takoj ko se ta lahko sestane.

109. člen

Izvolitev, položaj in delo predsednika, podpredsednika občinske skupščine in predsednika zbora in drugih delegatov, ki opravljajo v občinski skupščini določene funkcije, natančno določa poslovnik občinske skupščine.

4. Stalna in občasna telesa občinske skupščine in njenih zborov

110. člen

Za pripravo splošnih aktov, za proučevanje posameznih zadev ter za opravljanje drugih nalog, imajo občinska skupščina in njeni zbori stalna in občasna delovna telesa.

111. člen

Stalna telesa so:

- svet za ljudsko obrambo,
- komisija za volitve in imenovanja ter kadrovske zadeve,
- komisija za vloge in pritožbe,
- komisija za družbeno nadzorstvo,
- statutarno pravna komisija,
- komisija za samoupravne akte,
- komisija za odlikovanja in priznanja,
- komisija za zadeve borcev in invalidov NOB,
- komisija za prijateljsko sodelovanje z občinami,
- komisija za verska vprašanja.

Sestavo, naloge in način dela teles iz prvega odstavka tega člena določi občinska skupščina z odlokom.

112. člen

Z odlokom ali s sklepom lahko občinska skupščina ali njen zbor ustanovita še druga stalna in občasna delovna telesa in določita njihovo delovno področje in sestavo.

Delovna telesa imajo praviloma 5 do 15 članov. Predsednika in člane imenuje občinska skupščina izmed članov zborov in drugih delovnih ljudi in občanov.

113. člen

Vsak zbor občinske skupščine samostojno odloča o verifikaciji pooblastil delegatov za zasedanje zbora in o imunitetnih vprašanjih delegatov.

Vsak zbor ima 5 člansko komisijo za verifikacijo pooblastil in imunitetna vprašanja.

V. IZVRŠNI SVET

114. člen

V občini se oblikuje izvršni svet kot izvršilni organ občinske skupščine.

Izvršni svet je odgovoren občinski skupščini, v mejah pravic in dolžnosti občine, za stanje na vseh področjih družbenega življenja, za uresničevanje politike ter za izvrševanje odlokov in drugih aktov občinske skupščine, kakor tudi za delo občinskih upravnih organov in organizacij.

115. člen

Izvršni svet sestavljajo predsednik in 8 članov.

Občinska skupščina voli predsednika izvršnega sveta, ki ga predlaga občinska konferenca Socialistične zveze delovnega ljudstva po opravljenem kandidacijskem postopku, podpredsednika in člane izvršnega sveta pa na predlog kandidata za predsednika izvršnega sveta in po poprejšnjem mnenju občinske konference Socialistične zveze delovnega ljudstva. Ob izvolitvi imenuje občinska skupščina izmed članov izvršnega sveta, na predlog predsednika izvršnega sveta, predstojnike nekaterih temeljnih upravnih organov.

Mandatna doba predsednika in članov izvršnega sveta je štiri leta.

Član izvršnega sveta ne more biti hkrati član delegacije.

116. člen

Predsednik izvršnega sveta lahko predlaga skupščini razrešitev posameznih članov sveta ter izvolitev novih.

Razrešitev ali ostavka predsednika sveta ali ostavka večine članov izvršnega sveta ima posledico ostavke celotnega sveta.

Če izvršni svet odstopi ali če mu je izglasovana nezaupnica ostane v svoji vlogi do izvolitve novega sveta.

117. člen

Izvršni svet občinske skupščine:

— skrbi za uresničevanje politike in izvrševanje odlokov in drugih aktov občinske skupščine;

— daje zborom občinske skupščine mnenja, stališča in predloge za določanje

politike in sprejemanje splošnih aktov in ukrepov;

— daje mnenje k predlogom aktov, ki jih ni sam predlagal;

— sprejema predpise za izvršitev splošnih aktov občinske skupščine za katere je pooblaščen;

— daje načelna stališča in smernice za delo upravnih organov in odpravlja oziroma razveljavlja predpise teh organov, ki so v nasprotju s splošnimi akti skupščine ter predpisi, ki jih je sam izdal;

— usmerja in vsklajuje delo upravnih organov;

— predlaga zborom občinske skupščine izvolitev in imenovanje z zakonom oziroma s statutom občine določenih funkcionarjev;

— ustanavlja delovna telesa, strokovne in druge službe za opravljanje svojih nalog;

— opravlja druge s tem statutom in poslovníkom občinske skupščine določene zadeve.

118. člen

Izvršni svet dela in odloča o vprašanjih iz svoje pristojnosti na sejah. Predsednik izvršnega sveta predstavlja svet, sklicuje seje sveta ter skrbi za izvajanje sklepov sveta. Nadomešča ga podpredsednik.

119. člen

Izvršni svet je dolžan obveščati občinsko skupščino o svojem delu.

Izvršni svet je dolžan da zborom občinske skupščine na njihovo zahtevo da poročilo o uresničevanju politike ter poročilo o izvrševanju odlokov in drugih aktov občinske skupščine.

120. člen

Če izvršni svet meni, da ne bo mogel zagotoviti uresničevanja določene politike, izvrševanje odloka ali drugega akta občinske skupščine, ki je predlagan za izdajo, ali da ne more prevzeti odgovornosti za opravljanje svoje funkcije, če ne bo sprejet predlagani odlok, ki je predlagan za izdajo, lahko postavi vprašanje zaupnice.

Vsak zbor občinske skupščine lahko na predlog najmanj desetih delegatov v zboru postavi vprašanje zaupnice izvršnemu svetu.

Vprašanje zaupnice izvršnemu svetu mora občinska skupščina obravnavati.

Če občinska skupščina izglasuje izvršnemu svetu nezaupnico, je ta dolžan odstopiti.

121. člen

Najmanj deset delegatov katerega koli zbora občinske skupščine lahko v svojem zboru sproži interpelacijo, naj se obravnava posamezna vprašanja v zvezi z delom izvršnega sveta.

122. člen

Vsak član izvršnega sveta ima pravico sprožiti obravnavanje posameznih vprašanj iz pristojnosti sveta, dati pobude za pripravo odlokov in drugih aktov, za predlaganje katerih je pristojen svet, in predpisov, ki jih izdaja sam ter predlagati svetu, naj določi načelna stališča in smernice za delo občinskih upravnih organov.

Član izvršnega sveta ima pravico in dolžnost, da v skladu s stališčem sveta predstavlja svet v občinski skupščini.

Člani izvršnega sveta uživajo enako imuniteto kot delegati v občinski skupščini. O imuniteti člana izvršnega sveta odloča svet.

VI. UPRAVNI ORGANI

1. Upravni organi občinske skupščine

123. člen

Občinski upravni organi v okviru svojih pristojnosti in pooblastil:

— izvajajo določeno politiko in izvršujejo zakone, druge predpise in splošne akte občinske skupščine in izvršnega sveta ter skupščin širših družbenopolitičnih skupnosti,

— odločajo v upravnih stvareh, opravljajo upravno nadzorstvo in druge upravne zadeve, izdajajo izvršilne predpise in druge upravne akte,

— spremljajo stanje in razvoj na določenem področju, opozarjajo na pojave, ki jih ugotovijo pri izvajanju zakonov in drugih predpisov ter določene politike in dajejo pobude za reševanje vprašanj s teh področij,

— pripravljajo predpise in druge splošne akte in opravljajo druge strokovne zadeve v okviru svoje pristojnosti za potrebe občinske skupščine, posameznih zborov, izvršnega sveta in drugih organov in teles skupščine,

— opravljajo druge strokovne zadeve, ki spadajo v njihovo pristojnost.

124. člen

Upravni organi so samostojni v okviru svojih pooblastil in za svoje delo odgovarjajo izvršnemu svetu in občinski skupščini.

Upravni organi zagotavljajo s svojim delom učinkovito uresničevanje pravic in interesov delovnih ljudi in občanov, organizacij združenega dela in drugih samoupravnih organizacij in skupnosti.

Upravni organi sodelujejo med seboj, z upravnimi organi drugih družbenopolitičnih skupnosti ter z organizacijami združenega dela in drugimi samoupravnimi organizacijami in skupnostmi o vprašanjih, na katerih imajo te organizacije interes in zagotavljajo medsebojno obveščanje o delu.

125. člen

Upravni organi redno seznanjajo skupščino in izvršni svet o stanju na posameznih področjih, ju obveščajo o svojih ugotovitvah ter dajejo predloge za uspešnejše in učinkovitejše delovanje občinske uprave.

Na področjih iz pristojnosti samoupravnih interesnih skupnosti, delovnih organizacij posebnega družbenega interesa in drugih skupnosti in organizacij, kjer te skupnosti in organizacije spremljajo dogajanja, sodelujejo pri oblikovanju in izvajanju politike, predlagajo in izvajajo ustrezne ukrepe ter dajejo predloge iz svojega delovnega področja. Občinski upravni organi sodelujejo s temi skupnostmi in organizacijami, izmenjujejo stališča in zagotavljajo medsebojno obveščanje o delu, še posebej pa v zadevah, v katerih samoupravne interesne skupnosti sodelujejo z občinsko skupščino.

126. člen

Upravne organe in službe ustanovi občinska skupščina na predlog izvršnega sveta z odlokom.

Odlok vsebuje tudi določbe o področju dela posameznih upravnih organov ter, kdo določa njihovo notranjo organizacijo in sistemizacijo delovnih mest.

127. člen

Z zakonom in odlokom občinske skupščine, ki temelji na zakonu se lahko poveri organizacijam združenega dela in drugim samoupravnim organizacijam in skupnostim, družbenim organizacijam, društvom in drugim organizacijam, da na področju svoje dejavnosti urejajo s svojimi akti določene odnose širšega interesa, da odločajo v posamičnih zadevah o določenih pravicah in obveznostih in da izvršujejo druga javna pooblastila.

Z zakonom ali odlokom občinske skupščine, ki temelji na zakonu se lahko določi način izvrševanja javnih pooblastil, ki so poverjene posameznim organizacijam in skupnostim ter pravice skupščine in drugih organov družbenopolitične skupnosti glede dajanja smernic tem organizacijam

in skupnostim in opravljanja nadzora v zvezi z izvrševanjem javnih pooblastil.

128. člen

Posamezne upravne organe vodijo predstojniki, ki jih imenuje na predlog izvršnega sveta občinska skupščina.

129. člen

Predstojnik upravnega organa organizira in vodi delo organa ter je za njegovo delo in za izvrševanje nalog in zadev iz njegove pristojnosti osebno odgovoren; je neposredni starešina delavcev tega organa ter izvršuje druge pravice in dolžnosti, določene z zakoni in drugimi predpisi.

Predstojniki upravnih organov morajo poročati zboru občinske skupščine in izvršnemu svetu o stanju na ustreznem upravnem področju in o delu upravnega organa, ki ga vodijo.

Na zahtevo občinske skupščine, njenega zbora ali izvršnega sveta morajo dati obvestila in pojasnila o vprašanih s področja organa, ki ga vodijo. Na vprašanja delegatov v zborih občinske skupščine so dolžni dati odgovor.

130. člen

Delo upravnih organov je javno, kolikor ni z zakonom ali aktom občinske skupščine, izdanim na podlagi zakona, določeno, da je treba posamezne podatke varovati kot tajnost oziroma, da se ne smejo objaviti.

131. člen

Delavci upravnih organov, sestavljajo enotno delovno skupnost, ki v mejah zakonov in na podlagi izdanih predpisov po načelu samoupravljanja, samostojno urejajo vprašanja, ki se tičejo notranjih razmerij v upravnih organih.

Občinska skupščina zagotovi s proračunom, sredstva za delo občinskih upravnih organov glede na pomen, vrsto in obseg ter pogoje njihovega dela.

2. Organi javne varnosti

a) Postaja milice in njeni oddelki

132. člen

Postaja milice z njenimi oddelki je organ za neposredno opravljanje nalog s področja javne varnosti v občini.

133. člen

Postajo milice oziroma njen oddelek ustanovi in odpravi občinska skupščina v soglasju z republiškim sekretarjem za notranje zadeve.

134. člen

Komandirja postaje milice imenuje brez razpisa in ga razreši občinska skupščina v soglasju z republiškim sekretarjem za notranje zadeve.

135. člen

Komandir postaje milice je odgovoren za svoje delo in delo postaje milice ter njenih oddelkov občinski skupščini in republiškem sekretarju za notranje zadeve.

Komandir postaje milice poroča občinski skupščini na njeno zahtevo ali iz lastne pobude o vprašanih s področja organizacije in dela postaje milice oziroma oddelkov.

B) Uprava javne varnosti

136. člen

Uprava javne varnosti je področni organ republiškega sekretariata za notranje zadeve in opravlja zadeve javne varnosti iz republiške pristojnosti.

Občinska skupščina daje mnenje k imenovanju načelnika uprave javne varnosti.

137. člen

Uprava javne varnosti je dolžna dati občinski skupščini letna poročila o svojem delu in občasne analize o stanju javne varnosti na svojem območju.

3. Sodnik za prekrške

138. člen

Občinski sodnik za prekrške je samostojen organ občine in je za svoje delo odgovoren občinski skupščini.

139. člen

Sodnika za prekrške voli in razrešuje občinska skupščina, ki tudi določi število sodnikov za prekrške.

Sodnika za prekrške se voli za dobo osmih let. Po preteku te dobe pa sme biti ponovno izvoljen.

140. člen

Sodnik za prekrške vodi na prvi stopnji postopek o prekrških. Sodnik za prekrške spremlja in proučuje družbene odnose in pojave, ki imajo pomen za uresničevanje njegove funkcije, ter obvešča občinsko skupščino o uporabi predpisov o prekrških in o problemih, ki se pojavljajo pri njegovem delu.

Na zahtevo občinske skupščine je dolžan poročati o svojem delu.

Sodnik za prekrške obvešča organizacije združenega dela in druge organizacije o negativnih pojavih v teh organizacijah, ki jih je ugotovil pri svojem delu.

VII. AKTI OBČINSKE SKUPŠČINE IN NJENIH ORGANOV

141. člen

Občinska skupščina in njeni organi sprejemajo predpise in druge akte v okviru svojih pravic in dolžnosti.

142. člen

Občinska skupščina izdaja odloke, odredbe, navodila, odločbe, sklepe, smernice in priporočila.

Izvršni svet občinske skupščine izdaja odločbe, smernice, odredbe in navodila, kadar je za to pooblaščen.

Upravni organi izdajajo odločbe, upravna navodila, odredbe in strokovna navodila, kadar so za to pooblašteni.

143. člen

Sprejem predpisa ali splošnega akta lahko predlaga vsak delegat v svojem zboru, izvršni svet občinske skupščine, skupščina samoupravne interesne skupnosti, ki sodeluje v delu skupščine in komisija občinske skupščine oziroma zbora.

144. člen

Predpise in druge akte, ki jih izdaja občinska skupščina strokovno pripravi in sestavi osnutek upravni organ, v katerega področje zadeva spada. Osnutek lahko sestavi tudi skupina delegatov ali posamezni delegat, delovno telo skupščine ali kakšen drug organ ali strokovna organizacija.

Upravni organ predloži osnutek predpisa oziroma drugega akta v obravnavo izvršnemu svetu ali drugemu pristojnemu organu.

Osnutek obravnava izvršni svet ali drug pristojni organ na svoji seji in s sklepom odloči, da se osnutek kot predlog izvršnega sveta ali drugega organa predloži občinski skupščini.

Če gre za predpise in druge akte, ki urejajo zadeve, za katere je po tem statutu določeno, da je pred izdajo potrebno mnenje in sodelovanje delovnih ljudi, članov delovnih skupnosti ali organizacij Socialistične zveze delovnega ljudstva, se mora to mnenje dobiti pred predložitvijo predloga občinski skupščini. O predlogu razpravlja občinska skupščina na prvi seji in odloči o sprejetju predloga.

145. člen

Postopek sprejemanja predpisov in drugih aktov, ki jih izdajajo občinska skupščina in njeni organi, določa podrobneje poslovnik občinske skupščine.

146. člen

Vsi splošni akti občinske skupščine se objavijo v uradnem glasilu.

Vsi akti izvršnega sveta, ki so splošnega pomena, se objavijo v uradnem glasilu.

147. člen

Splošni akti občinske skupščine in izvršnega sveta začnejo veljati osmi dan po objavi v uradnem glasilu, če ni v samem predpisu določeno drugače. Dan objave v uradnem glasilu se v ta osem dnevni rok ne všteva.

VIII. SREDSTVA OBČINE

148. člen

Občina uresničuje svoje naloge s sredstvi, ki ji pripadajo iz dela družbenega dohodka, s sredstvi, ki izvirajo iz obveznosti občanov, organizacij združenega dela, s sredstvi, ki jih dodeli širša družbenopolitična skupnost in z drugimi sredstvi.

Občina uresničuje svoje naloge tudi s sredstvi, ki jih s prostovoljnimi združevanjem zagotovijo organizacije združenega dela in občani.

Sredstva, ki jih prostovoljno zagotovijo organizacije združenega dela in občani, se lahko uporabijo samo za namen, za katerega so bila dana.

149. člen

V okviru z zakonom določenega sistema virov in vrsta davkov, taks in drugih davščin, delovni ljudje samostojno odločajo o obsegu in načinu financiranja splošnih družbenih potreb v občini.

Obseg, višina in namen dohodkov za splošne družbene potrebe v občini se določa s proračunom občine.

1. Proračun

150. člen

Vire dohodkov občine določa občinska skupščina s proračunom in z drugimi predpisi. Sredstva občine razporeja občinska skupščina za posamezne namene v proračunu.

Občinska skupščina razporedi sredstva za posamezne namene potem, ko je vskladila predvidene potrebe za posamezne dejavnosti s predvidenimi dohodki občine.

151. člen

Po opravljeni javni razpravi o osnutku proračuna pripravi izvršni svet predlog proračuna, ki ga predloži v sprejem občinski skupščini.

Če občinska skupščina ni upoštevala predlogov in pripomb javne razprave obvesti o svojih stališčih posamezne predlagatelj. Stališča občinske skupščine morajo biti obrazložena.

152. člen

Organi in organizacije, ki jih ustanavlja in jim zagotavlja sredstva za delo občina iz proračuna, so dolžni občinski skupščini predložiti svoj program dela in potrebne utemeljitve po vrsti, vsebini in obsegu nalog, o pogojih dela in drugih okoliščinah, ki so pomembne za določanje višine sredstev ter poročilo o načinu porabe teh sredstev.

2. Skladi

153. člen

Za financiranje posameznih družbenih potreb, obveznosti in nalog, ki terjajo zagotavljanje finančnih sredstev in posebne organe upravljanja se v skladu z zakonom lahko ustanovijo skladi.

154. člen

Delovni ljudje in občani v temeljnih organizacijah združenega dela in krajevnih skupnostih lahko dajejo pobude za ustanovitev namenskih skladov in udeležbo lastnih sredstev.

155. člen

Občinska skupščina spremlja delo in programe občinskih skladov ter namensko uporabo njihovih sredstev. Samoupravni organi skladov so dolžni dati občinski skupščini poročilo o svojem poslovanju najmanj enkrat letno.

156. člen

Sklad se ustanovi z odlokom.

Odlok o ustanovitvi sklada mora vsebovati: naziv sklada, namen in dejavnost sklada, pravni položaj sklada, vire sredstev sklada, organe upravljanja in način funkcioniranja organov, organ, ki opravlja administrativno delo v skladu ter druge določbe, ki so pomembne za poslovanje sklada.

157. člen

V organ upravljanja sklada imenuje občinska skupščina najmanj po dva člana občinske skupščine. Druge člane imenuje organizacije in organi, ki so določeni z odlokom o ustanovitvi sklada.

158. člen

Podrobnejše predpise o poslovanju skladov določajo odloki o ustanovitvi ter statuti in pravilniki skladov.

3. Sredstva interesnih skupnosti

159. člen

Za zadovoljevanje skupnih potreb v občini združujejo delavci in drugi delovni ljudje v organizacijah združenega dela, drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih, društvih in samoupravnih interesnih skupnostih v občini sredstva s samoupravnim sporazumevanjem.

Vzporedno s samoupravnim sporazumevanjem o združevanju sredstev delovni ljudje odločajo tudi o njihovi uporabi.

160. člen

Interesne skupnosti razporejajo svoja sredstva, ki jih zbirajo na osnovi družbenih dogovorov in samoupravnih sporazumov ter predpisov za svojo dejavnost na podlagi programov dela in finančnih načrtov.

161. člen

Finančni programi in načrti ter zaključni računi interesnih skupnosti so javni.

IX. NALOGE IN POVEZANOST SKUPŠČINE Z DRUŽBENIM DOGAJANJEM V OBČINI

1. Družbeno planiranje

162. člen

Delovni ljudje in občani v občini na podlagi dogovorov o skupnih interesih in ciljih gospodarskega in družbenega razvoja v občini, regiji in republiki ter na podlagi načrtov in programov za delo in razvoj organizacij združenega dela, samoupravnih interesnih skupnosti in drugih organizacij in skupnosti, sprejmejo svoj družbeni plan, v katerem upoštevajo vse skupaj ocenjene možnosti in pogoje za razvoj.

Družbeni plan občine določa skupno razvojno politiko, smernice in okvire za ukrepe ekonomske politike ter za upravne in organizacijske ukrepe, s katerimi se zagotavljajo možnosti za njihovo uresničevanje.

163. člen

Občina ima kratkoročne, srednjeročne in dolgoročne družbene plane.

164. člen

Da bi se pri sprejemanju in uresničevanju družbenih planov uresničila pobuda občanov in organizacij združenega dela, da občinska skupščina osnutek družbenega plana v razpravo krajevnim skupnostim, samoupravnim organom organizacij zdu-

ženega dela, samoupravnim interesnim skupnostim ter družbenopolitičnim organizacijam, da dajo k njemu svoje pripombe in predloge.

165. člen

Občinski plan razvoja upošteva še posebej možnosti nadaljnjega razvoja tistih dejavnosti, ki imajo z vidika občinskih in širših družbenih potreb najugodnejše perspektive.

166. člen

Občinska skupščina spremlja izpolnjevanje občinskih planov. Strokovne naloge v zvezi z družbenim planiranjem opravlja pristojna strokovna služba.

2. Gospodarska dejavnost

167. člen

Na področju gospodarstva občina usmerja razvoj gospodarskih dejavnosti in analizira poslovanje organizacij združenega dela ter jih spodbuja in podpira pri uvajanju sodobne organizacije dela, pri ukrepih za povečevanje proizvodnje in produktivnosti dela ter ekonomičnosti poslovanja.

168. člen

Na področju gospodarstva delovni ljudje in občani v občini:

— določajo temeljna izhodišča za skladen gospodarski razvoj občine;

— sprejemajo okvirne programe in smernice za razvoj industrije, gradbeništva, trgovine in preskrbe, prometa, obrti, gostinstva, turizma, kmetijstva in gozdarstva ter s tem ustvarjajo osnovo za smotno načrtovanje razvoja teh panog v občini in organizacijah združenega dela;

— spremljajo gospodarska gibanja na območju mesta;

— sprejemajo in izvajajo ukrepe s področja družbene kontrole cen;

— nadzorujejo izvajanje predpisov o blagovnem prometu in opravljanju storitev;

— sprejemajo predpise o minimalnem poslovnem času gostinskih, trgovskih in drugih storitvenih dejavnosti.

169. člen

Občina skrbi za pospeševanje in razvoj kmetijske proizvodnje, zagotavlja smotno izkoriščanje kmetijskih površin v družbeni in zasebni lasti, omogoča uvajanje sodobnih metod gospodarjenja in sprejema ustrezne ukrepe za razvoj kmetijskih gospodarstev.

170. člen

Za zadovoljevanje potreb občanov, organizacij združenega dela in drugih organizacij občina podpira razvoj sodobne obrtne proizvodnje in obrtnih storitev v obliki gospodarskih organizacij, kakor tudi razvoj zasebne obrti.

Občina spodbuja in pospešuje razvoj trgovine in predvsem pospešuje razvoj maloprodajne trgovske mreže.

Občina tudi spremlja razvoj gostinstva in turizma na svojem območju ter daje pobude in pomoč za napredek teh dejavnosti.

3. Samostojno osebno delo s sredstvi, ki so zasebna lastnina občanov

171. člen

Delovni ljudje in občani, ki z osebnim delom samostojno opravljajo kmetijsko, obrtno, gostinsko ali turistično dejavnost in z zakonom določeno drugo gospodarsko ali negospodarsko dejavnost združeni v zadrugah, posebnih organizacijah združenega dela in drugih oblikah svojega samoupravnega združevanja, izražajo, soočajo, vsklajujejo in odločajo o svojih interesih, neposredno volijo svoje delegacije ter pošiljajo svoje delegate v občinsko skupščino in v druge organe samoupravljanja v občini.

172. člen

V lastnih oblikah samoupravnega združevanja se delovni ljudje samoupravno organizirajo, ustanavljajo svoje organe, urejajo neposredno in s samoupravnimi sporazumi svoja medsebojna razmerja pri delu in odločajo o združevanju svojega dela in svojih delovnih sredstev.

4. Urbanizem

173. člen

Na področju urbanizma delovni ljudje in občani v občini skrbijo in ukrepajo za smotrni urbanistični razvoj svojega območja v skladu z gospodarskim in družbenim razvojem občine.

Zato:

— obravnavajo urbanistični program; — obravnavajo urbanistične načrte; — določajo zazidalne etape na podlagi urbanističnega načrta za območje občine, v skladu s programom razvoja komunale, stanovanjske graditve ter z drugimi programi družbenoekonomskega razvoja občine;

— spremljajo in opravljajo koordinacijo vseh dejavnikov na področju programiranja, planiranja in izdelave detajlnejše urbanistične dokumentacije, od pobude do realizacije;

— določajo za vse pomembnejše prostorske, urbanistične in arhitektonske rešitve, razpis javnega natečaja;

— sprejemajo predpise s področja urbanističnega načrtovanja in graditve investicijskih objektov;

— skrbijo za načrtovanje in izvajanje zaščitnih ukrepov pred vojnimi akcijami;

— ustanavljajo urbanistično strokovno službo za območje občine, potrjujejo njen statut in nadzorujejo njeno delo;

— sprejemajo srednjeročne in dolgoročne programe za urejevanje rekreacijskih in zelenih površin, parkov in nasadov, v skladu z urbanistično politiko občine.

5. Varstvo okolja

174. člen

Delovni ljudje in občani v občini zagotavljajo pogoje za ohranitev naravnih vrednot človekovega okolja z namenom, da se zagotove pogoji za delo, stanovanje, počitek, kulturo in rekreacijo in preprečijo zdravju škodljive posledice, ki nastajajo zaradi proizvodnje, porabe in prometa.

Zato sprejemajo predpise v zvezi z varstvom narave, onesnaževanjem zraka in vode, ter druge predpise, ki naj zagotovijo zdravo okolje.

6. Komunalna dejavnost

175. člen

Za zadovoljevanje vsakodnevnih življenjskih potreb občanov in organizacij združenega dela zagotavlja občina skladen razvoj komunalnih in storitvenih dejavnosti.

176. člen

Občina skrbi za gradnjo komunalnih objektov in naprav ter za ustanavljanje in organizacijo komunalnih služb.

Občina predvsem skrbi za:

— gradnjo objektov za preskrbo s pitno in tehnološko vodo,

— javno kanalizacijo,

— elektrifikacijo in javno razsvetljavo naselij,

— gradnjo in vzdrževanje pokopališč,

— povezavo naselij z javnimi prevoznimi sredstvi,

— gradnjo, modernizacijo in vzdrževanje občinskih cest in mestnih ulic,

— modernizacijo in razširitev telefonskega omrežja,

— urejanje zunanega izgleda naselij, vzdrževanje parkov, zelenic in drugih javnih objektov ter naprav,

— čiščenje veterinarske higiene,

— vzdrževanje tržnic,

- javne parkirne prostore,
- dimnikarstvo,
- deratizacijo,
- javna kopaljšča,
- druge komunalne dejavnosti

177. člen

Za gradnjo in vzdrževanje komunalnih naprav v posameznih krajih prispevajo sredstva zlasti neposredni porabniki.

Občina daje prednost tistim investicijam na področju komunalne gradnje v posameznih krajih in naseljih, kjer je večja materialna soudeležba in sodelovanje občanov, upoštevajoč nujnost potreb in program občinske skupščine.

178. člen

Komunalno dejavnost v občini opravljajo predvsem komunalne organizacije združenega dela, ki upravljajo komunalne objekte in naprave. Upravljanje in vzdrževanje komunalnih naprav lahko občinska skupščina prenese tudi na krajevne skupnosti. Krajevne skupnosti upravljajo komunalne naprave neposredno ali po posebnih telesih, ki jih same ustanovijo.

179. člen

Komunalne organizacije združenega dela so samoupravne organizacije, ki opravljajo dejavnost posebnega družbenega pomena. V organih upravljanja komunalnih organizacij združenega dela sodelujejo tudi predstavniki družbene skupnosti.

180. člen

Pristojni organi komunalnih organizacij združenega dela morajo obravnavati pripombe in predloge zainteresiranih organizacij ter delovnih ljudi in občanov glede dela komunalnih organizacij združenega dela, ki zadovoljujejo njihove potrebe ter jim na zahtevo dati poročila o svojem delu.

181. člen

Splošne pogoje za opravljanje komunalnih storitev in uporabe komunalnih objektov predpiše občinska skupščina.

182. člen

Na področju komunalnih dejavnosti se lahko ustanovijo samoupravne interesne skupnosti.

7. Stanovanjsko gospodarstvo

183. člen

Delovni ljudje v organizacijah združenega dela in v krajevnih skupnostih zadovoljujejo svoje stanovanjske potrebe preko družbenih dogovorov, samoupravnih sporazumov in pogodb, z zagotavljanjem in združevanjem sredstev po načelih vzajemnosti in solidarnosti ter urejajo medsebojna razmerja, pravice in obveznosti.

184. člen

V skladu z družbenim in gospodarskim razvojem ter ustreznimi programi skrbi občina za načrtno, smotrno in ekonomično gradnjo stanovanj in poslovnih prostorov ter spodbuja in organizira združevanja sredstev za izvajanje organizirane gradnje.

185. člen

Zaradi združevanja sredstev za stanovanjsko izgradnjo, določanje politike in programa gradnje, zagotavljanja družbene pomoči stanovalcem z nizkimi osebnimi dohodki ter upravljanja stanovanjskih zgradb ter stanovanj v družbeni lastnini skupaj s stanovalci ter zaradi uresničevanja drugih skupnih interesov, ustanavljajo delovni ljudje neposredno ali po svojih samoupravnih organizacijah in skupnostih stanovanjske interesne skupnosti.

186. člen

Stanovanjsko gospodarstvo je dejavnost posebnega družbenega pomena.

Z zakonom oziroma odlokom občinske skupščine na podlagi zakona se lahko predpiše obveznost temeljnih organizacij združenega dela in drugih zavezancev, da iz dohodka izločajo in združujejo sredstva za graditev stanovanj in za pomoč delovnim ljudem z nižjimi dohodki pri graditvi in uporabi stanovanj.

Občina zagotavlja in načrtuje razvoj stanovanjske graditve, sprejema urbanistično dokumentacijo, zagotavlja smotrno izkoriščanje zemljišča in povezuje vse dejavnike, ki sodelujejo pri gradnji stanovanj.

Občina posveča posebno skrb stanovanjskim potrebam občanov in družin, ki so po ustavi in zakonu deležni posebne družbene pomoči, kakor tudi skrbi za reševanje stanovanjskih problemov delavcev organizacij združenega dela, ki so posebnega družbenega pomena.

187. člen

Merila in pogoje pod katerimi se lahko oddajajo najemna stanovanja v družbeni lastnini, določi skupščina samoupravne stanovanjske skupnosti, potrdi pa jih občinska skupščina.

188. člen

Za opravljanje določenih nalog na področju gradnje stanovanj, vzdrževanje hiš in urejanje gradbenih zemljišč lahko samoupravna stanovanjska skupnost ali občinska skupščina ustanovi posebno organizacijo združenega dela.

8. Skupne potrebe s področja družbenih dejavnosti

a) Splošne določbe

189. člen

Skupne potrebe občanov in organizacij združenega dela na področju vzgoje in izobraževanja, otroškega varstva, družbenega varstva, varstva invalidov in borcev narodnoosvobodilne vojne, zdravstvenega varstva, kulture, telesne kulture, tehnične vzgoje in drugih dejavnosti, občina organizirano zadovoljuje preko organizacij združenega dela, samoupravnih in interesnih skupnosti teh področij in po svojih organih.

190. člen

Občina zagotavlja samostojno materialno osnovo in spodbuja samoupravljanje v teh dejavnostih.

Delovne skupnosti in organe samoupravljanja usmerja k racionalni uporabi družbenih sredstev, ki so zbrana za ta namen.

191. člen

Da se zagotovi javnost delovanja in družbeni nadzor, so organizacije združenega dela, samoupravne interesne skupnosti ter drugi organi, ki opravljajo dejavnost posebnega družbenega pomena, dolžne seznanjati občinsko skupščino in občane s svojimi delovnimi programi, akti samoupravljanja in svojim delom.

b) Izobraževanje in vzgoja

192. člen

Občina oblikuje enotno politiko vzgoje in izobraževanja ter v sodelovanju s temeljno in republiško izobraževalno skupnostjo ter strokovnimi organi sprejema smernice in okvirne programe razvoja na tem področju.

V skladu s programom razvoja izobraževanja in vzgoje občina ustanavlja osnovne in posebne šole, vzgojno varstvene zavode in srednje šole ter organizacije za izobraževanje in vzgojo odraslih.

193. člen

Nadzorno, svetovalno in strokovno pro učevalno službo na področju vzgoje in izobraževanja opravlja v občini v skladu z

zakonom ustrezen republiški strokovni organ.

194. člen

Otrokom, z motnjami v telesnem in duševnem razvoju, ki se ne morejo vzgajati in izobraževati v rednih šolah, omogoča občina pouk v posebnih šolah.

V okviru materialnih možnosti sodeluje občina tudi pri poklicnem usmerjanju in usposabljanju tistih otrok v telesnem in duševnem razvoju, katerim poklicno usposabljanje ni zagotovljeno v breme kakšnih drugih družbenih sredstev, starši pa otrokovega poklicnega usmerjanja glede na svoje gmotno stanje sami ne morejo zagotoviti.

195. člen

Občina zagotavlja preko temeljne izobraževalne skupnosti stalnost financiranja osnovnih nalog izobraževanja, zlasti osnovnim šolam in vzgojno varstvenim zavodom.

196. člen

Vzgojno izobraževalni zavodi, ki jih v skladu z zakonom ustanovi občina, so dolžni vsaj enkrat letno poročati skupščini o svojem delu.

197. člen

Občina skrbi za štipendije in posojila za izobraževanje dijakom srednjih šol ter študentom višjih in visokih šol v skladu s kadrovsko politiko. V ta namen občina skupaj s samoupravnimi interesnimi skupnostmi ter delovnimi in drugimi organizacijami zagotavlja sredstva za štipendije in druge oblike pomoči pri šolanju, daje pobude za združevanje sredstev, sklepa družbene dogovore in ustanavlja sklade za štipendiranje.

198. člen

Skupaj z delovnimi in drugimi organizacijami občina skrbi tudi za izobraževanje odraslih ter preko raznih oblik izobraževanja dopolnjuje izobrazbo občanov.

c) Družbeno varstvo otrok

199. člen

Za uresničevanje družbene skrbi za otroke, za upravljanje z družbenimi sredstvi za otroško varstvo in za obravnavanje drugih vprašanj s področja otroškega varstva, občina preko temeljne skupnosti otroškega varstva zagotavlja sredstva za financiranje oblik organiziranega varstva otrok ter pospešuje gradnjo in organiziranje vzgojno varstvenih zavodov. Skrbi, da so vse oblike družbenega varstva dostopne otrokom ne glede na njihov socialni položaj.

č) Socialno varstvo

200. člen

Na področju socialnega varstva samoupravna skupnost za socialno delo skrbi za odpravljanje vzrokov in pojavov, ki povzročajo vzgojne in socialne probleme; skrbi za varstvo družine, zlasti za varstvo otrok (rejništvo, skrbništvo, razne oblike dnevnega varstva, zavodsko varstvo in podobno); skrbi za varstvo občanov, ki niso zmožni, da bi sami skrbeli zase, za svoje pravice in za varstvo svojih koristi; organizira pomoč starim in bolnim osebam na domu ter pomoč socialno ogroženim občanom; skrbi za rehabilitacijo invalidnih in defektnih oseb in za njihovo ustrezno zaposlitev.

201. člen

Socialno varstvo se neposredno uresničuje v organizacijah združenega dela, krajevnih skupnostih, družbenopolitičnih organizacijah, samoupravnih interesnih skupnostih, društvi, predvsem pa v skupnosti socialnega varstva, kjer delovni ljud-

je po izvoljenih delegatih uresničujoče pogoje za zadovoljitev potreb občanov.

d) Varstvo borcev in invalidov NOV

202. člen

Borcem narodnoosvobodilne vojne, vojaškim vojnimi invalidom, žrtvam fašističnega nasilja ter članom njihovih družin in borcem za severno mejo posveča občina posebno skrb.

203. člen

Naloga občine je, da posebno spremlja probleme in razmere borcev in invalidov NOV ter družin padlih borcev in skupaj z organizacijami združenj borcev NOV, delovnimi in drugimi organizacijami sprejema ukrepe za izboljšanje materialnih in socialnih razmer tistih, ki tega nimajo iz drugega naslova.

204. člen

Če borci in invalidi narodnoosvobodilne vojne nimajo dovolj lastnih sredstev za preživljanje, jim občina prizna stalno, občasno ali enkratno družbeno pomoč. Natančnejše pogoje glede določitve družbene pomoči določi občinska skupščina z odlokom.

e) Zdravstveno varstvo

205. člen

Z organizacijo zdravstvenega varstva skrbi občina za telesno in duševno zdravje občanov.

206. člen

Zdravstveno varstvo v občini zagotavljajo skupnost zdravstvenega zavarovanja, zdravstvene organizacije združenega dela, občina in druge organizacije.

207. člen

V skladu s programom zdravstvenega varstva ustanavlja občina samostojno ali skupaj z drugimi občinami ustrežne zdravstvene organizacije združenega dela in skrbi, da delo teh organizacij zadovoljuje potrebe občanov po zdravstvenem varstvu.

208. člen

Posebna skrb občine, skupnosti zdravstvenega zavarovanja, zdravstvene organizacije združenega dela in drugih organizacij je razvijanje preventivnega zdravstvenega varstva.

Posebno skrb posveča občina preventivnemu zdravstvenemu varstvu predšolskih otrok in mladine, pri čemer sodelujejo tudi šolski in vzgojni varstveni zavodi, krajevne skupnosti, organizacije rdečega križa in druge zainteresirane organizacije.

209. člen

Zdravstveno varstvo izvajajo neposredno zdravstvene delovne organizacije v skladu z zakonom in programom zdravstvenega varstva.

210. člen

Za izvajanje zdravstvenega varstva sklepajo zdravstvene organizacije združenega dela družbene dogovore, samoupravne sporazume in pogodbe s skupnostmi zdravstvenega zavarovanja, organizacijami združenega dela in občino.

211. člen

Program zdravstvenega varstva sprejmejo po načelih družbenega dogovarjanja občinska skupščina, skupnost zdravstvenega zavarovanja, zdravstvene in druge organizacije združenega dela in druge zainteresirane družbene organizacije.

Program zdravstvenega varstva se sprejme po praviloma za območje, ki se ujema z območjem skupnosti zdravstvenega zavarovanja.

212. člen

Občanom, ki po veljavnih predpisih niso zajeti z obveznim zdravstvenim zavarovanjem in nimajo možnosti kriti stroškov zdravljenja, občina zagotavlja plačilo stroškov za zdravstvene storitve v skladu s svojimi predpisi in sporazumom, ki ga občinska skupščina sklene s skupnostjo zdravstvenega zavarovanja.

213. člen

V zadevah posebnega družbenega pomena sodelujejo v organu samoupravljanja zdravstvene organizacije združenega dela poleg članov delovne skupnosti tudi predstavniki skupnosti zdravstvenega zavarovanja in drugih zainteresiranih samoupravnih skupnosti ter občinske skupščine.

f) Kultura

214. člen

Občina skrbi za uspešen razvoj kulture kot sestavine človekove osebnosti, družbenega življenja in napredka, za zadovoljevanje kulturnih potreb občanov in zavarovanje kulturne dediščine.

Temeljna kulturna skupnost načrtno razvija kulturno dejavnost tako, da so kulturne dobrine dostopne vsem občanom. Program svojega delovanja oblikuje po načelih družbenega dogovarjanja.

215. člen

Kulturno in kulturno-prosvetno dejavnost pospešuje in razvija občina predvsem s tem, da:

— ustanavlja in pospešuje razvoj kulturnih ustanov in v okviru svojih možnosti zagotavlja sredstva za njihovo delo;

— pomaga kulturno-prosvetnim društvom in organizacijam pri izvrševanju njihovih nalog;

— skrbi za gradnjo in vzdrževanje objektov, ki so namenjeni kulturno-prosvetni dejavnosti;

— skrbi za varstvo kulturnih in zgodovinskih obležij ter dokumentov iz narodnoosvobodilne vojne na svojem območju;

— pospešuje poklicno in amatersko kulturno-prosvetno dejavnost.

g) Telesna kultura

216. člen

Občina skrbi za razvoj telesne kulture kot pomembnega dejavnika človekovega zdravlja, njegove vključenosti v naravno okolje, njegove delovne in obrambne sposobnosti, tako v družbenem interesu kot zaradi zadovoljevanja potreb občanov.

Temeljna telesnokulturna skupnost po načelih družbenega dogovarjanja in samoupravnega sporazumevanja zbira sredstva za svojo dejavnost in sprejema programe za svoje delo.

217. člen

S programi temeljne telesnokulturne skupnosti se zagotavlja družbena podpora vsem društvom in drugim organizacijam, katerih dejavnost je pomembna za telesno kulturo. Tako se zagotavlja množičnost in primerna kvalitetna raven športov in športne rekreacije; prednost pa imajo posebej tista društva in organizacije, ki:

— navajajo mladino na športen način življenja;

— organizirajo in razvijajo športno rekreacijo neposrednih proizvajalcev, zlasti tudi med delovnim procesom;

— gojijo tekmovalne športe, katerim je priznan prednostni pomen.

Po istih načelih se zagotavlja tudi vzdrževanje in gradnja naprav in objektov za telesno kulturo.

9. Kadrovska politika

218. člen

Delovni ljudje in občani so nosilci kadrovske politike v organizacijah združenega dela, krajevnih in samoupravnih interesnih skupnostih, v družbenopolitičnih in

drugih organizacijah ter v občinski skupščini.

219. člen

V okviru organizacije Socialistične zveze delovnega ljudstva delovni ljudje in občani v občini določajo kriterije za izbor delegacij in delegatov, zagotavljajo demokratično predlaganje in izbor kandidatov za člane delegacij in za opravljanje samoupravnih, javnih in drugih družbenih funkcij v občini.

220. člen

Kadrovska politika se v občini določa predvsem po naslednjih načelih:

— odprtosti, javnosti in z določanjem kriterijev,

— ustvarjanju ugodnih pogojev, da delovni ljudje lahko odločajo o kadrovski politiki,

— dolgoročnega načrtovanja vzgoje potrebnih kadrov v skladu s potrebami združenega dela,

— izbora takih ljudi na odgovorne funkcije in delovna mesta, ki imajo strokovne, delovne in moralno-politične kvalitete in ki s svojim delovanjem dokazujejo pripadnost socializmu in krepitvi delavskega razreda,

— uporaba znanstvenih dogajanj pri vodenju kadrovske politike.

221. člen

Vodenje kadrovske politike, zagotavljanje sredstev za vzgojo kadrov, kriteriji za izbiro kadrov, način varovanja demokratičnega postopka kandidiranja in določanja kadrov se v občini določijo z družbenim dogovorom.

Družbeni dogovor predlagata občinska konferenca socialistične zveze delovnega ljudstva in občinski sindikalni svet, sprejemajo pa ga občinska skupščina, krajevne skupnosti, samoupravne interesne skupnosti in družbenopolitične organizacije v občini.

X. POVEZOVANJE OBČINE Z DRUGIMI DRUŽBENOPOLITIČNIMI SKUPNOSTMI

222. člen

Zaradi uresničevanja svojih nalog, urejanja vprašanj skupnega pomena, izmenjave izkušenj in medsebojne pomoči sodeluje občina Škofja Loka z drugimi občinami, Socialistično republiko Slovenijo, ter drugimi skupnostmi in organizacijami v skladu z ustavo, tem statutom in družbenimi dogovori.

Sodelovanje občine z družbenopolitičnimi skupnostmi ter drugimi skupnostmi in organizacijami razvijajo, spodbujajo in uresničujo občinska skupščina in njeni organi, organizacije združenega dela, samoupravne interesne skupnosti, družbenopolitične organizacije in druge samoupravne organizacije in skupnosti ter strokovna in druga združenja v okviru svojih pristojnosti oziroma dejavnosti.

1. Medobčinsko sodelovanje

223. člen

Občina Škofja Loka sodeluje z drugimi občinami in organizacijami, ki delujejo na področju izpolnjevanja nalog občin, in v ta namen združuje sredstva, ustanavlja skupne organe, organizacije in službe za opravljanje zadev skupnega pomena in za zadovoljevanje skupnih potreb.

Za urejanje določenih zadev skupnega pomena lahko občina Škofja Loka skupaj z eno ali več drugimi občinami ustanovi skupni medobčinski organ samoupravljanja ali pa se lahko združi v regionalne in druge skupnosti občin.

V medobčinskem organu samoupravljanja in v medobčinski skupnosti delegati združenih občin vsklajujejo svoja stališča ter se dogovarjajo o urejanju skupnih vprašanj.

Zadeve, ki so skupnega pomena, se določijo z dogovorom občine in opredelijo v statutu skupnosti občin oziroma medobčinskega organa samoupravljanja, ki ga sprejmejo občinske skupščine združenih občin po razpravi delovnih ljudi v temeljnih samoupravnih skupnostih.

224. člen

Upoštevajoč načela iz predhodnega člena občine Škofja Loka, Jesenice, Kranj, Radovljica in Tržič medsebojno sodelujejo zaradi vsklajenega in povezanega delovanja na področjih izpopolnjevanja nalog občine in skupnega obravnavanja o pomembnih vprašanjih, ki se nanašajo na več občin ali na celotno območje Gorenjske in zaradi določitve in uresničevanja skupnih ciljev. Medsebojno sodelovanje uresničujejo z upoštevanjem načel enakopravnosti občin, prostovoljnosti, demokratičnosti in solidarnosti.

Zaradi uresničevanja sodelovanja skupščina občine Škofja Loka skupaj z občinskimi skupščinami občin Jesenice, Kranj, Radovljica in Tržič ustanovi skupščino gorenjskih občin kot stalni skupni medobčinski organ samoupravljanja in sprejme njen statut.

225. člen

Skupščina gorenjskih občin kot skupni medobčinski organ samoupravljanja za območje navedenih občin ureja zadeve, ki so skupnega pomena za več občin ali za celotno območje, vsklajuje politiko družbenoekonomskega, kulturnega in urbanistično-prostorskega razvoja regije.

Podrobneje so naloge, sestav organov in delovanje skupnosti gorenjskih občin opredeljene v njenem statutu.

226. člen

Občina Škofja Loka navezuje prijateljske stike in sodeluje z občinami v Jugoslaviji in v skladu s politiko Socialistične federativne republike Jugoslavije in Socialistične republike Slovenije z občinami v drugih državah. S temi občinami se lahko izmenjujejo listine o pobratenju in sklenejo dobri prijateljski odnosi.

2. Sodelovanje občine s Socialistično republiko Slovenijo

227. člen

Občinska skupščina in njeni organi sodelujejo z republiško skupščino in njenimi organi, izmenjujejo mnenja o zadevah, ki so pomembne za občino in republiko ter dajejo mnenja, predloge in stališča o predlogih aktov in o vprašanjih, ki jih obravnava republiška skupščina. Občinska skupščina lahko da republiški skupščini predlog za izdajo zakona.

Občinski upravni organi so dolžni na zahtevo republiških upravnih organov dajati poročila, obvestila in mnenja v zvezi z reševanjem upravnih zadev.

228. člen

Občinska skupščina sodeluje s skupščino Socialistične republike Slovenije po svojih delegatih na zasedanjih zborov republiške skupščine.

Zbori občinske skupščine pošljejo delegate na zasedanja zborov skupščine Socialistične republike Slovenije glede na vprašanja, ki se bodo obravnavala, izmed članov delegacij temeljnih samoupravnih organizacij in skupnosti oziroma članov družbenopolitičnega zbora občinske skupščine.

XI. DRUŽBENO VARSTVO SAMOUPRAVNIH PRAVIC IN DRUŽBENE LASTNINE

229. člen

V občini uresničujejo družbeno varstvo samoupravnih pravic delovnih ljudi in družbene lastnine v skladu z ustavo, zakonom in tem statutom:

— občinska skupščina in njej odgovorni organi;

— občinsko sodišče in samoupravna sodišča;

— občinsko javno tožilstvo;

— občinski družbeni pravobranilec samoupravljanja;

— sodnik za prekrške;

— postaja milice.

230. člen

V okviru pravic in dolžnosti občine obravnava občinska skupščina pri opravljanju družbenega nadzorstva splošna vprašanja glede izvajanja politike in zakonov ter drugih predpisov in aktov glede razpolaganja z družbenimi sredstvi in delitvijo dohodka, kakor tudi glede načina uresničevanja pravic in dolžnosti državnih organov, organizacij združenega dela in drugih samoupravnih organizacij in skupnosti.

Občinska skupščina opravlja družbeno nadzorstvo v sodelovanju z organi upravljanja in organi samoupravne kontrole v organizacijah združenega dela in drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih ter vpliva na razvijanje odgovornosti in socialističnih norm pri samoupravljanju, poslovanju in pri razpolaganju z družbenimi sredstvi.

231. člen

Občinski družbeni pravobranilec samoupravljanja kot samostojni organ družbene skupnosti ukrepa in vlaga pravna sredstva ter izvršuje druge z zakonom določene pravice in dolžnosti, da se uresničuje družbeno varstvo samoupravnih pravic delovnih ljudi in družbene lastnine.

Občinski družbeni pravobranilec samoupravljanja začne pred občinsko skupščino, ustavnim sodiščem ali sodišči postopek za varstvo samoupravnih pravic delovnih ljudi in družbene lastnine, kot tudi postopek, da se razveljavijo ali odpravijo sklepi in drugi akti, s katerimi se kršijo samoupravne pravice oziroma je prizadeta družbene lastnina.

Občinski družbeni pravobranilec samoupravljanja začne postopek za varstvo samoupravnih pravic delovnih ljudi in družbene lastnine na lastno pobudo ali na pobudo delavcev, organizacij združenega dela in drugih samoupravnih organizacij in skupnosti, sindikata in drugih družbenopolitičnih organizacij, državnih organov in občanov.

Državni organi in organi samoupravnih organizacij in skupnosti so dolžni dati občinskemu družbenemu pravobranilcu samoupravljanja na njegovo zahtevo podatke in informacije, ki so pomembne za opravljanje njegove funkcije.

232. člen

Občinskega družbenega pravobranilca samoupravljanja imenuje in rešuje občinska skupščina na način, pod pogoji in v postopku, ki je določen z zakonom.

Sporazumno z drugimi občinami lahko ustanovi občinska skupščina družbeno pravobranilstvo samoupravljanja za več občin.

XII. SODSTVO IN JAVNO TOŽILSTVO

233. člen

Občinsko sodišče kot državni organ in samoupravna sodišča varujejo svobostine in pravice občanov in samoupravni položaj delovnih ljudi in samoupravnih organizacij ter skupnosti in zagotavljajo ustavnost in zakonitost.

Občinsko sodišče je pri opravljanju sodne funkcije neodvisno in sodi po ustavi, zakonu in samoupravnih splošnih aktih.

234. člen

Občinsko sodišče spremlja in proučuje družbene odnose in pojave, ki so pomembni za uresničevanje njegove funkcije in daje

občinski skupščini in drugim državnim organom in samoupravnim organizacijam in skupnostim predloge za preprečevanje družbi nevarnih in škodljivih pojavov in za utrjevanje zakonitosti, družbene odgovornosti in socialistične morale.

Občinsko sodišče ima pravico in dolžnost, da v okviru svojega delovnega področja obvešča občinsko skupščino o uporabi zakonov in o problematiki svojega dela.

235. člen

Sodnike in sodnike porotnike voli in razrešuje občinska skupščina na način, pod pogoji, in v postopku, ki je določen z zakonom.

Sodniki in sodniki porotniki se volijo za dobo določeno z zakonom in so lahko ponovno izvoljeni.

236. člen

Samoupravna sodišča rešujejo spore iz družbeno ekonomskih in drugih samoupravnih odnosov, ki so določeni z ustavo in zakonom kot tudi spore, ki jim jih poverijo delovni ljudje v organizacijah združenega dela, v samoupravnih interesnih skupnostih in drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih, iz njihovih medsebojnih razmerij, ki jih samostojno urejajo ali ki izvirajo iz pravic s katerimi prosto razpolagajo, če ni z zakonom določeno, da določene vrste sporov rešujejo redna sodišča.

Občani lahko reševanje posameznih sporov o pravicah, s katerimi prosto razpolagajo, sporazumno poverijo poravnalnemu svetom, razsodiščem ali drugim samoupravnim sodiščem, če ni z zakonom drugače določeno.

237. člen

Samoupravna sodišča se ustanovljajo s samoupravnim aktom ali s sporazumom strank, v skladu z ustavo in zakonom. Akt o ustanovitvi samoupravnega sodišča določi v skladu z zakonom, pristojnost, sestavo, organizacijo in postopek pred tem sodiščem. Samoupravna sodišča se ustanovljajo kot sodišča združenega dela, poravnalni sveti, razsodišča, arbitraže in v drugih oblikah samoupravnih sodišč.

238. člen

Občinsko javno tožilstvo je samostojen državni organ, ki preganja storilca kaznivih dejanj in drugih z zakonom določenih dejanj, ki so kazniva, uporablja z zakonom določene ukrepe za varstvo interesov družbene skupnosti ter vlaga pravna sredstva za varstvo ustavnosti in zakonitosti.

Občinsko javno tožilstvo opravlja svoje naloge na podlagi ustave in zakona in v skladu s politiko občine, ki je izražena v splošnih aktih občinske skupščine.

239. člen

Občinsko javno tožilstvo spremlja in proučuje družbena razmerja in pojave, ki so pomembni za uresničevanje njegovih nalog in daje občinski skupščini, organom in organizacijam predloge za preprečevanje družbeno nevarnih in škodljivih pojavov ter za utrjevanje zakonitosti in družbene odgovornosti ter socialistične morale.

Občinsko javno tožilstvo ima pravico in dolžnost da v okviru svojega delovnega področja obvešča občinsko skupščino o uporabi zakonov in splošnih aktov ter o svojem delu.

240. člen

Sporazumno z drugimi občinami lahko ustanovi občinska skupščina javno tožilstvo za več občin.

XIII. LJUDSKA OBRAMBA IN DRUŽBENA SAMOZAŠČITA

1. Ljudska obramba

241. člen

V skladu s temelji sistema obrambe SFRJ in konceptom splošnega ljudskega odpora ter obrambnim načrtom Socialistične republike Slovenije občina ureja in organizira obrambne priprave, v vojni pa vodi splošni ljudski odpor na svojem ozemlju.

V ta namen določa obrambni načrt občine in v skladu z njim usmerja obrambne priprave prebivalstva, gospodarstva in družbenih dejavnostih in njihovo delo v vojnih razmerah, ustanavlja in vodi enote teritorialne obrambe, usmerja obrambne priprave krajevnih skupnosti, organizacij združenega dela in drugih organizacij ter skupnosti, organizira in vodi civilno zaščito ter izvršuje druge naloge, pomembne za ljudsko obrambo.

Učinkovitost ljudskega odpora se zagotavlja z vključevanjem vseh človeških in materialnih zmogljivosti in sredstev v oboroženi boj in v vse druge oblike odpora zoper napadalca.

Delovni ljudje in občani so s svojo politično zavestjo, moralno trdnostjo in borbena usposobljenostjo poglavitni in odločilni dejavniki oboroženega boja in odpora.

Obramba domovine je pravica in dolžnost slehernega delovnega človeka in občana.

242. člen

Občina uresničuje svoje pravice in dolžnosti na področju ljudske obrambe na podlagi ustave Socialistične federativne republike Jugoslavije, ustave Socialistične republike Slovenije in statuta občine ter v skladu z zveznimi in republiški zakoni.

243. člen

V okviru svojih pravic in dolžnosti na področju obrambnih priprav občina po svojih organih in organizacijah zlasti:

- pripravlja in organizira za splošni ljudski odpor vse razpoložljive moči in sredstva za sodelovanje v oboroženem boju in drugih oblikah nudenja odpora sovražniku in za zaščito in reševanje prebivalstva in materialnih dobrin;

- skrbi za zadovoljitev potreb za splošni ljudski odpor že v miru, določa obrambni načrt in sprejema program financiranja;

- določa organizacijo ter način dela občinske skupščine in njenih organov v vojni;

- ustanavlja, opremlja in usposablja enote teritorialne obrambe;

- organizira, vodi in usposablja civilno zaščito, določa zaščitne ukrepe in skrbi za njihovo izvajanje ter vzpodbuja samozaščito občanov;

- usmerja in vsklajuje obrambne priprave krajevnih skupnosti in jim nudi materialno in drugo pomoč pri izvajanju njihovih nalog v pripravah na splošni ljudski odpor;

- usmerja priprave organizacij združenega dela, interesnih in drugih samoupravnih organizacij in skupnosti za delo v vojnih razmerah in jih vsklajuje z nalogami in obrambnim načrtom občine;

- usmerja priprave družbenopolitičnih in drugih družbenih organizacij za delo v vojnih razmerah;

- organizira in izvaja pouk enot teritorialne obrambe in enot civilne zaščite ter pouk prebivalstva za obrambo in zaščito;

- zagotavlja popolnitev oboroženih sil z ljudmi in materialnimi sredstvi;

- organizira sistem opazovanja, obveščanja in alarmiranja in skrbi za izvajanje ustreznih varnostnih ukrepov;

- opravlja zadeve v zvezi z vojaško obveznostjo in vojaško mobilizacijo ter obveznostjo civilne zaščite in skrbi za izvajanje drugih pravic in dolžnosti, ki jih imajo delovni ljudje in občani ter temeljne samoupravne organizacije in skupnosti na področju ljudske obrambe.

Ob neposredni vojni nevarnosti občina izvaja ukrepe pripravljenosti in skrbi, da se ti ukrepi izvajajo na celotnem njenem območju.

V vojni vodi občina splošni ljudski odpor na svojem območju v skladu s splošnim ljudskim odporom v republiki.

244. člen

Za izvajanje oboroženega odpora ustanovi občina in organizacije združenega dela enote teritorialne obrambe kot sestavni del oboroženih sil Socialistične federativne republike Jugoslavije.

Štab enot teritorialne obrambe v občini vodi in združuje delovanje vseh enot in poveljstev v občini in je odgovoren za njihovo mobilizacijsko in bojno pripravljenost.

Štab in poveljstva enot teritorialne obrambe v občini v miru in vojni izvršujejo smernice in stališča občinske skupščine, sveta za ljudsko obrambo ter navodila glavnega štaba, oziroma pristojnega coneškega štaba enot teritorialne obrambe.

245. člen

Civilna zaščita je del ljudske obrambe za varstvo in reševanje prebivalstva in materialnih dobrin v miru in vojni. Sestavlja jo enote in štabi za civilno zaščito, ki se po odloku občinske skupščine ustanovijo v občini, krajevnih skupnostih in organizacijah združenega dela, lahko pa tudi v naseljih, stanovanjskih hišah in drugih objektih.

Civilno zaščito v občini, krajevnih skupnostih ter organizacijah združenega dela vodijo štabi za civilno zaščito.

Ob hudih nesrečah štab za civilno zaščito odredi mobilizacijo enot civilne zaščite, občanov in materialnih sredstev, predsednik občinske skupščine pa lahko tudi mobilizacijo enot teritorialne obrambe.

Z aktom o mobilizaciji iz prejšnjega odstavka tega člena se določijo ukrepi za nastanitev, prehrano, opremo in zadovoljitev drugih potreb mobiliziranih enot in občanov.

246. člen

Občani neposredno sodelujejo pri izvajanju obrambnih priprav v krajevnih skupnostih, organizacijah združenega dela in drugih temeljnih organizacijah in skupnostih, po svojih delegatih pa tudi v občini, republiki in federaciji.

247. člen

V krajevnih skupnostih se delovni ljudje in občani neposredno organizirajo, pripravljajo in usposablajo za splošni ljudski odpor, za varstvo in reševanje prebivalstva in materialnih dobrin pred vojnimi učinki ter za izvrševanje nalog, ki so določene z zakonom, statutom, obrambnim načrtom in smernicami občine.

V vojni krajevne skupnosti organizirajo in izvajajo splošni ljudski odpor in skrbijo ter zagotavljajo, da se v oborožen boju in druge oblike odpora vključijo vsi občani in vse materialne in druge zmogljivosti.

Vojno organizacijo in naloge v splošnem ljudskem odporu določijo krajevne skupnosti v svojih statutih in obrambnih načrtih.

248. člen

Organizacije združenega dela, interesne in druge samoupravne organizacije in skupnosti izdelajo svoje obrambne načrte in izvajajo priprave za delo in zaščito v vojnih razmerah, v skladu z obrambnimi načrti, ukrepi in smernicami občine, republike in federacije. V vojni organizirajo proizvodnjo in storitve, oziroma izvajajo drugo dejavnost po svojem obrambnem načrtu in zagotavljajo, da se v delo za oborožene sile ter obrambo in zaščito vključijo vse njihove materialne in druge zmogljivosti, napadalcem pa onemogoči njihova uporaba in izkoriščanje.

249. člen

Za izvajanje obrambnih priprav ustanovijo krajevne skupnosti in organizacije združenega dela ter druge organizacije in skupnosti svoje odbore za ljudsko obrambo.

V krajevni skupnosti imenuje člane odbora konferenca delegatov oziroma najvišji samoupravni organ v krajevni skupnosti v skladu s odlokom občinske skupščine, v organizacijah združenega dela in drugih organizacijah in skupnostih pa najvišji organ samoupravljanja.

250. člen

Odbori za ljudsko obrambo pri krajevnih skupnostih ustanovijo za posebne naloge v vojni narodno zaščito. Naloge določijo s posebnim načrtom.

Dve ali več krajevnih skupnosti lahko z medsebojnim dogovorom ustanovijo skupno enoto narodne zaščite.

251. člen

Zaradi boljšega in bolj smotrnega izvrševanja obrambnih priprav, kadrovskih, zemljepisnih in komunikacijskih ugodnosti ali iz drugih podobnih razlogov se za več krajevnih skupnosti lahko ustanovi skupni odbor za ljudsko obrambo.

Odbor za ljudsko obrambo iz prejšnjega odstavka tega člena imenujejo konference delegatov ali drugi najvišji samoupravni organi tistih krajevnih skupnosti za katerih območja se ustanovi skupni odbor.

252. člen

Občina sodeluje s sosednimi občinami na podlagi prostovoljnosti in solidarnosti pri izvajanju obrambnih priprav in ukrepov za zaščito prebivalstva in materialnih dobrin, ki so skupnega pomena.

V ta namen lahko občina z drugimi občinami združuje sredstva, ustanavlja skupne organe, organizacije in službe.

253. člen

Na podlagi srednjeročnega načrta družbenega razvoja občina zagotavlja vire financiranja obrambnih priprav, enot teritorialne obrambe in civilne zaščite v občini.

2. Družbena samozaščita

254. člen

Družbeno samozaščito v občini zagotavljajo in uresničujejo delovni ljudje:

- s svojo neposredno in stalno dejavnostjo za varovanje socialistične samoupravne družbene ureditve, za spoštovanje in uresničevanje svojih z ustavo, zakoni, samoupravnimi in družbenimi dogovori in drugimi samoupravnimi akti določenih pravic in dolžnosti ter odkrivanjem in preprečevanjem dejanj, usmerjenih na njihovo kršenje ali izpodkopavanje;

- z organiziranim in stalnim delovanjem za razvijanje splošne varnosti kulture in zavesti o svojih pravicah in dolžnostih za zagotavljanje varnosti človeka in družbe;

- z določanjem načina in organiziranih oblik uresničevanja družbene samozaščite, pravic ravnanja, družbenih ter moralnih sankcij v samoupravnih aktih organizacij združenega dela, krajevnih in interesnih skupnostih, pravil organizacij ter društev, na temelju ustave, statuta občine in drugih aktov.

255. člen

Uresničevanje pravic in dolžnosti družbene samozaščite v organizacijah združenega dela, krajevnih skupnostih in interesnih skupnostih, družbenopolitičnih organizacijah, društvih v občini, zagotavljajo delovni ljudje z:

- organiziranjem oblik varovanja z ustavo določene družbene ureditve in samoupravne družbe;

— organiziranjem oblik varovanja človeka, njegove osebnosti in svobode;

— organiziranjem oblik zavarovanja družbene lastnine in drugih vrednot, ki jih upravljajo in s katerimi razpolagajo;

— organiziranjem delavske kontrole in drugih oblik družbenega nadzora za krepitve zakonitosti in samoupravnega reda;

— organiziranjem oblik zavarovanja izpostavljenih delovnih mest, kriterijev za njihovo zasedbo ter določanjem odgovornosti posameznikov glede na njihovo mesto v organizaciji in delitvi dela;

— določanjem pravil, varovanja državnih, uradnih in poslovne skrivnosti in njihovega izvrševanja;

— določanjem ukrepov fizičnega in tehničnega zavarovanja pomembnejših objektov in imovine;

— določanjem pravil ravnanja v primeru odkritja ali širjenja družbeno škodljivih pojavov in propagande;

— določanjem pravil komuniciranja s tujimi državljani in s tujino sploh ter informiranja delavcev in občanov o teh razmerjih;

— določanjem sankcij za kršitev pravil in norm družbene samozaščite kot hujše kršitve delovne dolžnosti zaradi krepitve družbene odgovornosti in discipline;

— določanjem splošnih in posebnih oblik organiziranega preventivnega, izobraževalnega, vzgojnega in drugega delovanja na področju družbene samozaščite, požarne varnosti, varnosti v cestnem prometu in drugih področjih.

Organizacijske oblike, naloge, pravila ravnanja in druge ukrepe za uresničevanje družbene samozaščite se lahko določijo v temeljnih ali drugih posebnih aktih na osnovi določb tega statuta.

256. člen

V sistemu družbene samozaščite delujejo organi državne in javne varnosti ter drugi organi avtonomno po zakonitih predpisih in zakonskih pooblastilih.

Pri izvajanju njihovih nalog jim delovni ljudje v interesu lastne varnosti in varnosti ter neoviranega razvoja socialistične samoupravne jugoslovanske skupnosti delovnih ljudi ter narodov in narodnosti, vsestransko pomagajo.

257. člen

V občini se z aktom skupščine ustanovi koordinacijski odbor za vprašanja družbene samozaščite. Koordinacijski odbor usmerja ter vsklajuje aktivnost delovnih ljudi in vseh nosilcev družbene samozaščite v občini.

Koordinacijski odbor sestavljajo predstavniki družbenopolitičnih organizacij, organizacij združenega dela, krajevnih in interskih skupnosti.

258. člen

Požarna varnost in gasilstvo sta splošnega družbenega pomena. Zato morata biti vključena v sistem družbene samozaščite, ki zahteva entono ravnanje delovnih ljudi in občanov, organizacij združenega dela, družbenopolitičnih organizacij, družbenopolitične skupnosti in njenih strokovnih služb ter vseh organizacij, ki so na kakršenkoli način odgovorne za preventivno dejavnost na področju požarnega varstva in gasilstva.

259. člen

Za uresničevanje nalog, pravil ravnanja in drugih ukrepov družbene samozaščite na področju požarnega varstva in gasilstva v občini se ustanovi občinska požarna skupnost.

260. člen

Preventiva in vzgoja v cestnem prometu je del sistema družbene samozaščite, ki zahteva vsklajeno ravnanje vseh delovnih ljudi in občanov, organizacij združenega dela, združenj, društev, družbenopolitičnih organizacij in vseh drugih organi-

zacij, ki so odgovorne za preventivno in vzgojno dejavnost v cestnem prometu.

261. člen

Za obravnavanje, proučevanje cestno prometne problematike na področju varnosti cestnega prometa, za vzgojo in izobraževanje udeležencev v cestnem prometu, za usmerjanje in vsklajevanje preventivne dejavnosti organov in organizacij, predlaganje ukrepov za izboljšanje varnosti v cestnem prometu se z aktom občinske skupščine ustanovi svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu kot posebno družbeno telo.

XIV. VARSTVO ZAKONITOSTI

262. člen

Splošni akti, ki jih sprejme občinska skupščina in njeni organi v mejah pristojnosti morajo biti v skladu z ustavo Socialistične federativne republike in ustavo Socialistične republike Slovenije, zveznimi in republičkimi predpisi ter tem statutom.

263. člen

Občinska skupščina lahko odpravi ali razveljavi protiustavni ali nezakonit predpis ali drug splošen akt izvršilnega organa. Izvršilni organ lahko odpravi protiustaven in nezakonit predpis ali splošen akt upravnega organa.

264. člen

Predsednik občinske skupščine zadrži izvršitev splošnega akta ali sklepa skupščine ali njenih organov izdanega izven upravnega postopka, če meni, da ni v skladu z družbenimi interesi in zakonom. Tako zadržani akt ali sklep predloži občinski skupščini, da na prvi seji o njem odloči.

265. člen

Občinska skupščina lahko zadrži izvršitev splošnega akta, ki ga je izdala delovna ali druga samoupravna organizacija na območju občine, če meni, da je splošni akt v nasprotju z družbenimi interesi, da ni v skladu z ustavo in veljavnimi zakoni.

O protiustavnosti ali nezakonitosti splošnega akta, katerega izvršitev je zadržala občinska skupščina odloči na predlog občinske skupščine ustavno sodišče Socialistične republike Slovenije.

266. člen

Če nastanejo v organizaciji združenega dela ali drugi samoupravni organizaciji oziroma skupnosti bistvene motnje v samoupravnih odnosih ali so hujše prizadeti družbeni interesi ali če organizacija oziroma skupnost ne izpolnjuje z zakonom določenih obveznosti, ima občinska skupščina, pod pogoji v postopku kot to določa zakon, pravico:

— razpustiti delavski svet oziroma drug ustrezen organ upravljanja organizacije združenega dela in razpisati volitve članov v ta organ;

— razpustiti izvršilne organe in odstaviti poslovodne organe in delavce na vodilnih delovnih mestih v organizacijah združenega dela in drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih;

— imenovatičasne organe z zakonskimi pravicami in dolžnostmi;

— začasno omejiti uresničevanje določenih samoupravnih pravic delovnih ljudi in organov upravljanja ter uveljaviti druge z zakonom določene ukrepe;

— zadržati izvršitev sklepov drugih aktov in dejanj, s katerimi bi bile kršene samoupravne pravice delovnih ljudi in prizadeta družbena lastnina.

267. člen

Zaradi varstva zakonitosti lahko občani opozarjajo občinsko skupščino in njene organe na vse splošne akte, ki so jih izdali katerikoli organi na območju občine, če o

njih sodijo, da niso v skladu z ustavo, zakoni, tem statutom in splošnimi akti občinske skupščine in njenih organov.

XV. SPREMEMBA STATUTA

268. člen

Pobudo za spremembo statuta občine lahko dajo temeljne organizacije združenega dela in druge samoupravne organizacije in skupnosti, njihova združenja, krajevne skupnosti, družbenopolitične organizacije in združenja občanov, kakor tudi občani sami.

O pobudi razpravlja in odloči statutar- no pravna komisija občinske skupščine; v primeru, da jo sprejme, določi organ, ki naj izdelata predlog za uvedbo postopka za spremembo statuta občine in o tem obvesti pobudnika.

269. člen

Predlog za uvedbo postopka za spremembo statuta občine lahko poda vsak zbor, skupina najmanj desetih delegatov v zboru občinske skupščine ali izvršni svet. Predlog mora biti obrazložen.

270. člen

O predlogu za uvedbo postopka za spremembo statuta občine morajo razpravljati vsi zbori občinske skupščine.

271. člen

Občinska skupščina po tem, ko je uveden postopek za spremembo statuta, določi način, postopek in tistega, ki naj izdelata besedilo spremembe.

272. člen

Osnutek sprememb statuta da občinska skupščina v javno razpravo. Po končani javni razpravi poda posebna komisija občinski skupščini predlog sprememb statuta.

273. člen

Sprememba statuta je sprejeta, če zanjo glasujeta dve tretjini delegatov vsakega zbora občinske skupščine.

XVI. PREHODNE IN KONČNE

DOLOČBE

274. člen

Z dnem uveljavitve tega statuta preneha veljati statut občine Škofja Loka (Uradni vestnik Gorenjske, št. 10/64) s kasnejšimi spremembami in dopolnitvami (Uradni vestnik Gorenjske, št. 12/66, 18/66, 28/67, 21/68, 23/68, 16/69, 22/69, 3/70, 7/70, 22/71, 12/72 in 19/73) ter statutar- na sklepa (Uradni vestnik Gorenjske, št. 3/73).

275. člen

Določbe tega statuta, ki se nanašajo na sestavo, organizacijo, pravice in dolžnosti občinske skupščine, se uporabljajo od dneva, ko se prvič sestane nova občinska skupščina.

Občinski upravni organi nadaljujejo z delom v okviru svojih pristojnosti, ki jih imajo po obstoječih predpisih.

Do dneva izvolitve občinskega izvršnega sveta vodijo upravne organe dosedanji predstojniki, ki jih je imenovala občinska skupščina.

Mandat odbornikov občinske skupščine preneha z dnem, ko se sestane nova občinska skupščina.

276. člen

Občinski predpisi in drugi splošni akti morajo biti vsklajeni s tem statutom najpozneje do 30. junija 1976.

Ta statut začne veljati z dnem objave v uradnem glasilu.

Številka: 011-01/74
Škofja Loka, dne 29/3-1974

Predsednik
Tone Polajnar, l. r.

84.

Na podlagi 47. člena zakona o financiranju družbenopolitičnih skupnosti v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 36/64, 6/67, 43/67, 40/68 in 60/70) in 82. člena statuta občine Škofja Loka je skupščina občine Škofja Loka na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 29/3-1974 sprejela

ODLOK o proračunu občine Škofja Loka za leto 1974

1. člen

Občinski proračun za leto 1974 obsega:
Dohodke v znesku 20.105.000

Razporejeni dohodki:

— v določenem znesku za splošno proračunsko potrošnjo na podlagi posebnega družbenega dogovora 18.974.131
— v odstotku od dohodkov za kmetijsko zemljiško skupnost 100.000
— nerazporejeni dohodki 165.869
— višek dohodkov nad dovoljeno porabo na podlagi posebnega družbenega dogovora za solidarnostni sklad 865.000

2. člen

Od sredstev davka, ki je v bilanci dohodkov in splošnega razporeda dohodkov proračuna občine Škofja Loka za leto 1974 naveden pod zaporedno številko 21-213 »Davek od neprimičnin«, ki znaša 560.000 din pripada:

— Kmetijski zemljiški skupnosti občine Škofja Loka 18,0 % do višine, ki je navedena v drugi alineji 1. člena tega odloka.

3. člen

V rezervni sklad občine se razporedi 1 % vseh dohodkov tega proračuna.

4. člen

Kmetom, ki se v skladu s predpisi ter razvojnimi programi in načrti občine ukvarjajo s kmečkim turizmom in za namene kmečkega turizma najamejo posojilo, se jim regresira del obresti.

5. člen

Dohodki, ki bodo ostali po kritju obveznosti iz 2. in 3. člena tega odloka, se bodo uporabili za namene, ki so določeni v posebnem delu proračuna.

6. člen

Uporaba sredstev za vse dejavnosti, ki se financirajo iz tega proračuna mora biti med letom v mejah dohodkov. Hitrejša uporaba sredstev je za posamezne namene dovoljena samo v posebno upravičenih primerih, kar mora odobriti na predlog nosilca sredstev pristojni organ občinske skupščine z načrti za izvrševanje proračuna ali pa s posebnim sklepom.

7. člen

Nosilci sredstev, ki so v proračunu razporejena na posamezne dejavnosti so pristojni organi občinske skupščine. V primeru nesoglasja med organi občinske skupščine in izvajalcem proračuna, odloča o sporni zadevi občinska skupščina.

8. člen

Nosilci sredstev iz 7. člena tega odloka samostojno razporejajo sredstva posameznim potrošnikom in za posamezne namene, v kolikor niso razporejena že v samem delu proračuna.

Pri razporejanju in uporabi sredstev jih mora voditi načelo smotrnosti in varčevanja, paziti morajo tudi, da ne prekoračijo sredstev, ki so za dejavnost določena v proračunu in da se ravnajo po določili 6. člena tega odloka.

Nosilci sredstev morajo na zahtevo občinske skupščine ali pristojnega organa občinske skupščine poročati o porabi sredstev.

9. člen

Nihče ne sme prevzeti na račun občinskega proračuna obveznosti, ki bi presegle zneske, določene za leto 1974 in tudi ne ustvarjati obveznosti za občinski proračun naslednjih let.

Take obveznosti lahko sprejme samo občinska skupščina z odlokom ali sklepom.

10. člen

Za nova delovna mesta v upravi občinske skupščine se uporabljajo za leto 1974 v proračunu določena sredstva v znesku 250.000 din. V primeru, da ta sredstva za nove delavce ne bodo izčrpana, se vrnejo proračunu.

V primeru, da se med letom, v soglasju z občinsko skupščino, zaposlijo v državnih organih novi delavci, ki niso bili upoštevani pri določitvi sredstev za leto 1974 ali če se v skladu s samoupravnim sporazumom povečajo osebni dohodki, se tem državnim organom zagotovijo dodatna sredstva.

11. člen

Dohodki, ki jih državni organi dosežejo s svojo dejavnostjo, so dohodki občinskega proračuna, razen tistih dohodkov, ki predstavljajo povračilo za izredne ali nepredvidene izdatke državnih organov.

12. člen

Državni organi, ki se financirajo iz tega proračuna, smejo iz svojih sredstev vložiti v sklad za opremo in v sklad za skupno porabo zneske, določene po samoupravnih sporazumih.

13. člen

Pristojni organ občinske skupščine sme razpolagati s sredstvi rezervnega sklada do zneska 50.000 din za posamezni namen ob pogojih 90. člena temeljnega zakona o financiranju družbenopolitičnih skupnosti.

Z nerazporejenimi sredstvi razpolaga pristojni organ občinske skupščine. O uporabi sredstev rezervnega sklada in nerazporejenih sredstev, mora pristojni organ občinske skupščine obveščati občinsko skupščino.

Pristojni organ in pristojni upravni organi občinske skupščine morajo stalno spremljati gibanje dohodkov in izdatkov proračuna.

V primeru neenakomernega dotoka proračunskih dohodkov, mora pristojni organ občinske skupščine in pristojni upravni organi podvzeti potrebne ukrepe in z njimi seznaniti občinsko skupščino.

14. člen

Odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem vestniku Gorenjske, uporablja pa se od 1/1-1974.

Številka: 400-09/73
Škofja Loka, dne 29/3-1974

Predsednik
Tone Polajnar, l. r.

PREGLED dohodkov in raporeda dohodkov proračuna občine Škofja Loka za leto 1974

Vrsta dohodkov	Znesek
1. Davki	18.770.000
2. Takse	1.103.000
3. Dohodki organov in drugi dohodki	232.000
Skupaj dohodki	20.105.000
manj: 18,0 % po 2. členu odloka za kmetijsko zemljiško skupnost	100.000
— višek dohodkov nad dovoljeno porabo na podlagi posebnega družbenega dogovora za solidarnostni sklad	865.000
SKUPAJ DOHODKI ZA RAZPORED	19.140.000

Glavni namen	Razpored dohodkov	Znesek
01 Izobraževanje in vzgoja		1.100.000
03 Kulturno prosvetna dejavnost		150.000
04 Socialno varstvo		2.880.000
05 Zdravstveno varstvo		364.000
06 Komunalna dejavnost		1.073.581
07 Delo državnih organov		10.008.000
08 Narodna obramba		420.000
12 Dejavnost krajevnih skupnosti		811.820
13 Dejavnost družbeno političnih organizacij in društev		248.900
14 Negospodarske investicije		714.830
16 Gospodarski posegi		323.000
18 Rezervni sklad		180.000
19 Nerazporejeni dohodki		165.869
SKUPAJ RAZPOREJENI IN NERAZPOREJENI DOHODKI		19.140.000

85.

Na podlagi 6. in 10. člena zakona o davkih občanov (Uradni list SRS, št. 7/72, 3/73, 14/73 in 4/74) in 81. člena statuta občine Škofja Loka (Uradni vestnik Gorenjske, št. 10/64) je skupščina občine Škofja Loka na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 29/3-1974 sprejela

ODLOK o spremembah in dopolnitvah odloka o davkih občanov občine Škofja Loka

1. člen

V odloku o davkih občanov občine Škofja Loka (Uradni vestnik Gorenjske, št. 6/73 in 8/73) se šesti člen spremeni in se glasi:

»Vrste davkov, ki se plačujejo po tem odloku in so dohodek občine so:

1. davek od osebnega dohodka iz delovnega razmerja,
2. davek od osebnega dohodka iz kmetijske dejavnosti,
3. davek od osebnega dohodka iz samostojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti,
4. davek od osebnega dohodka iz samostojnega opravljanja intelektualnih storitev,
5. davek od osebnega dohodka iz avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav,
6. davek na dohodek od premoženja in premoženjskih pravic,
7. davek od premoženja,
8. davek na dobitke od iger na srečo.

2. člen

V sedmem členu se odstotek »1,55« na domesti z odstotkom »0,20«.

3. člen

Drugi odstavek 10. člena se spremeni in se glasi:

»Za posamezne skupine katastrskih občin se določijo naslednje proporcionalne stopnje:

I. skupina	43 %
II. skupina	31 %
III. skupina	21 %
IV. skupina	11 %

4. člen

V enajstem členu se odstotek »30« nadomesti z odstotkom »32«.

5. člen

V drugem odstavku 16. člena, v tretji in četrti vrsti, se črtajo besede: »Po veljavni stopnji za dohodke od obrtne dejavnosti«, namesto njih pa vstavijo besede: »po stopnji 10,5 %.«

V zadnjem odstavku 16. člena se v peti vrsti za besedama: »dopolnilno delo« vstavi besede: »razen tistim, ki se ukvarjajo s kmečkim turizmom«.

6. člen

V prvem odstavku 17. člena se odstotek »10,7« nadomesti z odstotkom »0,20«.

V drugem odstavku se besedilo za dvojičjem spremeni in se glasi: Od preseženega dohodka (v din):

nad	do	Stopnja
	10.000	25
10.000	20.000	30
20.000	30.000	35
30.000	40.000	40
40.000	60.000	45
60.000	80.000	48
80.000	100.000	49
100.000		50

7. člen

V prvem odstavku 18. člena, v šesti in sedmi vrsti se besede: »prvega odstavka 17. člena« nadomesti z besedami: »drugega odstavka 16. člena«.

8. člen

V dvajsetem členu se v prvi točki za drugim odstavkom doda nov odstavek, ki se glasi:

»Kmetom, ki se v skladu s predpisi ter razvojnimi programi in načrti občine ukvarjajo s kmečkim turizmom, se od osebnega dohodka, ki ga dosežejo s to dejavnostjo, priznavajo posebne davčne oprostitve in olajšave po merilih družbenega dogovora, ki ga sklene skupščina občine z organizacijami, ki sodelujejo pri pospeševanju razvoja te dejavnosti.«

9. člen

V 22. členu se za točko 13 doda točka 14, ki se glasi:

»od prevoza otrok za potrebe šol in telesno kulturnih organizacij 10 %.

10. člen

V prvem odstavku 24. člena se odstotek »10,7« nadomesti z odstotkom »0,20«.

11. člen

V prvem odstavku 25. člena, v šesti in sedmi vrsti, se besede: »prvega odstavka 24. člena« nadomesti z besedami: »drugega odstavka 16. člena«.

12. člen

IX. poglavje: »Davek na določene premoženjske predmete« s členi 33—35 se spremeni in se glasi:

IX. DAVEK OD PREMOŽENJA

33. člen

Davek od premoženja plačujejo občani, ki posedujejo:

1. tovorna cestna motorna in priklopna vozila ter kombi vozila,
2. stroje, orodja in inventar, če s temi sredstvi pridobivajo dohodek,
3. motorne čolne in druge plovne objekte na motorni pogon,
4. stavbe, dele stavb, stanovanja in garaže (v nadaljnjem besedilu: stavbe),
5. gozdna zemljišča.

34. člen

Davek od premoženja se plačuje:

I. od tovornih cestnih motornih in priklopnih vozil ter kombi vozil v tehle letnih zneskih:

1. za tovorna vozila (tovornjaki in lenki tovornjaki) in specialna tovorna vozila, namenjena za prevažanje določenih tovorov — glede na nosilnost: do 3 tone 1.000 din od vsake začetne tone od 3 do 4 tone 5.000 din od 4 do 5 ton 8.000 din nad 5 ton 8.000 din + 4.000 din za vsako nadaljno začetno tono nosilnosti
2. za delovna vozila — ne glede na nosilnost in težo: 120 din,
3. za tovarne priklopnike in specialne tovarne priklopnike, ki so namenjeni za prevažanje določenih tovorov — glede na nosilnost, kot za tovorna vozila, navedena v 1. točki,
4. za delovne priklopnike ne glede na nosilnost in težo: 60 din,
5. za vlečna tovorna vozila:
 - a) za traktorje do 25 KM 120 din nad 25 do 40 KM 170 din nad 40 do 63 KM 220 din nad 63 KM 270 din
 - b) za vlečna vozila s polpriklopnikom se plača davek, kot za tovorna vozila, navedena v 1. točki,
6. Za tovarne tricikle z nosilnostjo do 400 kg in z delovno prostornino motorja: nad 125 ccm do 250 ccm 30 din nad 250 ccm do 500 ccm 40 din nad 500 ccm do 1000 ccm 50 din nad 1000 ccm 60 din

Za tovarne tricikle z nosilnostjo nad 400 kg pa še 40 din več.

7. Za kombije — glede na delovno prostornino motorja in sicer:

do 900 ccm	500 din
nad 900 ccm do 1350 ccm	800 din
nad 1350 ccm do 1800 ccm	1100 din
nad 1800 ccm do 2500 ccm	1400 din
nad 2500 ccm do 3100 ccm	1700 din
nad 3100 ccm	2000 din

II. Od strojev, orodja in inventarja, glede na vrednost, po naslednjih stopnjah:

če znaša osnova	znaša davek
do 50.000 din	2 %
od 50.000 do 150.000 din	2,5 %
nad 150.000 do 350.000 din	3 %
nad 350.000	3,5 %

III. Od motornih čolnov in drugih plovnih objektov na motorni pogon, glede na moč motorja, po 20 din od vsake začetne konjske sile.

IV. Od stavb se plačuje davek od davčne osnove po naslednjih stopnjah:

- od stanovanjskih stavb, stanovanj in garaž 0,15 %
- od počitniških hiš 0,30 %
- poslovnih prostorov 0,20 %

V. Od gozdnih zemljišč se plača davek v višini trikratnega katastrskega dohodka teh zemljišč.

35. člen

Vrednost stavbe, ki je osnova za davek po IV. točki 34. člena tega odloka se ugotovi po naslednjih merilih in načinu:

- po povprečni gradbeni ceni za 1 kv. m koristne stanovanjske površine, upoštevajoč normalno stopnjo opremljenosti,
- po gradbeni izvedbi stavbe,
- po letu gradnje oziroma letu rekonstrukcije in obsegu rekonstrukcije in po letu dozidave ali nadzidave stavbe.

Za koristno stanovanjsko površino se šteje tlorisna površina sob, predsob, kuhinje, hodnikov, vež, stopnišč, kopalnice, stranišča, lož, balkonov, shramb, kleti, poslovnih prostorov, garaž in drugih zaprtih prostorov stavbe.

35. a člen

Glede na gradbeno izvedbo se na vrednost 1 kv. m koristne stanovanjske površine, določene v 41. a členu in ob upoštevanju določb 35. člena, uporabi količnik:

— ob izvedbi, pri kateri so zidovi opečni, delno betonski z masivnimi stropi, količnik 1,00,

— ob izvedbi, pri kateri so zidovi opečni, stropi leseni, količnik 0,90,

— ob izvedbi, pri kateri so zidovi opečni, delno iz kamna, stropi leseni, količnik 0,70,

— ob izvedbi, pri kateri je predalčno zidovje, stropi leseni, količnik 0,60.

Vrednost 1 kv. m koristne stanovanjske površine, ugotovljena po 1. odstavku tega člena, se zmanjša:

— pri kletnih prostorih za	75 %
— pri ložah za	30 %
— pri balkonih za	75 %
— pri mansardnih prostorih za	20 %
— pri garažah, kot samostojnih gradbenih objektih za	50 %

Vrednost 1 kv m koristne površine poslovnih prostorov, ugotovljena po 1. odstavku tega člena, se poveča za 25 %, ne glede na to, ali so ti prostori sestavni del stanovanjske stavbe ali pa so zgrajeni kot samostojni gradbeni objekt.

Površine nezgrajenih podstrešij se ne vrednotijo.

35. b člen

Od ugotovljene vrednosti stavbe se odšteje obraba stavbe (amortizacija), ki se izračunana po pravilniku o enotni metodologiji za izračun revalorizirane vrednosti stanovanjske hiše oziroma stanovanja (Uradni list SRS, št. 29/71) in tako ugotovljena vrednost je osnova za odmero davka na posest stavb ter se ista ne spreminja, razen v primerih iz 35. d člena tega odloka.

Odločba o odmeri davka je stalna in se spremeni takrat, kadar pride do spremembe vrednosti stavbe ali do spremembe davčnih predpisov.

35. c člen

Davčni zavezanec davka od stavb je dolžan vložiti za vsak gradbeni objekt ločeno napoved za odmero davka. Davčni zavezanci, ki so solastniki stavbe po idealnih deležih, navedejo v napovedi njim pripadajoči idealni delež; solastniki po fizičnih delih stavbe morajo vložiti svojo ločeno napoved za njim pripadajoče fizične dele stavbe. Davčna napoved je praviloma enkratna.

Zavezanci davka od stavb, ki so med letom opravili rekonstrukcijo ali dozidave ali nadzidave že obstoječih stavb ali so šele postali davčni zavezanci, so dolžni vložiti davčno napoved najkasneje do 31. januarja po preteku leta, ko je bila opravljena rekonstrukcija oziroma, ko so stavbo pričeli uporabljati ali ko so postali lastniki stavbe.

Obrazec davčne napovedi predpiše davčna uprava.

35. d člen

Ugotovljena vrednost stavbe, ki je osnova za odmero davka od premoženja, se spremeni, ko se je gradbena vrednost 1 kv. m koristne stanovanjske površine, v primerjavi z vrednostjo iz leta 1973 povečala za več kot 20 %. V takem primeru se opravi revalorizacija vrednosti stavbe in revalorizacija obrabe stavbe (amortizacija) in je novougotovljena vrednost osnova za odmero davka v nadaljnjih letih.

Za stanovanjske zadeve pristojni upravni organ občinske skupščine mora vsako leto do 31. januarja za preteklo leto predložiti davčnemu organu podatke o

povprečni gradbeni ceni za 1 kv. m koristne stanovanjske površine brez vrednosti stroškov komunalnega opremljanja zemljišča.

35. e člen

Zavezancem za davek na posest stavb se, razen oprostitev davka iz 143. b člena zakona o davkih občanov, priznavajo še naslednje oprostitve in olajšave:

1. davek od stavb se ne plačuje od kmetijskih stanovanjskih stavb, ki ležijo v krajih, ki so za davek od kmetijstva uvrščeni v IV. skupino katastrskih občin in v krajih iz zadnjega odstavka 9. člena tega odloka. Za druge stavbe, ki ležijo v teh krajih pa se odmerjeni davek zniža za 30 %.

2. odmerjeni davek od kmetijskih stanovanjskih stavb, ki ležijo v krajih, ki so za davek od kmetijstva uvrščeni v III. skupino katastrskih občin, se zniža za 50 %. Za druge stavbe, ki ležijo v teh krajih pa se odmerjeni davek zniža za 20 %.

3. odmerjeni davek od vseh drugih kmetijskih stanovanjskih stavb, ki niso upoštevane pod točko 1 in 2 tega člena se zniža za 25 %.

Oprostitve in olajšave, ki se pri davku na posest stavb priznavajo po tem členu, ne veljajo za počitniške hiše in stanovanja kot tudi ne za druge stavbe, ki se uporabljajo za ta namen.

13. člen

Za 41. členom se doda nov 41. a člen, ki se glasi:

Povprečna gradbena cena za 1 kv. m koristne stanovanjske površine, ugotovljena za leto 1973, znaša 2.900 din. Po tej gradbeni ceni ugotovljena vrednost stavbe je podlaga za izračun davčne osnove za leto 1974.

Davčno napoved za odmero davka na posest stavb za leto 1974 morajo vložiti davčni zavezanci do 31. maja 1974.

14. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem vestniku Gorenjske, uporablja pa se od 1. januarja 1974.

Številka: 422-02/72
Škofja Loka, dne 29/3-1974

Predsednik
Tone Polajnar, l. r.

86.

Na podlagi uspelega referenduma dne 3. marca 1974 na območju krajevne skupnosti Bukovščica in na območju dela krajevne skupnosti Bukovica na podlagi 2. člena zakona o samoprispevku (Uradni list SRS, št. 3/73) in 81. člena statuta občine Škofja Loka (Uradni vestnik Gorenjske, št. 10/64) je skupščina občine Škofja Loka na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 13/3-1974 sprejela

ODLOK o uvedbi samoprispevka za sofinanciranje izgradnje novega mostu čez Selško Soro v Ševljah

1. člen

Uvaja se krajevni samoprispevek za sofinanciranje izgradnje novega mostu čez Selško Soro v Ševljah.

2. člen

Samoprispevek se uvaja za območje krajevne skupnosti Bukovščica ter za del krajevne skupnosti Bukovica in sicer za vas Ševlje in za del vasi Bukovica, to je za hišne številke 7, 24, 25, 27 in 30.

3. člen

Samoprispevek se uvaja za obdobje 3 let, to je od 1/4-1974 do 31/3-1977. Skupni znesek od samoprispevka bo znašal 400.000 dinarjev.

Denarna sredstva se nakazujejo na poseben račun pri Krajevni skupnosti Bukovščica.

Dela, za katera se uvaja samoprispevek, bodo končana v letu 1975.

4. člen

Samoprispevek bodo plačevali:

1. zavezanci za davek od osebnega dohodka iz delovnega razmerja po stopnji 3 % od netto osebnih dohodkov;

2. upokojenci, ki prejemajo mesečno pokojnino, ki je višja od pokojnine z varstvenim dodatkom 3 % od pokojnine.

3. lastniki gozdov in kmetijskih zemljišč 15 % od katastrskega dohodka, razen lastnikov kmetijskih in gozdnih zemljišč iz vasi Bukovica, ki plačajo 15 % od katastrskega dohodka samo za tista zemljišča, ki ležijo na levem bregu Selške Sore.

5. člen

Obveznosti plačevanja samoprispevka so oproščeni občani od naslednjih dohodkov:

— vsi družinski člani hišnih številk Bukovica št. 7, 24, 25, 27 in 30 od osebnih dohodkov in od pokojnin;

— vajenci v gospodarstvu, učenci in študentje od nagrad za delo na praksi, od štipendij;

— od prejemkov na podlagi zdravstvenega varstva, od nadomestila osebnega dohodka za čas bolezni, od nadomestil medčasno brezposelnosti, od pomoči za opremo novorojenčka, od otroškega dodatka, od invalidnine vojaških in mirnodobnih invalidov, od invalidskega dodatka, od socialne podpore, od priznavalnine in kmetijske oskrbnine ter od drugih podobnih prejemkov.

6. člen

Zavezanci iz 4. člena tega odloka plačujejo samoprispevek takole:

1. Samoprispevek iz 1. točke 4. člena za zaposlene delavce obračunavajo in odtegujejo izplačevalci osebnih dohodkov ob vsakokratnem izplačilu osebnih dohodkov. Obračunani samoprispevek morajo vplačati izplačevalci osebnih dohodkov takrat, ko dvigajo sredstva za izplačilo osebnih dohodkov.

2. Za upokojence iz 2. točke 4. člena obračunava in odteguje samoprispevek izplačevalec pokojnin ob izplačilu pokojnin.

3. Samoprispevek po 3. točki 4. člena tega odloka se plačuje dvakrat na leto. Prvi obrok je treba plačati do 15. junija, drugi obrok pa do 15. novembra vsako leto. Ta samoprispevek odmerja in odteguje občinska uprava za dohodke.

Samoprispevek se plačuje na poseben račun krajevne skupnosti Bukovščica.

7. člen

V primeru, da za posamezne zavezance samoprispevek ni bil obračunan in odveden na način, ki je določeno v 1., 2. in 3. točki 6. člena, morajo zavezanci plačati samoprispevek sami v roku 10 dni po nastanku obveznosti.

Za zbiranje samoprispevka je odgovorna krajevna skupnost Bukovščica.

Glede odmere, pobiranja in izterjave samoprispevka, se smiselno uporabljajo predpisi, ki veljajo za odmero, pobiranje in izterjavo prispevkov in davkov občanov. Stroški odmere in pobiranja samoprispevka gredo v breme samoprispevka.

8. člen

Krajevna skupnost Bukovščica letno izdela poročilo o višini zbranih denarnih sredstev in njih porabi ter poročilo posreduje javnosti.

9. člen

Za vse ostalo, kar ni v tem odloku določeno, se uporabljajo določila republiškega zakona o samoprispevku.

10. člen

Ta odlok velja in se uporablja od 1/4-1974 dalje.

Številka: 14-01/74
Škofja Loka, dne 13/3-1974

Predsednik
Tone Polajnar, l. r.

87

Na podlagi 2. in 3. člena zakona o stanarinah (Uradni list SRS, št. 50/72) in 81. člena statuta občine Škofja Loka je skupščina občine Škofja Loka na seji obeh zborov, dne 29/3-1974 sprejela

ODLOK o dopolnitvi odloka o stanarinah

1. člen

V 11. členu odloka o stanarinah (Uradni vestnik Gorenjske, št. 13/73) se za drugim odstavkom vstavi nov odstavek, ki se glasi:

Poleg amortizacije iz prvega odstavka tega člena se obračuna amortizacija naprav, ki služijo za obratovanje stanovanjske hiše (kotlovnice ipd.) po stopnji, ki mora zagotavljati realno nadomestitev teh naprav.

Stopnjo amortizacije, ki jo plačujejo stanovalci v obratovalnih stroških, določa organ upravljanja sklada stanovanjskih hiš.

2. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem vestniku Gorenjske.

Številka: 36-02/72
Škofja Loka, dne 29/3-1974

Predsednik
Tone Polajnar, l. r.

88.

Na podlagi 12. in 13. člena zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16/67 in 27/72) je skupščina občine Škofja Loka na 52. skupni seji obeh zborov dne 13/3-1974 sprejela

ODLOK o spremembi urbanističnega programa in potrditvi dopolnilnega zazidalnega načrta Tabor I v Gorenji vasi

1. člen

S tem odlokom se potrdi dopolnilni zazidalni načrt Tabor I v Gorenji vasi, ki ga je izdelal SGP Tehnik — Projekтивni biro Škofja Loka pod št. 628/66 B — projektant dipl. inž. arh., Tone Mlakar.

Načrt je sestavni del tega odloka.

2. člen

Dopolnilni zazidalni načrt obsega tehnično poročilo s pravilnikom, situacijo v M 1:2880 in v M 1:500, profil terena v M 1:250 in načrt parcelacije v M 1:500.

3. člen

Gradnja objektov, komunalnih naprav in ureditev zemljiškega kompleksa je možna le v skladu s tem zazidalnim načrtom.

4. člen

Svet za urbanizem in komunalo pri skupščini občine Škofja Loka lahko dovoli manjše odmake od sprejetega zazidalnega načrta glede posameznih objektov in komunalnih naprav v skladu z zakonom.

5. člen

Nadzorstvo nad izvajanjem tega dopolnilnega zazidalnega načrta opravlja občinska urbanistična inšpekcija.

6. člen

Sprejeti dopolnilni zazidalni načrt Tabor I v Gorenji vasi je stalno na vpogled

občanom, organu in organizacijam pri upravnem organu, pristojnem za urbanizem, skupščine občine Skofja Loka in v urbanistični posvetovalnici v Šolski ulici št. 2 v Skofji Loki v uradnih dneh.

7. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem vestniku Gorenjske.

Številka: 350-07/63
Skofja Loka, dne 13/3-1974

Predsednik
Tone Polajnar, l. r.

Občina Tržič

89.

Po 6. in 10. členu zakona o davkih občanov (Uradni list SRS, številka 7/72, 3/73, 14/73 in 4/74) ter 69. in 4. točke 133. člena statuta občine Tržič (Uradni vestnik Gorenjske, številka 8/68), je skupščina občine Tržič, na 47. seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti, dne 29/3-1974, sprejela

ODLOK

o davkih občanov občine Tržič

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Davki občanov se v občini Tržič uvajajo, predpisujejo in določajo po določilih zakona o davkih občanov, po določbah tega odloka in po predpisih, izdanih na podlagi zakona in tega odloka.

2. člen

S tem odlokom se uvajajo davki, ki pripadajo občini in določajo njihove stopnje, predpisujejo trajne inčasne oprostitve ter olajšave v skladu s pooblastili, danimi v zakonu o davkih občanov.

3. člen

Določbe zakona o davkih občanov se neposredno uporabljajo ne glede na to, če so posamezne njegove določbe povzete v tem odloku.

4. člen

Oprostitve in olajšave, uvedene s tem odlokom, za katere ni dano pooblastilo v zakonu o davkih občanov, veljajo samo za dohodke, ki pripadajo občini.

5. člen

Poleg davčnih zavezancev, ki so dolžni voditi poslovne knjige po določilih zakona o davkih občanov, morajo voditi knjigo prejemkov in izdatkov tudi vsi ostali zavezanci davka od osebnega dohodka od samostojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti ter zavezanci davka od osebnega dohodka iz samostojnega opravljanja intelektualnih storitev.

II. VRSTE DAVKOV

6. člen

Vrste davkov, ki se plačujejo po tem odloku in so dohodek občine, so:

1. davek od osebnega dohodka iz delovnega razmerja;
2. davek od osebnega dohodka iz kmetijske dejavnosti;
3. davek od osebnega dohodka iz samostojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti;
4. davek od osebnega dohodka iz samostojnega opravljanja intelektualnih storitev;
5. davek od osebnega dohodka iz avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav;
6. davek na dohodke od premoženja in premoženjskih pravic;

7. davek od premoženja;
8. davek na dobitke od iger na srečo.

III. DAVEK OD OSEBNEGA

DOHODKA IZ DELOVNEGA RAZMERJA

7. člen

Stopnja davka od osebnega dohodka iz delovnega razmerja, ki pripada občini za proračun, je 0,20 %.

8. člen

Na podlagi pavšalne osnove se plačuje davek iz delovnega razmerja od naslednjih dohodkov in od naslednjih pavšalnih mesečnih osnov:

1. od osebnih dohodkov gospodinskih pomočnic, zaposlenih pri zasebnih gospodinstvih 800 din
2. od osebnih dohodkov oseb, zaposlenih pri krajevnih skupnostih 800 din
3. od osebnih dohodkov ribičev in lovcev:
— zaposlenih pri podjetjih, zavodih in zadrugah 1.500 dan
— zaposlenih pri drugih organizacijah 800 din
4. od osebnih dohodkov oseb zaposlenih v:
— visokogorskih planinskih domovih 400 din
— ostalih planinskih domovih 800 din
5. od osebnih dohodkov gospodarskih pomočnikov pri zasebnih kmetijskih gospodarstvih 800 din

V primerih, da znaša zaposlitev manj kot polni delovni čas, se pavšalna mesečna osnova sorazmerno zniža.

IV. DAVEK OD OSEBNEGA

DOHODKA IZ KMETIJSKE DEJAVNOSTI

9. člen

Za odmero davka od kmetijstva zavezancem, katerim se davek odmerja od katastrskega dohodka obdelovalnih zemljišč, se območje občine razdeli na tri skupine katastrskih občin, in sicer:

- II. skupina: Tržič, Križe, Kovor, Zvirče, Žiganja vas
III. skupina: Senično, Leše, Bistrica pri Tržiču
IV. skupina: Podljubelj, Lom pod Storžičem.

10. člen

Davčnim zavezancem iz 9. člena tega odloka se davek od kmetijstva odmerja po poprečni stopnji, ki velja za skupino katastrskih občin, v kateri je zemljišče.

Za posamezne skupine katastrskih občin se določijo naslednje poprečne stopnje:

II. skupina	31 %
III. skupina	21 %
IV. skupina	11 %

11. člen

Davek od kmetijstva, ki odpade na osebni dohodek iz gozda, se plačuje v vseh skupinah katastrskih občin po poprečni stopnji 32 %.

12. člen

Začasno so oproščeni davka od kmetijstva dohodki zemljišč:

1. za 10 let zemljišča, ki so bila za kmetijstvo neuporabna, pa so z investicijo zavezanca postala uporabna;
2. zemljišča s površino nad 20 arov, na katerih se zasadijo novi sadovnjaki in drugi dolgoletni nasadi:
— za 8 let zemljišča, na katerih se zasadijo češplje, jabolane, hruške in drugo plemenito sadje,
— za 10 let zemljišča, na katerih se zasadijo orehi,

— za 5 let zemljišča, na katerih se zasadijo drugi dolgoletni nasadi.

13. člen

Plačila davka od kmetijstva se oproste zavezanci, katerih skupni letni katastrski dohodek ne presega 3.000 din in ki prebivajo v krajih: Čadovlje pri Tržiču, Dolina, Gozd, Grahovše, Jelendol, Lom pod Storžičem, Podljubelj in Potarje.

14. člen

Zavezancem davka od kmetijstva, ki jim je kmetijstvo glavni poklic in vlagajo sredstva v preusmeritev gospodarstva in v preureditev stanovanjskih in gospodarskih prostorov v turistične namene, se prizna posebna olajšava, če so izpolnjeni pogoji, določeni v zakonu in v tem odloku. Olajšava znaša 20 % od zneska vloženi sredstev s tem, da ne more znašati več kot znaša triletna odmera davka od kmetijstva.

K vloži za priznanje olajšave je treba priložiti tudi dokazila o višini vloženi sredstev. Vloga za priznanje olajšave mora biti vložena do konca meseca januarja prihodnjega leta po letu, ko je bila naložba izvršena, sicer se olajšava ne prizna.

Olajšava se prizna v letu, v katerem je bila vložena vloga za priznanje olajšave ter se obračuna glede na višino priznane olajšave v tem in v naslednjih dveh letih.

Če zavezanec sredstvo, za nabavo katerega je uveljavil olajšavo, odtuji, da v zakup ali uporablja v druge namene, preden je sredstvo amortizirano, se za priznana olajšava, ki odpade sorazmerno na višino vloženi sredstev, naknadno obremeni. O odtujitvi, oziroma dajanju v zakup osnovnega sredstva, za katero je zavezanec uveljavil olajšavo, mora zavezanec obvestiti davčni organ v roku 30 dni od dneva odtujitve, oziroma ko ga je dal v zakup ali ga je pričel uporabljati v druge namene.

Zavezancem davka od kmetijstva, katerim kmetijstvo ni glavni poklic, pa se z osebnim delom ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo, se prizna olajšava v višini 10 % od zneska vloženi sredstev s tem, da ne more znižati več kot znaša enoletna odmera davka od kmetijstva, in sicer pod enakimi pogoji in po enakem postopku kot velja to za zavezance, katerim je kmetijstvo glavni poklic.

15. člen

Zavezancem davka od kmetijstva, ki jim je kmetijstvo glavni poklic in preživljajo otroke, ki so na rednem šolanju in na poklicnih, srednjih, višjih in visokih šolah in taki otroci nimajo lastnega dohodka letno nad 5.000 dinarjev, se prizna posebna olajšava v višini 500 dinarjev letno od odmerjenega davka na vsakega takega otroka, vendar skupno ne več kot 1.500 dinarjev.

Olajšava se prizna samo za čas, ko je za posamezno vrsto šol oziroma študija določen po predpisih posameznih šol oziroma fakultet za redno dokončanje šolanja in da oseba na šolanju v redu in pravočasno opravi zahtevane izpite oziroma uspešno dokonča razred.

Olajšavo uveljavlja davčni zavezanec s posebno vlogo, kateri je treba priložiti ustrezna dokazila o izpolnitvi pogojev iz prvega in drugega odstavka tega člena.

V. DAVEK OD OSEBNEGA

DOHODKA IZ SAMOSTOJNEGA OPRAVLJANJA OBRJNIH IN DRUGIH GOSPODARSKIH DEJAVNOSTI

a) V pavšalnem letnem znesku

Davek od osebnega dohodka iz samostojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti v pavšalnem letnem znesku plačujejo zavezanec, kateri s pravilno vodenimi poslovnimi knjigami, predpisanimi s tem odlokom, dokažejo, da v preteklem letu niso presegli z zakonom določenega dohodka in ki ne zaposlujejo tuje delovne sile ter se pretežno ne ukvarjajo z obrtno proizvodnjo, kakor tudi vaški gostilničarji v hribovitih in oddaljenih krajih, katerim gostinstvo ni glavni vir preživljanja, kakor tudi tisti, ki se ukvarjajo s kmečkim turizmom.

Tem zavezancem se predpiše davek v pavšalnem letnem znesku za tekoče leto v višini, ki ustreza obračunanemu davku po stopnji 10,5 % od dohodka, doseženega v preteklem letu. Če pa zavezanec v preteklem letu ni opravljal dejavnosti skozi vse leto, se davek v pavšalnem letnem znesku za tekoče leto določi v višini, ki odgovarja dohodku, izkazanemu po poslovnih knjigah za preteklo leto, preračunanem za vse leto. Zavezancem, ki so pričeli opravljati dejavnost v tekočem letu in za katere se utemeljeno predvideva, da ne bodo presegli z zakonom določenega dohodka, se davek v pavšalnem letnem znesku določi na podlagi cenitve dohodka v primerjavi z drugimi zavezanci enake in podobne dejavnosti.

Pri predpisu višine davka v pavšalnem letnem znesku se obračunani davek po prednjem odstavku glede končne določitve davka v pavšalnem znesku zniža za 20 % zavezancem, moškimi, stari nad 65 let in ženskam, stari nad 60 let ter za 25 % zavezancem, ki opravljajo storitveno obrtno dejavnost iz naslednjih strok: vozovno in podkovsko kovaštvo, mehanika koles, urarstvo, sodarstvo, tapetništvo, rezbarstvo, pekarstvo, popraviljanje in izdelovanje ortopedskih pripomočkov, krojaštvo, šiviljstvo, moško in žensko frizerstvo, kozmetika in masaža telesa, fotografiranje, optika, izdelovanje mlinskih kamnov in brusov, pletarstvo, ročno pletiljstvo, popraviljanje in krpanje perila in nogavic, pranje ter likanje perila in obleke, mlinarstvo, žimarstvo, popraviljanje športnih predmetov, pedikura, čiščenje obutve, čiščenje notranjih prostorov in opreme, snaženje oken, shranjevanje koles in prtljage, brusaštvo in polirstvo, sedlarstvo in jermenarstvo, čevljarstvo, dežnikarstvo, storitve s kmetijsko mehanizacijo in žaganje drv ter gostinstvo iz 1. odstavka tega člena.

Zavezanci davka iz osebnega dohodka od samostojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti, ki jim opravljanje dejavnosti ni glavni in edini poklic in opravljajo dejavnost kot dopolnilno delo, se davek v pavšalnem letnem znesku, ugotovljen in določen po merilih iz prednjih treh odstavkov, poveča za 50 %.

b) Po dejanskem dohodku

17. člen

Davek od osebnega dohodka iz samostojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti, ki se odmerja po dejanskem dohodku plačujejo zavezanec do višine dohodka, ki ustreza osebnemu dohodku za enake ali podobne poklice po samoupravnih sporazumih, po stopnji 0,20 %.

Davek od osebnega dohodka iz samostojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti, ki se odmerja po dejanskem dohodku in ki pripada občini, se odmerja in plačuje od osnov, ki presegajo osebni dohodek za enake ali podobne poklice po samoupravnem sporazumu ali po ugotovitvi republiškega sekretarja za delo, po naslednjih progresivnih stopnjah:

Od preseženega dohodka (v din):

nad	do	stopnja
	10.000	25
10.000	20.000	30
20.000	30.000	35
30.000	40.000	40
40.000	60.000	45
60.000	80.000	48
80.000	100.000	49
100.000		50

18. člen

Zavezanci davka iz obrtne dejavnosti, katerim opravljanje takih dejavnosti ni glavni poklic, plačujejo od osnov višine, določene za enake ali podobne poklice po samoupravnih sporazumih ali po ugotovitvi republiškega sekretarja za delo, poleg davka po stopnji iz 2. odstavka 16. člena še posebni občinski davek iz obrtnih dejavnosti po stopnji 21 %.

Od osnov, ki presegajo višino osnove iz drugega odstavka, se plačuje davek po stopnjah iz 2. odstavka 17. člena tega odloka.

19. člen

Odmerjeni davek od obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti se v skladu z določili 2. odstavka 82. člena zakona o davkih občanov zniža za 25 % zavezancem iz vseh obrtnih strok, navedenih v tretjem odstavku 16. člena tega odloka.

20. člen

Pri odmeri davka od obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti se priznajo poleg olajšav iz 61. člena in 1. odstavka 82. člena zakona o davkih občanov še naslednje olajšave:

1. zavezancem davka od opravljanja gostinske dejavnosti, razen bifejev in od opravljanja obrtnih storitvenih dejavnosti v strokah, navedenih v 3. odstavku 16. člena tega odloka, ki so na novo začeli z opravljanjem dejavnosti, se prizna olajšava za prvih 12 mesecev poslovanja, v višini 75 % od odmerjenega davka.

Zavezancem davka, ki so na novo začeli z opravljanjem dejavnosti in opravljajo proizvodno obrtno dejavnost ali obrtno storitveno dejavnost v strokah, ki niso našteje v 3. odstavku 16. člena tega odloka, se priznava olajšava za prvih 12 mesecev poslovanja v višini 50 % od odmerjenega davka, ki pripada občini.

Olajšava po 1. in 2. odstavku se ne prizna tistim zavezancem, ki so pred pričetkom opravljanja redne obrtne dejavnosti isto opravljali kot postranski poklic ali brez dovoljenja, kakor tudi ne tistim zavezancem, ki so opravljanje dejavnosti nasledili. Olajšava se tudi ne prizna v primerih, ko eden od zakoncev ali družinskih članov že opravlja obrtno dejavnost, pa drugi zakonec ali kdo od družinskih članov na novo začne z enako ali sorodno obrtno dejavnostjo (delitev obrti) in ni vložil večjih sredstev v osnovna sredstva;

2. zavezancem davka od obrtne dejavnosti, moškimi, stari nad 65 let in ženskam, stari nad 60 let, se prizna 20 % olajšava od odmerjenega davka, ki pripada občini, če opravljajo obrtne storitvene dejavnosti in gostinstvo, razen bifejev;

3. zavezancem, stari nad 70 let, ki samo brez pomoči drugih opravljajo storitveno obrtno dejavnost, se davek ne odmeri;

4. obrtnikom — imetnikom »Partizanskega spominskega znaka 1941«, španskim borbem in predvojnimi revolucionarjem ter obrtnikom, udeležencem narodno osvobodilne vojne, ki imajo čas udeležbe ali čas aktivnega in organiziranega dela v narodno osvobodilnem boju priznan v dvojnem trajanju in obrtnikom-borbem za severno mejo, se prizna olajšava od odmerjenega davka, ki pripada občini v prvem, drugem, tretjem in četrtem odstavku 62. člena zakona o davkih občanov, ki opravljajo

storitveno dejavnost sami, brez tuje delovne sile.

Olajšava po tej točki se ne prizna, če prejema zavezanec poleg dohodkov od obrtnih storitvenih dejavnosti tudi še pokojnino, oziroma če prejema njegov zakonec dohodek iz delovnega razmerja ali pokojnino.

21. člen

Zavezancem davka od obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti, ki vlagajo sredstva v razširjeno reprodukcijo, se prizna posebna olajšava v skladu z določili 81. člena zakona o davkih občanov.

Olajšava se prizna zavezancem iz naslednjih dejavnosti: kovaštvo in podkovsko kovaštvo, ključavničarstvo, kleparstvo, avtomehanika, precizna mehanika, optika, urarstvo, avtokleparstvo, elektroinštalaterstvo: popraviljanje in vzdrževanje gospodinskih strojev in aparatov, radijskih in televizijskih sprejemnikov, kolarstvo, mizarstvo, tapetništvo, pletiljstvo, krojaštvo, šiviljstvo, čevljarstvo, sedlarstvo, slaščičarstvo, mlinarstvo, zlatarstvo, dežnikarstvo, cvetličarstvo, vodovodno inštalaterstvo, kemično čiščenje oblek, pranje in likanje oblek, moško in žensko frizerstvo, fotografiranje, vozno ličarstvo in gostinstvo, razen bifejev.

c) V odstotku od vsakega posameznega kosmatega dohodka

22. člen

Davek od obrtnih dejavnosti v odstotku od vsakega posameznega kosmatega dohodka (davek po odbitku) plačujejo občani od naslednjih virov dohodkov, po stopnjah:

1. prodaja srečk in vplačil pri športni napovedi pri LOTU	17 %
2. zavarovalnih poverjenikov	20 %
3. provizij zastopnikov ustanov za varstvo malih avtorskih pravic	20 %
4. provizij uličnih prodajalcev časopisov, knjig, revij in podobno	10 %
5. zbiranje naročil za časopise, knjige, revije in podobno	15 %
6. provizij poslovnih agentov in poverjenikov ter od zbiranja oglasov	20 %
7. delavcev, doseženih z opravljanjem del ob pretežni uporabi lastne telesne moči	10 %
8. doseženih z opravljanjem postranskih kmetijskih dejavnosti: — od prevoznitva in od tvorjenja lesa in drugega materiala	20 %
— od prevoza mleka in pluzenja snega	10 %
9. delavcev, ki priložnostno opravljajo storitve za organizacijo združenega dela, državne organe in druge organizacije	17 %
10. doseženih z opravljanjem del po pogodbi o delu, sklenjeni v skladu s predpisi o delovnih razmerjih, če ne gre za dohodek iz prve in devete točke tega člena	20 %
11. doseženih od prodaje izdelkov uporabnih umetnikov ali od razmnoževanja ali izdajanja drugih avtorskih del, ki se štejejo za izvirnike	17 %
12. doseženih po 3. in 4. točki 76. člena zakona o davkih občanov	15 %
13. potujočih zabavišč	20 %
Od dohodkov, doseženih z obrtno proizvodnjo ni mogoče odmerjati davka po odbitku.	

VI. DAVEK IZ OSEBNEGA

DOHODKA OD OPRAVLJANJA INTELEKTUALNIH STORITEV

23. člen

Zavezanci davka od intelektualnih storitev plačujejo davek praviloma po dejanskem dohodku.

Davek od intelektualnih storitev v pavšalnem letnem znesku plačujejo zavezanci

naslednjih dejavnosti oziroma poklicev, katerih celoletni dohodek po odbitku stroškov ne presega 25.000 dinarjev in ne zaposlujejo tuje delovne sile: advokati, zobozdravniki in dentisti, verske skupnosti in duhovniki, prepisovalci in razmnoževalci na pisalnih in razmnoževalnih strojih, prevajalci tujih jezikov ter drugi zavezanec, ki opravljajo intelektualne storitve, pa jim ni to glavni poklic in ne plačujejo davka po odbitku ali po dejanskem dohodku ali davka od avtorskih pravic.

Višina davka v pavšalnem letnem znesku se predpiše na isti način in po merilih iz 1. in 2. odstavka 16. člena tega odloka.

24. člen

Davek od intelektualnih storitev po dejanskem dohodku se plačuje do višine dohodka, ki ustreza osebnemu dohodku za enake ali podobne poklice po samoupravnih sporazumih, po stopnji 0,20 %.

Davek od intelektualnih storitev po dejanskem dohodku se plačuje od osnov, ki presegajo osebni dohodek za enake ali podobne poklice po samoupravnih sporazumih ali po ugotovitvi republiškega sekretarja za delo, od davčnih osnov in po stopnjah iz 2. odstavka 17. člena tega odloka.

25. člen

Zavezanec davka od intelektualnih storitev, katerim opravljanje take dejavnosti ni glavni poklic, plačujejo od osnov in višine, določene za enake in podobne poklice po samoupravnih sporazumih ali po ugotovitvi republiškega sekretarja za delo, od davčnih osnov in po stopnjah iz 2. odstavka 16. člena še posebni občinski davek od intelektualnih storitev po stopnji 21 %.

Od osnov, ki presegajo višino osnove iz prvega odstavka tega člena, se plačuje davek po stopnjah iz drugega odstavka 17. člena tega odloka.

26. člen

Davek od intelektualnih storitev v odstotku od vsakega posameznega kosmatega dohodka (davek po odbitku) plačujejo občani po stopnji 17 % od naslednjih virov dohodkov:

- od priložnostnega opravljanja storitev organizacijam združenega dela, državnim organom in drugim organizacijam;

- od opravljanja dela organizacijam združenega dela, državnim organom in drugim organizacijam po pogodbi o delu po predpisih o delovnih razmerjih;

- od dohodka na podlagi pogodbe o delu, sklenjene v skladu s predpisi o zaposlovanju pri zasebnikih;

- od dohodkov tujih strokovnjakov, ki opravljajo delo po pogodbi, sklenjeni v skladu s pogodbo o vložitvi sredstev tujih oseb v domačo organizacijo združenega dela po določbah zakona o sredstvih gospodarskih organizacij za njihovo delo pri domači organizaciji združenega dela.

VII. DAVEK IZ OSEBNEGA DOHODKA OD AVTORSKIH PRAVIC, PATENTOV IN DRUGIH TEHNIČNIH IZBOLJŠAV

27. člen

Davek od osebnega dohodka iz avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav, ki pripada občini, se plačuje po stopnji 3 % od dohodkov od avtorskih pravic iz 3. odstavka 107. člena zakona o davkih občanov pa se ta davek plačuje po stopnji 10 % od vsakega posameznega dohodka.

VIII. DAVEK NA DOHODKE OD PREMOŽENJA IN PREMOŽENJSKIH PRAVIC

28. člen

Zavezanec za davek na dohodke od premoženja in premoženjskih pravic (v nadaljnjem besedilu: davek na dohodke od premoženja) je občan, ki ima dohodke od nepremičnin, premičnin ali od drugega premoženja in premoženjskih pravic, če od takih dohodkov ne plačuje kakšnega drugega davka.

Davek na dohodke od premoženja se plačuje tudi od dohodkov, ki jih lastnik ali nosilec stanovanjske pravice doseže z oddajanjem stanovanjskih ali poslovnih prostorov, garaž in počitniških hiš v najem, kakor tudi od dohodkov, doseženih z oddajanjem opremljenih stanovanjskih prostorov.

29. člen

Osnova za davek na dohodke od premoženja od dohodkov, ki jih lastnik doseže z oddajanjem stanovanjskih ali poslovnih prostorov, garaž in počitniških hiš v najem, je znesek stanarine oziroma najemnine, prejet v letu, za katero se odmerja davek, zmanjšan za stroške vzdrževanja in upravljanja in za enoletno amortizacijo ter za stroške obratovanja, če te stroške plačuje lastnik sam.

Stroški vzdrževanja in upravljanja in enoletna amortizacija ter stroški obratovanja v najem danih stanovanjskih prostorov iz prvega odstavka tega člena, se določijo v višini 60 % od prejete stanarine oziroma najemnine.

V isti višini se priznajo normirani stroški za v najem dane prostore v stavbi, ki jo upravlja organizacija za gospodarjenje s stanovanjskimi hišami. Če so dejanski stroški višji od normiranih, se priznajo dejanski stroški.

Stroški upravljanja in vzdrževanja ter stroški obratovanja poslovnih prostorov, garaž in počitniških hiš, danih v najem, se priznajo v višini 10 %, stroški amortizacije za zidane stavbe v višini 20 %, za lesene objekte pa v višini 30 % od najemnine.

30. člen

Osnova za davek na dohodke od premoženja od dohodkov, ki jih nosilec stanovanjske pravice ali najemnik doseže z oddajanjem zgradb in prostorov iz 28. člena tega odloka, je enoletni znesek najemnine, prejet v letu, za katero se odmerja davek, zmanjšan za najemnino oziroma stanarino, ki jo nosilec stanovanjske pravice oziroma najemnik plačuje od teh prostorov oziroma zgradbe.

31. člen

Pri ugotavljanju davčne osnove za odmero davka na dohodke od premoženja od dohodkov, doseženim z oddajanjem opremljenih sob, se kot strošek upošteva stanarinska vrednost oziroma najemnine, ki se plačuje od oddanih prostorov, obraba opreme in vrednosti storitev. Ti stroški se priznajo v višini 50 % od doseženega dohodka.

Od dohodkov, doseženih z oddajanjem opremljenih sob, se davek ne plačuje, če skupni dohodki ne presegajo 3.000 din na leto. Če pa skupni letni dohodki od oddajanja takih sob presegajo 3.000 din, se za ugotovitev davčne osnove vzame doseženi celotni dohodek.

Zavezancem, ki opremljene sobe oddajajo preko ustreznih organizacij, zveze študentov, turističnih društev ali organizacij za gospodarjenje s stanovanjskimi hišami, se pri odmeri davka prizna posebna olajšava v višini 50 % odmerjenega davka.

32. člen

Davek na dohodke od premoženja in premoženjskih pravic se plačuje po naslednjih stopnjah:

Davčna osnova v din nad	do	Stopnja
	10.000	20
10.000	20.000	26
20.000	30.000	32
30.000	40.000	38
40.000	60.000	44
60.000	80.000	50
80.000	100.000	55
100.000		60

IX. DAVEK OD PREMOŽENJA

33. člen

Davek od premoženja plačujejo občani, ki posedujejo:

1. stavbe, dele stavb, stanovanja in garaže (v nadaljnjem besedilu: stavbe);
2. tovarna cestna motorna vozila in priklopna vozila ter kombi vozila;
3. stroje, orodja in inventar, če s temi sredstvi pridobivajo dohodek;
4. motorne čolne in druge plovne objekte na motorni pogon;
5. gozdna zemljišča.

34. člen

Zavezanec za davek od stavb je občan, ki je lastnik oziroma uživalec stavbe, dela stavbe, stanovanja ali garaže.

Davek se plačuje od vsake stavbe, ne glede na to, ali jo uporablja lastnik oziroma uživalec sam, ali pa jo daje v najem, če ni v tem odloku drugače določeno.

Osnova za davek je vrednost stavbe, ki se ugotovi po merilih in na način, določenih s tem odlokom.

35. člen

Vrednost stavbe se ugotovi po naslednjih merilih in načinu:

- po poprečni gradbeni ceni za kv. meter koristne stanovanjske površine, upoštevajoč normalno stopnjo opremljenosti;
- po gradbeni izvedbi stavbe;
- po letu gradnje oziroma letu obnove in obsegu obnove in po letu dozidave ali nadzidave stavbe.

Za koristno stanovanjsko površino se šteje tlorisna površina sob, predsob, kuhinj, hodnikov, vež, stopnišč, kopalnic, stranišč, lož, balkonov, shramb, kleti, poslovnih prostorov, garaž in drugih zaprtih prostorov stavbe. V koristno stanovanjsko površino se ne všteto površine nezgrajenih podstrešij.

36. člen

Glede na gradbeno izvedbo se na vrednost kv. metra koristne stanovanjske površine, določene v 39. členu tega odloka in ob upoštevanju določb 40. člena, uporabi količnik:

- ob izvedbi, pri kateri so zidovi opečni, delno betonski z masivnimi stropi, količnik 1,00;

- ob izvedbi, pri kateri so zidovi opečni, stropi leseni, količnik 0,90;

- ob izvedbi, pri kateri so zidovi opečni, delno iz kamna, stropi leseni, količnik 0,70;

- ob izvedbi, pri kateri je predalčno zidovje, stropi leseni, količnik 0,60.

Vrednost kv. metra koristne stanovanjske površine, ugotovljene po prvem odstavku tega člena, se zmanjša:

- pri kletnih prostorih za 75 %

- pri ložah za 30 %

- pri balkonih za 75 %

- pri mansardnih prostorih za 20 %

- pri garažah kot samostojnih gradbenih objektih za 50 %

Vrednost kv. m koristne površine poslovnih prostorov, ugotovljena po prvem odstavku tega člena, se poveča za 25 % ne glede na to ali so ti prostori sestavni del stanovanjske stavbe ali pa so zgrajeni kot samostojni gradbeni objekti.

Od ugotovljene vrednosti stavbe se odšteje obraba stavbe (amortizacija), ki se izračuna po pravilniku o enotni metodologiji za izračun revalorizirane vrednosti stanovanjske hiše oziroma stanovanja in tako ugotovljena vrednost je osnova za odmero davka od stavb ter se ista ne spreminja, razen v primerih iz 40. člena.

Odločba o odmeri davka od stavb je stalna in se spremeni takrat, kadar se spremeni vrednost stavbe ali se spremenijo davčni predpisi.

38. člen

Davčni zavezanec davka na posest stavb so dolžni vložiti napoved za odmero davka ločeno za vsako stavbo (objekt).

Davčna napoved je praviloma enkratna. Obrazec davčne napovedi predpiše davčna uprava.

Davčni zavezanci davka na posest stavb, ki so med letom obnovili, dozidali ali nadzidali stavbo ali so postali davčni zavezanci novozgrajenih stavb, so dolžni vložiti davčno napoved najkasneje do 31. januarja po preteku leta, v katerem so nastale spremembe oziroma so postali davčni zavezanci novih stavb.

39. člen

Poprečna gradbena cena kv. metra koristne stanovanjske površine, ugotovljena za leto 1973, je 2.900 dinarjev. Po tej gradbeni ceni ugotovljena vrednost stavbe je podlaga za izračun davčne osnove za leto 1974.

40. člen

Ugotovljena vrednost stavbe, ki je osnova za odmero davka od stavb, se spremeni, ko se je gradbena vrednost kv. metra koristne stanovanjske površine, v primerjavi z vrednostjo iz leta 1973, povečala za več kot 20%. V takem primeru se opravi revalorizacija vrednosti stavbe in revalorizacija obrabe stavbe (amortizacija) in je novo ugotovljena vrednost osnova za odmero davka od stavb v nadaljnjih letih.

Za stanovanjske zadeve pristojni občinski upravni organ mora vsako leto do 31. januarja za preteklo leto predložiti davčnemu organu podatke o poprečni gradbeni ceni za kv. meter koristne stanovanjske površine, brez vrednosti stroškov komunalnega opremljanja zemljišča.

41. člen

Davek od stavb se ne plačuje od kmetijskih stavb, ki so v krajih, navedenih v 13. členu tega odloka, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- da so lastnikom stavb in njihovim članom gospodinjstva dohodki od kmetijstva osnovni vir sredstev za preživljanje,
- da se stavba ne daje v najem,
- da lastniki stavb nimajo dohodka od sezonskega oddajanja opremljenih sob.

42. člen

Davčno napoved za odmero davka od stavb za leto 1974 morajo vložiti davčni zavezanci do 31. maja 1974.

43. člen

Davek od premoženja se plačuje po naslednjih stopnjah:

- I. od stavb:
 - od stanovanjskih stavb, stanovanj in garaž 0,15 %
 - od poslovnih prostorov 0,20 %
 - od počitniških hiš 0,30 %

II. od tovornih cestnih motornih in priklopnih vozil ter kombi vozil v tehle letnih zneskih:

1. za tovorna vozila (tovornjaki in lahki tovornjaki) in specialna tovorna vozila, namenjena za prevažanje določenih tovorov — glede na nosilnost:

	do 3 tone	1.000 din od tone
nad 3 tone do 4 tone	5.000 din od tone	
nad 4 tone do 5 ton	8.000 din od tone	
nad 5 ton	8.000 din od tone	
	in 4.000 din za vsako nadaljnjo začetno tono nosilnosti	

2. za delovna vozila — ne glede na nosilnost in težo: 120 din;

3. za tovrne priklopnike in specialne tovrne priklopnike, ki so namenjeni za prevažanje določenih tovorov — glede na nosilnost, kot za tovorna vozila, navedena v 1. točki;

4. za delovne priklopnike — ne glede na nosilnost in težo, 60 din;

5. za vlečna vozila:

a) za traktorje		
	do 25 KM	120 din
nad 25 KM	do 40 KM	170 din
nad 40 KM	do 63 KM	220 din
nad 63 KM		270 din

b) za vlečna vozila s polpriklopnikom se plača davek kot za tovorna vozila, navedena v prvi točki;

6. za tovrne tricikle z nosilnostjo do 400 kg in z delovno protornino motorja

nad 125 ccm	do 250 ccm	30 din
nad 250 ccm	do 500 ccm	40 din
nad 500 ccm	do 1000 ccm	50 din
nad 1000 ccm		60 din

za tovrne tricikle z nosilnostjo nad 400 kg pa še 40 din več;

7. za kombije — glede na delovno prostornino motorja in sicer:

	do 900 ccm	500 din
nad 900 ccm	do 1350 ccm	800 din
nad 1350 ccm	do 1800 ccm	1.100 din
nad 1800 ccm	do 2500 ccm	1.400 din
nad 2500 ccm	do 3100 ccm	1.700 din
nad 3100 ccm		2.000 din

III. Od strojev, orodja in inventarja, glede na vrednost, po naslednjih stopnjah:

če znaša vrednost	znaša davek
	2 %
nad 50.000 din	do 50.000 din 2,5 %
nad 150.000 din	do 150.000 din 3 %
nad 350.000 din	do 350.000 din 3,5 %

IV. Od motornih čolnov in drugih plovnih objektov na motorni pogon, glede na moč motorja, po 20.— dinarjev od vsake začetne konjske moči.

V. Od gozdnih zemljišč se plača davek v višini trikratnega katastrskega dohodka teh zemljišč.

X. DAVEK NA DOBITKE OD IGER NA SREČO

44. člen

Davek na dobitke od iger na srečo se plačuje po stopnji 15 %.

XI. OSTALE DOLOČBE

45. člen

Občani so dolžni na javni poziv občinske skupščine predložiti komisiji za ugotavljanje izvora premoženja podatke o svojem premoženju in način njegove pridobitve pod pogoji, določenimi na podlagi medsebojnega dogovora občinskih skupščin.

Davčni organ lahko začasno odloži plačilo davka, ali dovoli obročno plačevanje dolga, če zavezanec na podlagi podatkov iz poslovnih knjig dokaže, da plačana realizacija bistveno odstopa od fakturirane realizacije in bi se s prisilno izterjavo otežkočilo ali celo onemogočilo davčnemu zavezanecu nabavo surovin za tekočo proizvodnjo ali izplačilo osebnih dohodkov zaposlenim. Odlog plačila davka ali obročno plačevanje lahko davčni organ dovoli tudi v primerih, ko davek po dokončni odločbi o odmeri za preteklo leto bistveno presega zneske plačanih akontacij davka, kakor tudi v primerih, ko bi s takojšnjo prisilno izterjavo dolžnega zneska davka lahko bil ogrožen najni življenjski standard zavezanca.

Odlog plačila ali obročno plačevanje se lahko dovoli samo v tekočem letu s tem, da je zadnji rok odloženega plačila 20. december tekočega leta.

Obročno plačevanje ali odlog plačila se dovoli na posebno vlogo zavezanca.

Za čas, ko je bilo zavezanecu plačilo davka odloženo ali mu je bilo dovoljeno obročno plačevanje, se zaračunavajo zamudne obresti.

47. člen

Svet za družbeni plan in finance skupščine občine Tržič se pooblašča, da lahko na obrazložen predlog davčnega organa odloči, da se zavezancem davčni dolg v celoti ali deloma odpiše, če bi se s izterjavo spravilo v nevarnost nujno preživljanje zavezanca in njegovih družinskih članov oziroma, da se lahko davčni dolg pri zavezancah, ki so lastniki nepremičnega premoženja, zavaruje z vknjižbo zastavne pravice na zavezančevi nepremičnini.

48. člen

Poroštvo za plačilo davčnih obveznosti sme davčni organ zahtevati od davčnega zavezanca, ki opravlja obrtno ali drugo gospodarsko dejavnost ali intelektualne storitve, če ne poravnava svojih davčnih obveznosti v roku 6 mesecev od njihove zapadlosti, če davčni dolg presega enoletno odmero in je ugotovljeno, da ni pogojev za odpis že zapadlih obveznosti. Poroštvo obsega pismeno poroštveno izjavo dveh porokov, za katera davčni organ ugotovi, da sta lahko poroka, ker sta lastnika nepremičnega premoženja ali imata dohodek iz delovnega razmerja; pri prešoji poroštvene sposobnosti pa davčni organ upošteva obremenjenost nepremičnega premoženja ali osebnega dohodka.

Poroštvo za plačilo davčnih obveznosti sme davčni organ zahtevati od davčnega zavezanca tudi v primerih, ko ta premesti sedež svoje dejavnosti v območja druge občine, če ne dokaže, da je popolnoma poravnal vse zapadle obveznosti v občini, v kateri je imel prej sedež svoje dejavnosti.

Občinski upravni organ, ki je pristojen za obrt, ne sme dati dovoljenja za obratovanje brez dokaza o popolni poravnavi vseh zapadlih obveznosti v prejšnji občini, oziroma brez pismene poroštvene izjave v smislu prvega odstavka tega člena.

XII. KONČNE DOLOČBE

49. člen

Natančnejše navodilo za izvajanje določil 14. člena tega odloka je predpisano s pravilnikom o pogojih za uveljavljanje davčnih olajšav kmečkih zavezancev (Uradni vestnik Gorenjske, številka 15/71).

50. člen

Svet za družbeni plan in finance skupščine občine Tržič se pooblašča, da daje po potrebi pojasnila in tolmačenja za izvajanje tega odloka.

Ta odlok se objavi v Uradnem vestniku Gorenjske in prične veljati naslednji dan po objavi, uporablja pa se od 1. januarja 1974.

52. člen

Z uveljavitvijo tega odloka preneha veljati odlok o davkih občanov občine Tržič, objavljen v Uradnem vestniku Gorenjske, številka 6/73.

Številka: 422-05/74
Tržič, dne 29/3-1974

Predsednik
Vili Logar, ing., l. r.

Občina Kranj

90.

Na podlagi 11. člena zakona o komunalnih delovnih organizacijah, ki opravljajo komunalno dejavnost posebno družbenega pomena (Uradni list SRS, št. 16-120/67) na podlagi 9. in 10. člena zakona o ureditvi nekaterih vprašanj družbene kontrole cen v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 32-287/72) in 3. člena odloka o družbeni kontroli cen za proizvode in storitve v občini Kranj (Uradni vestnik Gorenjske, št. 16-190/73) je občinska skupščina Kranj na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 29/3-1974 sprejela

SOGLASJE

Komunalnemu podjetju Komunalni servis Kranj k tarifi za uporabo javne kanalizacije

1. Komunalno podjetje Komunalni servis lahko zaračuna za kub. meter odvedenih odplak

— za gospodarstvo 1,50 din
— za ostale potrošnike 1,50 din
Za kub. meter odvedenih odplak se smatra kub. meter porabljene vode.

2. Podjetje Komunalni servis mora nameniti najmanj 52 % sredstev, zbranih s kanalsčino za razširjeno reprodukcijo.

3. Glede na določbo 4. člena odloka o izgradnji čistilnih naprav in glavnih kanalizacijskih zbiralnikov za mesto Kranj (Uradni vestnik Gorenjske, št. 8-95/73) se sredstva zbrana iz povišane tarife za uporabo javne kanalizacije namenijo za gradnjo glavnih zbiralnikov in čistilne naprave v Kranju.

4. Nova tarifa velja od dneva prvega odčitavanja vodomeroev po objavi soglasja v uradnem glasilu.

5. S tem soglasjem se razveljavi soglasje Komunalnemu podjetju Komunalni servis Kranj k cenam za uporabo javne kanalizacije (Uradni vestnik Gorenjske, št. 16/71).

Številka: 38-21/1973-04
Kranj, dne 29/3-1974

Predsednik
Franc Šifkovič,
dipl. oec., l. r.

Na podlagi 11. člena zakona o komunalnih delovnih organizacijah, ki opravljajo komunalno dejavnost posebno družbenega pomena (Uradni list SRS, št. 16-120/67) ter 9. in 10. člena zakona o ureditvi nekaterih vprašanj družbene kontrole cen v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 32-287/72) in 3. člena odloka o družbeni kontroli cen za proizvode in storitve v občini Kranj (Uradni vestnik Gorenjske, št. 16-190/73) je skupščina občine Kranj na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 29/3-1974 sprejela

SOGLASJE k naslednjim tarifam za pogrebne storitve:

I.

Za pogrebne storitve, ki jih opravlja Komunalni servis Kranj

- a) Najemnina grobov — letno
— en grob	30,00 din
— dvojni grob	60,00 din
— dvojni grob — družinski	120,00 din
— obzidni ograji	150,00 din
— grobnice	150,00 din

b) Pokopališke in pogrebne storitve

- I. Izkop grobne jame v zemljini III. ktg. odvoz odvečnega materiala v depozit ter ureditev grobne gomile
1. jama 2,20 m x 1,80 m x x 0,80 m	437,00 din
2. jama 1,80 m x 1,80 m x x 0,60 m	307,00 din
3. jama 1,00 m x 1,20 m x x 0,40 m	103,00 din
4. jama 2,20 m x 2,20 m x x 0,80 m	506,00 din

II. Dodatek k izkopu 50 %

- III. ktg in 50 % IV. ktg za pokopališče v Stražišču
1. jama 2,20 m x 1,80 m x x 0,80 m	80,00 din
2. jama 1,80 m x 1,80 m x x 0,60 m	50,00 din
3. jama 1,00 m x 1,20 m x x 0,40 m	12,00 din
4. jama 2,20 m x 2,20 m x x 0,80 m	97,00 din

III. Odstranjevanje in odvoz ruše

1. rodbinski grob 2,50 m x 2,50 m	85,00 din
2. vrstni grob 2,50 m x 1,50 m	41,00 din
3. otroški grob 2,50 m x 1,50 m	59,00 din

IV. Posipanje groba s peskom

1. rodbinski grob 2,50 m x 2,50 m	81,00 din
2. vrstni grob 2,50 m x 1,50 m	31,00 din
3. otroški grob 2,50 m x 1,50 m	69,00 din

V. Prodajne — režijske ure delavcev grobarjev

30,00 din	
VI. Dodatki	
1. Dodatek za nezdravo delo (50 % od režijske ure)	15,00 din
2. Dodatek za delo izven rednega delovnega časa (50 % od režijske ure)	15,00 din
3. Dodatek na nočno delo (25 % od režijske ure)	7,50 din

VII. Cinjenje krste, z materialom

VIII. Umivanje in oblačenje pokojnika

IX. Britje pokojnika

X. Ležanje v mrliški vežici

XI. Pogrebni ceremonial

XII. Ureditev groba ter odvoz materiala po postavitvi nagrobnega spomenika

Za pogrebne storitve, ki jih opravljajo pokopališke uprave pri krajevnih skupnostih:

— najemnina groba za eno leto	30,00 din
— najemnina za dva grobna prostora	60,00 din
— najemnina za otroški grob	10,00 din
— izkop in zasutje normalne jame	200,00 din
— izkop in zasutje poglobljene jame	300,00 din
— izkop in zasutje otroške jame do 5 let starosti	80,00 din
— izkop in zasutje otroške jame od 5—10 let starosti	120,00 din
— režijska ura za delo na pokopališču	20,00 din
- Tarife začnejo veljati osmi dan po objavi v Uradnem vestniku Gorenjske.

Številka: 38-9/1972-04
Kranj, dne 29/3-1974

Predsednik
Franc Šifkovič,
dipl. oec, l. r.

92.

Na podlagi 1. člena zakona o obdavčevanju proizvodov in storitev v prometu (Uradni list SFRJ, št. 33/72, 55/72 in 28/73) in drugega odstavka 252. člena statuta občine Kranj (Uradni vestnik Gorenjske, št. 4/74) ter 70. člena statuta občine Kranj (Uradni vestnik Gorenjske, št. 24/67, 23/68, 3/69, 27/69 in 4/73) je skupščina občine Kranj na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 29/3-1974 sprejela

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah odloka o posebnem občinskem prometnem davku od prometa proizvodov in od plačil za storitve

1. člen

V odloku o posebnem občinskem prometnem davku od prometa proizvodov in od prometa proizvodov in od plačil za storitve, ki je objavljen v Uradnem vestniku Gorenjske, št. 26/72, 14/73 in 1/74) se v delu B tarife v tar. št. 5 za besedo »elektroinstalaterstvo« vstavi beseda »vodnoinstalaterstvo«.

2. člen

Črta se tar. 8 in opomba k tej tarifni številki.

3. člen

V besedilu »skupna opomba k tarifni številki 6, 7 in 8« se črta »in 8«.

4. člen

V celotnem besedilu odloka o posebnem občinskem prometnem davku od prometa proizvodov in od plačil za storitve se po konstituiranju izvršnega sveta občinske skupščine na vseh mestih, kjer je predvidena pristojnost sveta za finance občinske skupščine, le ta nadomesti s pristojnostjo izvršnega sveta.

5. člen

Ta odlok se objavi v Uradnem vestniku Gorenjske in prične veljati naslednji dan po objavi, uporablja pa se od 1. januarja 1974.

Številka: 421-013/1972-03
Kranj, dne 29/3-1974

Predsednik
Franc Šifkovič,
dipl. oec., l. r.